

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

Warszawa, 6 września 2023 r.

DZP.93.71.2020.KA

Decyzja Nr DZP - 49/2023

- I. Na podstawie art. 13v ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w zw. z art. 3 ust. 6 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych¹, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez **Paccor Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Siemianowicach Śląskich** (dalej także: „Strona postępowania” lub „Strona”) obejmującego okres czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. tj. trzy kolejne miesiące, przypadające w okresie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania,

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. stwierdza nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. przez **Paccor Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Siemianowicach Śląskich**, to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13 b ust. 1 i ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych;
2. nakłada na **Paccor Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Siemianowicach Śląskich** administracyjną karę pieniężną w wysokości **923 486,32**

¹ Ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 711 ze zm.), dalej: „ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych” lub „Ustawa”. Art. 13v ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w brzmieniu wynikającym z art. 3 ust. 6 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych (Dz. U. poz. 2414), tj. w brzmieniu obowiązującym do dnia 8 grudnia 2022 r.

złotych (słownie: dziewięćset dwadzieścia trzy tysiące czterysta osiemdziesiąt sześć złotych trzydzieści dwa grosze) płatną do budżetu państwa.

- II. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów² w związku z art. 13h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego³ w związku z art. 13q ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. obciąża kosztami niniejszego postępowania w wysokości **316,60 złotych** (słownie: trzysta szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy),
2. zobowiązuje Paccor Polska sp. z o.o. z siedzibą w Siemianowicach Śląskich do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne.

² Ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 1689), dalej: „ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów”.

³ Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 775), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego” lub „kpa”.

Spis treści

I. Przebieg postępowania	5
II. Interes publiczny	25
III. Przestanki stosowania przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych	26
IV. Paccor Polska sp. z o.o. z siedzibą w Siemianowicach Śląskich jako Strona postępowania w rozumieniu Ustawy	28
V. Ustalenia faktyczne i prawne - naruszenie zakazu przez Stronę	30
1. Wyłączenia podmiotowe i przedmiotowe	30
2. Założenia w oparciu, o które ustalono nadmierne opóźnianie się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych.....	33
3. Terminy zapłaty świadczeń pieniężnych	34
4. Weryfikacja materiału dowodowego	37
6. Świadczenia pieniężne niespełnione lub spełnione po terminie przez Stronę postępowania w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r.	53
7. Ustalenia dotyczące zakwestionowanych świadczeń pieniężnych	54
8. Suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę postępowania w okresie czerwiec 2020 r., lipiec 2020 r., sierpień 2020 r.	62
VI. Kara i przesłanki odstąpienia od jej wymierzenia.	66
1. Przesłanka do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy.	66
2. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy	67
3. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy	76
VII. Stanowisko Paccor Polska sp. z o.o. z dnia 14 sierpnia 2023 r. złożone w odpowiedzi na zawiadomienie Prezesa Urzędu z dnia 16 czerwca 2023 r.	82
1. Postulat wyłączenia świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie w ramach grupy kapitałowej.	83

2. Postulat braku wyłączenia świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie, stanowiących zobowiązania Strony wobec podmiotów gospodarczych, mających siedzibę za granicą Rzeczypospolitej Polskiej.	84
3. Postulat wyłączenia świadczeń pieniężnych stanowiących zobowiązania Strony postępowania wobec podmiotów, będących spółkami skarbu państwa lub jednostkami samorządu terytorialnego, lub stanowiących ich własność.	85
4. Zarzut stosowania krótszych terminów płatności do świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych z podmiotami należącymi do sektora MŚP.	88
5. Zarzut Strony dotyczący dokonanego przez Prezesa Urzędu przewalutowania świadczeń pieniężnych wyrażonych w walucie obcej.	92
6. Zarzut Strony w odniesieniu do czasu trwania postępowania tj. ponad 5 miesięcy.	92
7. Zarzut Strony dot. odmowy przez Prezesa Urzędu przeprowadzenia rozprawy administracyjnej, dopuszczenia i przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków w formie ustnej - reprezentantów kontrahentów Strony, przeprowadzenia dowodu z przesłuchania Strony w osobie członka zarządu Paccor Polska sp. z o.o. Pana [Informacja prawnie chroniona], dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu księgowości oraz opinii biegłego z zakresu bankowości.	94
VIII. Wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej	99
IX. Brak przesłanki do obniżenia kary o 20 % zgodnie z art. 13v ust.3 pkt 1 Ustawy	101
X. Koszty postępowania	102
Pouczenie	103
Wykaz załączników do decyzji	104

I. Przebieg postępowania

- (1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej także: „Prezes Urzędu” lub „Prezes UOKiK”), działając w oparciu o treść art. 13c ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, na podstawie danych przekazanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, przeprowadził analizę prawdopodobieństwa nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Paccor Polska sp. z o.o. z siedzibą w Siemianowicach Śląskich.
- (2) Przeprowadzona przez Prezesa UOKiK analiza prawdopodobieństwa wystąpienia opóźnień dała podstawę do przyjęcia, że szacowana wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę postępowania, w okresie -czerwiec, -lipiec, -sierpień 2020 r., może wyczerpywać przesłanki nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (3) Działając w oparciu o treść art. 13c ust. 2 i art. 13e ust. 2 w związku z art. 13b ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 22 października 2020 r. wszczął postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Paccor Polska sp. z o.o. z siedzibą w Siemianowicach Śląskich obejmujące okres -czerwiec, -lipiec, -sierpień 2020 roku, tj. trzy kolejne miesiące, przypadające w okresie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania.
- (4) W dniu 28 października 2020 r. Prezes Urzędu, działając na podstawie art. 13f ust. 1 i ust. 2 oraz art. 13g ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w celu pozyskania materiału dowodowego niezbędnego do ustalenia stanu faktycznego, wezwał Stronę postępowania do przekazania dokumentów i informacji dotyczących działalności Strony postępowania, w szczególności w zakresie dokonywanych transakcji handlowych i rozliczeń z kontrahentami, tj.:
 - oświadczenia o posiadanym statusie (mikro, mały, średni lub duży przedsiębiorca), w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem

wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i art. 108 Traktatu⁴, wskazującego zasady ustalania statusu - mikroprzedsiębiorcy, małego przedsiębiorcy, średniego przedsiębiorcy i dużego przedsiębiorcy;

- dokumentacji sporządzonej w języku polskim opisującej przyjęte zasady (politykę) rachunkowości, stosownie do treści art. 10 ustawy o rachunkowości⁵;
- informacji o zestawieniu kont, stosownie do treści art. 15 ustawy o rachunkowości, a także zestawieniu kont pomocniczych w zakresie rozrachunków z kontrahentami stosownie do treści art. 16 ustawy o rachunkowości;
- informacji dotyczących dokonywanych transakcji handlowych w formie uzupełnionej tabeli stanowiącej załącznik nr 1 do wezwania (Tabela nr 1), według kryteriów opisanych w treści wezwania;
- aktualnej wersji plików JPK_VAT, w części dotyczącej ewidencji zakupów VAT, o których mowa w treści art. 193a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa⁶ za miesiące: wrzesień 2019 r., październik 2019 r., listopad 2019 r., grudzień 2019 r., styczeń 2020 r., luty 2020 r., marzec 2020 r., kwiecień 2020 r., maj 2020r. , czerwiec 2020 r., lipiec 2020r. , sierpień 2020 r. w strukturze logicznej, o której mowa w art. 193a § 2 Ordynacji podatkowej;
- plików JPK_WB, dotyczących każdego z rachunków bankowych stosowanych do rozliczeń z kontrahentami z tytułu odpłatnej dostawy towarów lub odpłatnego świadczenia usług za okres od 1 stycznia 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r., w zakresie obciążeń i uznań rachunków bankowych, w strukturze logicznej o której mowa w art. 193a § 2 Ordynacji podatkowej w formie wskazanej w wezwaniu;
- w przypadku korzystania przez Stronę postępowania z usług faktoringu, wskazania rodzajów faktoringu, którymi Strona postępowania posługuje się z jednoczesnym opisaniem mechanizmu w jaki sposób następuje rozliczenie świadczeń pieniężnych za pomocą tej metody rozrachunku;

⁴ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu z dnia 17 czerwca 2014 r. (Dz. Urz. UE. L Nr 187, str. 1, z późn. zm.).

⁵ Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 120), dalej: „ustawa o rachunkowości”.

⁶ Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (tj. Dz. U. z 2022 r., poz. 2651, ze zm.), dalej: „Ordynacja podatkowa”.

- jeżeli Strona postępowania spełniała świadczenia pieniężne przez potrącenie wzajemnych wierzytelności, opisanego mechanizmu dokonywanych potrąceń i wskazania które transakcje skompensowane zostały na zasadach ustawowych (zgodnie z art. 498. i nast. Kodeksu cywilnego⁷), a które na zasadach umownych;
- przekazania informacji, co do okoliczności opisanych w treści art. 13v ust. 6, ust. 7 lub ust. 8 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w których Prezes UOKiK odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej po spełnieniu warunków ustawowych. Strona postępowania została zobowiązana do złożenia w tym zakresie oświadczenia oraz zwięzłego przedstawienia stanu faktycznego, dotyczącego tych okoliczności.

(5) W dniu 6 listopada 2020 r. do tut. Urzędu wpłynęło pełnomocnictwo procesowe udzielone przez Stronę postępowania[Informacja prawnie chroniona].

(6) Pismem z dnia 2 grudnia 2020 r. (doręczone do tut. Urzędu w dniu 7 grudnia 2020 r.) Strona wniosła o:

- przeprowadzenie rozprawy administracyjnej celem uzgodnienia interesów Strony i złożenia wyjaśnień przez biegłych i świadków,
- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków w formie ustnej - reprezentantów 134 kontrahentów Strony [Informacja prawnie chroniona] na okoliczność ustaleń istniejących po stronie kontrahenta i Strony, które warunkowały spełnienie świadczenia pieniężnego, rzeczywistego świadczenia pieniężnego, próśb kierowanych przez kontrahentów do Strony o dokonywanie późniejszych płatności,
- dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu księgowości oraz opinii biegłego z zakresu bankowości mającej za przedmiot sprawdzenie ksiąg rachunkowych Strony; zbadania, czy faktury, na podstawie których następowała płatność spełniały wymogi wynikające z prawa powszechnie obowiązującego, w szczególności ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług; zbadania, czy termin płatności oznaczony na fakturze jest zgodny z terminem wskazanym w dokumencie w postaci zamówienia, oferty lub umowy, stanowiącym podstawę zobowiązania do świadczenia pieniężnego Strony; zbadania daty faktycznego spełnienia zobowiązań

⁷ Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. r. Kodeks cywilny (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 1610 ze zm.), dalej: „kodeks cywilny” lub „kc”.

w formie gotówkowej wskazanych przez Stronę w Tabeli nr 1; dokonania wyliczeń w oparciu o sprawdzone księgi rachunkowe, czy w okresie objętym postępowaniem wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę świadczeń pieniężnych jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę, badanie w dokumentach bankowych, kiedy nastąpiło rzeczywiste polecenie przelewu, a kiedy nastąpiło zaksięgowanie przelewu, jeżeli data ta nie jest tożsama, jakimi okolicznościami rozbieżność ta była podyktowana, czy okoliczności wynikały z przyczyn niezależnych od Strony lub okolicznościami wywołanymi przez siłę wyższą; zbadania, czy datą dokonania operacji jest data dokonania polecenia zapłaty; zbadania, czy terminem końcowym płatności w poszczególnych fakturach był termin, w którym niemożliwym było zaksięgowanie, czy nie istniały okoliczności powodujące, że księgowanie musiało nastąpić w innym dniu,

- o dopuszczenie dowodu z dokumentów w postaci uwierzytelnionej kserokopii zestawienia obrotu Paccor Polska sp. z o.o. w okresie od 01.04 do 31.05 w latach 2019-2020 z wyłączeniem aktywów trwałych oraz zestawienia przychodów ze sprzedaży za okres od marca do sierpnia 2020 r. w rozbiu miesięcznym, na okoliczność wystąpienia u Strony trudnej sytuacji finansowej powodującej opóźnienia w zapłacie świadczeń pieniężnych na rzecz kontrahentów na skutek wystąpienia epidemii wirusa SARS-CoV-2,
- o zwrócenie się do wszystkich [Informacja prawnie chroniona] występujących w Tabeli nr 1, załączonej na elektronicznym nośniku danych do niniejszego pisma w celu ustalenia posiadanego przez podmiot statutu mikro, małego, średniego, dużego przedsiębiorcy. Strona zaznaczyła, że pomimo dołożenia należytej staranności danych tych nie udało jej się ustalić w sposób pewny;
- o odstąpienie o wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 6, ust. 7, ust. 8 Ustawy.

W dalszej części pisma Strona wskazała, że w jej ocenie nie jest możliwym nałożenie administracyjnej kary pieniężnej, jeżeli opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego wynika z przyczyn od podmiotu niezależnych. Strona podniosła, że generalnie w niniejszej sprawie wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 13v ust. 6 lub ust. 7 lub ust. 8 Ustawy, które stanowią podstawę do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary. Pierwszą kwestią jest to, iż według przypuszczeń Strony, wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę postępowania świadczeń pieniężnych, jest równa lub

mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem. Druga kwestia, w ocenie Strony opóźnienia ze spełnianiem świadczeń pieniężnych były wynikiem okoliczności niezawinionych przez Stronę postępowania, a dotyczących w szczególności działania siły wyższej, jaką w stosunku do Strony postępowania było wystąpienie epidemii wirusa SARS-CoV-2. Strona podkreśliła, że nowelizacja Ustawy została wprowadzona w styczniu 2020 r. i nie przewidywała skutków związanych z działaniem epidemii w zakresie działalności finansowej przedsiębiorców, czy też wzajemnych ustaleń stron co do zobowiązań umownych. Wprowadzony stan zagrożenia epidemiologicznego, a następnie epidemii w ocenie Strony w sposób bezpośredni miały wpływ na wystąpienie opóźnień w regulowaniu zobowiązań wobec kontrahentów. Strona wskazała, że w następstwie wystąpienia epidemii w porównaniu do analogicznych miesięcy w 2019 r. [Informacja prawnie chroniona] Na potwierdzenie powyższej okoliczności Strona przedstawiła zestawienie obrotu Paccor Polska sp. z o.o. w okresie od 1 kwietnia do 31 maja w latach 2019-2020 z wyłączeniem aktywów trwałych. Strona wskazała, że od kwietnia 2020 r., tj. od pierwszego pełnego miesiąca wystąpienia w Polsce epidemii wirusa SARS-CoV-2 do ostatniego okresu objętego niniejszym postępowaniem nastąpił również spadek przychodów. Spadek przychodów dotyczył zarówno przychodów ze sprzedaży produktów, jak również przychodów ze sprzedaży towarów materialnych. Natomiast spadek przychodów był naturalną konsekwencją spadku produkcji u Strony, spowodowaną zmniejszoną liczbą zamówień oraz czasowego wstrzymania zleceń dostaw klientów. Jak zaznaczyła Strona, powyższa sytuacja w sposób bezpośredni wpłynęła na terminowe spełnienie świadczeń pieniężnych po stronie zobowiązań. Strona wskazała, że ogólnie na rynku spożywczym nastąpił znaczny spadek podaży. Kontrahenci opóźniali się z dokonywaniem zamówień oraz samej płatności. Z uwagi na braki surowców dostawy opóźniały się, natomiast dostawcy sami występowali do Strony z prośbą o wydłużenie terminu zapłaty za już dostarczony towar, gdyż nie byli w stanie terminowo wykonać swoich zobowiązań wobec Strony.

Zdaniem Strony kolejnym znacznym utrudnieniem, którego powodem stała się epidemia to występujące ograniczenia w wykonywaniu transportu, a w szczególności transportu międzynarodowego. Jak zaznaczyła Strona, ograniczenia te uniemożliwiły dostawy do odbiorców lub znacznie je opóźniły, przez co spełnienie świadczenia pieniężnego przez odbiorców Strony nie było możliwe w terminie wynikającym z umowy, co opóźniło również płatności, które Strona dokonywała wobec swoich wierzycieli.

Kolejną trudnością w prawidłowym funkcjonowaniu przedsiębiorstwa w czasie epidemii, na które powołała się Strona, to konieczność reorganizacji procesu produkcji oraz systemu

pracy w zakładach produkcyjnych. Wprowadzone obostrzenia oraz względy bezpieczeństwa i ochrony pracowników doprowadziły do konieczności reorganizacji procesu produkcji w celu zastosowania rozwiązań chroniących zdrowie pracowników przed zarażeniem się COVID-19. Z tego względu następowało spowolnienie pracy zarówno podczas produkcji, jak również pracy biurowej, poprzez konieczność wykonywania pracy zdalnej, w tym również pracy osób zajmujących się regulowaniem zobowiązań finansowych Strony. Strona poinformowała, że w okresie od czerwca do sierpnia 2020 r. z uwagi na złą sytuację ekonomiczną Strony został wprowadzony obniżony wymiaru czasu pracy, co również było czynnikiem opóźniającym regulowanie zobowiązań Strony wobec kontrahentów. Okres ten zbiegł się w czasie z sezonem urlopowym oraz zwiększoną zachorowalnością pracowników, a także koniecznością przebywania pracowników na kwarantannie. Sytuacja taka miała bezpośrednie oddziaływanie na możliwości wykonywania akceptacji przelewów bankowych, która jest wymogiem koniecznym przy wykonaniu każdego przelewu wychodzącego, gdyż w przypadku Strony procedura akredytacji dokonywanych przelewów jest dwustopniowa. Z uwagi na wagę w zabezpieczeniu interesów finansowych Strony, dostęp osób do akredytacji przelewów jest ograniczony.

W dalszej części pisma Strona poinformowała, że w zakresie transakcji gotówkowych wymienionych w Tabeli nr 1 nie jest możliwym podanie terminu rzeczywistej płatności, zatem wskazany został jedynie termin księgowania tej płatności. Z uwagi na powyższe, Strona zastrzegła ewentualną rozbieżność, która może wynikać z systemu księgowania. W jej ocenie rozbieżność ta nie powinna być rozstrzygana na niekorzyść Strony. Ponadto, jak podała Strona, w Tabeli nr 1 zaznaczono poprzez adnotację w kolumnie „uwagi” [Informacja prawnie chroniona] transakcje te nie podlegające wprost na odpłatnej dostawie towarów lub odpłatnym świadczenia usługi. Transakcje te polegają na usłudze finansowania oprocentowanego, która to odbywa się na podstawie ustaleń stron transakcji.

Strona podniosła również, że opóźnienia w spełnianiu świadczeń przez Stronę pomiędzy podmiotami w grupie kapitałowej, do której należy Strona, nie są zawinione przez Stronę, a są jedynie skutkiem uzasadnionych interesów w grupie, bowiem specyfika i charakter transakcji wewnątrz grupowych, wzajemne zobowiązania stron tych transakcji są często ze sobą powiązane i wzajemnie od siebie uzależnione.

Strona oświadczyła również, że nie korzysta z usług [Informacja prawnie chroniona] w realizacji swoich zobowiązań, a jedynie jej odbiorcy w zakresie realizacji zobowiązań wobec Strony świadczenia pieniężne spełniają [Informacja prawnie chroniona],

jednocześnie wskazuje, iż jedną z form [Informacja prawnie chroniona], w Tabeli nr 1 w kolumnie „uwagi” znajdują się wskazania w zakresie [Informacja prawnie chroniona].

Do pisma Strona załączyła elektroniczny nośnik danych (płyta CD), na którym zawarła oświadczenie o posiadanym statusie przedsiębiorcy, dokument o nazwie [Informacja prawnie chroniona] wraz z wynikającą z treści tego dokumentu informacją o zestawieniu kont i zestawieniu kont pomocniczych w zakresie rozrachunków z kontrahentami, informację o zestawieniu kont pomocniczych, plik excel zawierający zestawienie dokonywanych transakcji handlowych o nazwie [Informacja prawnie chroniona], pliki JPK_VAT oraz pliki JPK_WB oraz dokument o nazwie „Paccor Polska Sp. z o.o. Przychody ze sprzedaży miesięcznie” za okres kwiecień-sierpień 2020 r.

- (7) Pismem z dnia 22 grudnia 2020 r. (doręczone do tut. Urzędu w dniu 30 grudnia 2020 r.) Strona doprecyzowała wniosek dowodowy wskazany w pkt II pisma z dnia 2 grudnia 2020 r. i wniosła o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu [Informacja prawnie chroniona]. Ponadto, jak zaznaczyła Strona, przesłuchania świadków pozwolą ustalić procedurę badania towaru lub usługi i terminu jej zakończenia, która zgodnie z art. 9 Ustawy wpływa bezpośrednio na ustalenia właściwego terminu zapłaty faktury lub rachunku. Strona wniosła również o przesłuchanie [Informacja prawnie chroniona], który w jej ocenie posiada „szczegółową wiedzę w zakresie m.in. charakteru transakcji ujętych w przesłanej przez Stronę Tabeli nr 1 zaznaczonych w kolumnie uwagi jako [Informacja prawnie chroniona], [Informacja prawnie chroniona].
- (8) W wyniku przeprowadzonej analizy dostarczonego przez Stronę postępowania materiału dowodowego Prezes Urzędu doszedł do wniosku, że wymaga on uzupełnienia. W wyniku tego, wezwaniem z dnia 21 stycznia 2021 r. Prezes UOKiK wezwał Stronę postępowania do:
- zweryfikowania i wyjaśnienia rozbieżności między numerami rachunków bankowych, podanymi przez Spółkę w Tabeli nr 1, a numerami rachunków bankowych, zawartymi w plikach JPK_WB. Analiza wykazała, że jeden z numerów rachunków bankowych, zawartych w plikach JPK_WB składa się z 25 cyfr i nie ma odpowiednika w Tabeli nr 1,
 - uzupełnienia brakujących w Tabeli nr 1 identyfikatorów podatkowych NIP kontrahentów (lp. 1674-1681, 4517-4529),
 - wyłączenia z Tabeli nr 1 transakcji z kontrahentami niebędącymi przedsiębiorcami z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego

Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej,

- udzielenia dodatkowych wyjaśnień w odniesieniu do transakcji określonych w kolumnie C Tabeli nr 1 jako [Informacja prawnie chroniona] (Lp. 1968-1984), w tym przekazania uwierzytelnionych kopii [Informacja prawnie chroniona].

- (9) W odpowiedzi na powyższe wezwanie, pismem z dnia 24 lutego 2021 r. (doręczone do tut. Urzędu w dniu 1 marca 2021 r.) Strona podała pełny numer rachunku bankowego, jednocześnie załączając do niniejszego pisma na elektronicznym nośniku danych plik „JPK WB” z zweryfikowanym numerem rachunku bankowego w wersji elektronicznej.

Odnosząc się do punktu 2 wezwania Strona wyjaśniła, że identyfikatory podatkowe w lp. 1674-1681, 4517-4529 dotyczą kontrahentów niebędących przedsiębiorcami z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich EFTA – stron umowy o EOG lub Konfederacji Szwajcarskiej - za wyjątkiem [Informacja prawnie chroniona] i z uwagi na wyłączenie z Tabeli nr 1 tych podmiotów, pominięto dane ich dotyczące, z wyjątkiem [Informacja prawnie chroniona]. Strona wyjaśniła, że świadczenia pieniężne określone w kolumnie C Tabeli nr 1 jako [Informacja prawnie chroniona] (Lp. 1968-1984) stanowią głównie [Informacja prawnie chroniona]. Odnośnie punktu 3 wezwania, Strona na załączonym do pisma elektronicznym nośniku danych przekazała Tabelę nr 1 w wersji elektronicznej, z której wyłączono kontrahentów niebędących przedsiębiorcami z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich EFTA – stron umowy o EOG lub Konfederacji Szwajcarskiej. Na nośniku tym strona przekazała także dokumenty związane z [Informacja prawnie chroniona].

- (10) Z powodu uszkodzenia płyty CD uniemożliwiającego pobranie znajdujących się na niej danych, Prezes Urzędu pismem z dnia 18 marca 2021 r. wezwał Stronę do ponownego przesłania płyty CD stanowiącej załącznik do pisma Strony z dnia 24 lutego 2021 r.
- (11) Postanowieniem z dnia 23 marca 2021 r. Prezes UOKiK przedłużył termin zakończenia postępowania administracyjnego w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania do dnia 22 czerwca 2021 r.
- (12) Pismem z dnia 12 kwietnia 2021 r. (doręczone do tut. Urzędu w dniu 19 kwietnia 2021 r.) Strona poinformowała, że przed wysłaniem poprzednia płyta została dokładnie sprawdzona, a uszkodzenie płyty nie było działaniem Strony. Do pisma Strona załączyła elektroniczny nośnik danych zawierający dane do pisma Strony z dnia 24 lutego 2021 r.

- (13) Postanowieniem z dnia 30 czerwca 2021 r. Prezes UOKiK przedłużył termin zakończenia postępowania administracyjnego w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania do dnia 22 września 2021 r.
- (14) Pismem z dnia 3 sierpnia 2021 r. Prezes UOKiK wezwał Stronę do udzielenia informacji czy w stosunku do Strony postępowania, w okresie objętym postępowaniem, wystąpiły okoliczności mające wpływ na wymiar kary - tj. w postaci zdarzenia przyjmującego charakter siły wyższej, na skutek którego Strona postępowania nadmiernie opóźniała się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem tj. czerwiec-lipiec-sierpień 2020 r. oraz do udzielenia informacji czy w stosunku do Strony postępowania, w okresie objętym postępowaniem, zachodzą przesłanki, stanowiące warunek odstąpienia od wymierzenia kary, określone w art. 13v ust. 6 Ustawy. Prezes UOKiK wezwał także Stronę do podpisania i ponownego przekazania plików przesłanych pierwotnie przez Stronę postępowania na elektronicznym nośniku danych stanowiącym załącznik do pisma z dnia 2 grudnia 2020 r.
- (15) Postanowieniem z dnia 16 września 2021 r. Prezes UOKiK przedłużył termin zakończenia postępowania administracyjnego w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania do dnia 22 grudnia 2021 r.
- (16) Pismem z dnia 10 września 2021 r. (doręczone do tut. Urzędu w dniu 16 września 2021 r.) Strona wskazała, że na podstawie jej wyliczeń łączna suma wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę, wymaganych w okresie objętym postępowaniem wynosi [Informacja prawnie chroniona], na dowód czego Strona w załączeniu przekazała elektroniczny nośnik danych zawierający plik z szczegółowymi informacjami w postaci Tabeli numer 2. Jednocześnie na tym samym nośniku, Strona przekazała dane, które są wskazane w punkcie 4 wezwania Prezesa Urzędu z dnia 3 sierpnia 2021 r.. następnie wniosła o przedłużenie terminu do dnia 30 września 2021 r. w zakresie wykazania przez Stronę wystąpienie tzw. siły wyższej oraz udowodnienia związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy wystąpieniem takiego zdarzenia.
- (17) Pismem z dnia 20 września 2021 r. Prezes Urzędu po rozważeniu przedstawionej przez Stronę argumentacji przedłużył do dnia 30 września 2021 r. termin na udzielenie odpowiedzi w zakresie odnoszącym się do siły wyższej.
- (18) Pismem z dnia 30 września 2021 r. (doręczone do tut. Urzędu w dniu 8 października 2021 r.) Strona przedstawiła swoje stanowisko odnoszące się do wystąpienia siły wyższej, która miała wpływ na spełnianie świadczeń pieniężnych w okresie niniejszego postępowania.

„Wskutek pandemii koronawirusa Strona dotkliwie odczuła istotne opóźnienia w spływie należności handlowych zarówno od kontrahentów zewnętrznych jak i spółek powiązanych. [Informacja prawnie chroniona]. Jak zaznaczyła Strona w wielu przypadkach sami klienci inicjowali rozmowy o wyrażenie zgody na rozłożenie spłaty wymagalnych wierzytelności na dłuższy okres. Takie sytuacje miały istotny wpływ na bieżącą płynność finansową Strony w okresie od kwietnia do września 2020 r. Na potwierdzenie występowania takich sytuacji Strona załączyła przykładowe pismo od jednego z jej kontrahentów [Informacja prawnie chroniona]. Strona podała, że łączna sprzedaż w okresie kwiecień – maj 2020 r. [Informacja prawnie chroniona]. Będąc w takiej sytuacji Strona zmuszona została do podjęcia decyzji o redukcji czasu pracy i ubiegania się o pomoc w ramach tarczy antykryzysowej. Wniosek o pomoc został złożony przez Stronę w dniu 4 czerwca 2020 r., a środki pieniężne Strona otrzymała 1 lipca 2020 r. i 28 sierpnia 2020 r.

- (19) Postanowieniem z dnia 21 grudnia 2021 r. Prezes UOKiK przedłużył termin zakończenia postępowania administracyjnego w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania do dnia 22 marca 2022 r.
- (20) Postanowieniem z dnia 22 marca 2022 r. Prezes UOKiK przedłużył termin zakończenia postępowania administracyjnego w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania do dnia 22 czerwca 2022 r.
- (21) W trakcie dalszej przeprowadzonej analizy dostarczonego przez Stronę postępowania materiału dowodowego, a zwłaszcza Tabeli nr 1 Prezes Urzędu doszedł do wniosku, że wymaga on uzupełnienia. W wyniku tego, wezwaniem z dnia 29 marca 2021 r. Prezes UOKiK wezwał Stronę postępowania do:
- przekazania dla 116 świadczeń pieniężnych wymienionych w załączonej do wezwania Tabeli 1A, uwierzytelnionych kopii dowodów zapłaty,
 - przekazania uwierzytelnionych kopii dowodów zakupu/faktur wymienionych w Tabeli nr 1B, stanowiącej załącznik nr 2 do wezwania oraz udzielenia wyjaśnień w zakresie braku ujęcia ich w ewidencji JPK_VAT, doręczonej przez Stronę postępowania do tut. Urzędu w dniu 16 września 2021 r.,
 - przekazania informacji potwierdzających wskazane przez Stronę postępowania terminy zapłaty świadczeń pieniężnych w Tabeli nr 1 (doręczonej do tut. Urzędu w dniu 16 września 2021 r.), dla świadczeń pieniężnych wskazanych numerycznie

w Tabeli 1C, stanowiącej załącznik nr 3 do wezwania, w postaci treści zapisów umów dot. ustalenia terminu zapłaty oraz kopii dowodów zakupu/faktur,

- przekazania uwierzytelnionych dokumentów źródłowych (kopii dowodów zakupu/faktur) wymienionych świadczeń pieniężnych w Tabeli nr 1D stanowiącej załącznik nr 4 do wezwania oraz udzielenia wyjaśnień w zakresie wskazania w Tabeli nr 1, doręczonej przez Stronę postępowania do tut. Urzędu w dniu 16 września 2021 r., [Informacja prawnie chroniona].
- wyjaśnienia i weryfikacji, czy w Tabeli nr 1, doręczonej przez Stronę postępowania w dniu 16 września 2021 r., nie zostały uwzględnione świadczenia pieniężne, niewynikające z transakcji handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1) ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, takie jak: wynikające z kar umownych, odszkodowań, not obciążeniowych, not odsetkowych czy też błędnych zapisów księgowych (tzw. storna księgowe).

(22) Pismem z dnia 27 kwietnia 2022 r. (doręczonym do tut. Urzędu w dniu 4 maja 2022 r.) Strona postępowania udzieliła odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 29 marca 2021 r. W zakresie punktów do 1 do 3 wezwania Strona przekazała na elektronicznym nośniku - danych kopie dokumentów. Jednocześnie wyjaśniła, że wartości [Informacja prawnie chroniona] w Tabeli nr 1 wynikają z [Informacja prawnie chroniona]. Natomiast odnośnie punktu 5 wezwania Strona w załączonym do pisma elektronicznym nośniku danych zawarła Tabelę nr IA oraz nr Tabelę nr IB z wyjaśnieniami dla poszczególnych pozycji wskazanych w treści wezwania.

(23) Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2022 r. oraz 15 listopada 2022 r. Prezes UOKiK przedłużył termin zakończenia postępowania administracyjnego w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania kolejno do dnia 22 listopada 2022 r. oraz 22 kwietnia 2023 r.

(24) Pismem z dnia 16 września 2022 r. (doręzonego do tut. Urzędu w dniu 23 września 2022 r.) Strona poinformowała o zmianie adresu do doręczeń z [Informacja prawnie chroniona] na aktualnie obowiązujący [Informacja prawnie chroniona].

(25) Mając na względzie, że w odniesieniu do części świadczeń pieniężnych wskazany przez Stronę w Tabeli nr 1 termin zapłaty był dłuższy niż 60 dni liczone od daty doręczenia faktury, Prezes UOKiK - w celu oceny zgodności tych terminów z przepisami ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w dniu 13 lutego

2023 r., zweryfikował status kontrahentów Strony postępowania w oparciu o dane opublikowane w bazie Systemu Udostępniania Danych o Pomocy Publicznej (SUDOP). W wyniku poczynionych ustaleń stwierdzono, że kontrahenci Strony postępowania:

1. [Informacja prawnie chroniona]),
2. [Informacja prawnie chroniona],
3. [Informacja prawnie chroniona],
4. [Informacja prawnie chroniona],
5. [Informacja prawnie chroniona],
6. [Informacja prawnie chroniona],
7. [Informacja prawnie chroniona],
8. [Informacja prawnie chroniona],
9. [Informacja prawnie chroniona],
10. [Informacja prawnie chroniona],
11. [Informacja prawnie chroniona],
12. [Informacja prawnie chroniona],
13. [Informacja prawnie chroniona],
14. [Informacja prawnie chroniona],
15. [Informacja prawnie chroniona],
16. [Informacja prawnie chroniona],
17. [Informacja prawnie chroniona],
18. [Informacja prawnie chroniona],
19. [Informacja prawnie chroniona],
20. [Informacja prawnie chroniona],
21. [Informacja prawnie chroniona],
22. [Informacja prawnie chroniona],
23. [Informacja prawnie chroniona],
24. [Informacja prawnie chroniona],
25. [Informacja prawnie chroniona],
26. [Informacja prawnie chroniona],
27. [Informacja prawnie chroniona],
28. [Informacja prawnie chroniona],
29. [Informacja prawnie chroniona],
30. [Informacja prawnie chroniona],
31. [Informacja prawnie chroniona],
32. [Informacja prawnie chroniona],
33. [Informacja prawnie chroniona],

34. [Informacja prawnie chroniona],
35. [Informacja prawnie chroniona],
36. [Informacja prawnie chroniona],
posiadają status dużego przedsiębiorcy,

Natomiast kontrahenci:

1. [Informacja prawnie chroniona],
2. [Informacja prawnie chroniona],
3. [Informacja prawnie chroniona],
4. [Informacja prawnie chroniona],
5. [Informacja prawnie chroniona],
6. [Informacja prawnie chroniona],
7. [Informacja prawnie chroniona],
8. [Informacja prawnie chroniona],
9. [Informacja prawnie chroniona],
10. [Informacja prawnie chroniona],
11. [Informacja prawnie chroniona],
12. [Informacja prawnie chroniona],
13. [Informacja prawnie chroniona],
14. [Informacja prawnie chroniona],
15. [Informacja prawnie chroniona],
16. [Informacja prawnie chroniona],
17. [Informacja prawnie chroniona],
18. [Informacja prawnie chroniona],
19. [Informacja prawnie chroniona],
20. [Informacja prawnie chroniona],
21. [Informacja prawnie chroniona],
22. [Informacja prawnie chroniona],
23. [Informacja prawnie chroniona],
24. [Informacja prawnie chroniona],
25. [Informacja prawnie chroniona],
26. [Informacja prawnie chroniona],
27. [Informacja prawnie chroniona],
28. [Informacja prawnie chroniona],
29. [Informacja prawnie chroniona],
30. [Informacja prawnie chroniona],

31. [Informacja prawnie chroniona],
32. [Informacja prawnie chroniona], należą do sektora MŚP.

Natomiast zgodnie z danymi pozyskanymi z bazy SUDOP status dużego przedsiębiorcy posiadają kontrahenci:

1. [Informacja prawnie chroniona],
2. [Informacja prawnie chroniona],
3. [Informacja prawnie chroniona],
4. [Informacja prawnie chroniona].

(26) Pismami z dnia 23 stycznia 2022 r. Prezes Urzędu wezwał niżej wymienionych kontrahentów Strony postępowania do złożenia oświadczenia o posiadanym statusie: mikro, mały, średni czy też duży przedsiębiorca:

1. [Informacja prawnie chroniona].
2. [Informacja prawnie chroniona].
3. [Informacja prawnie chroniona].
4. [Informacja prawnie chroniona].
5. [Informacja prawnie chroniona].
6. [Informacja prawnie chroniona]
7. [Informacja prawnie chroniona].
8. [Informacja prawnie chroniona].
9. [Informacja prawnie chroniona].
10. [Informacja prawnie chroniona].
11. [Informacja prawnie chroniona].

(27) W odpowiedzi na wezwania Prezesa Urzędu kontrahenci Strony postępowania:

1. [Informacja prawnie chroniona],
2. [Informacja prawnie chroniona],
3. [Informacja prawnie chroniona],
4. [Informacja prawnie chroniona],
5. [Informacja prawnie chroniona],
6. [Informacja prawnie chroniona],

oświadczyli, że posiadają status przedsiębiorcy z sektora MŚP.

Natomiast dostawcy:

1. [Informacja prawnie chroniona],
2. [Informacja prawnie chroniona],
3. [Informacja prawnie chroniona]

oświadczyli, iż posiadają status dużego przedsiębiorcy.

Dwóch pozostałych kontrahentów, tj. [Informacja prawnie chroniona]i [Informacja prawnie chroniona] nie udzieliło odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu.

- (28) Postanowieniem z dnia 20 kwietnia 2023 r. Prezes UOKiK przedłużył termin zakończenia postępowania administracyjnego w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania do dnia 22 lipca 2023 r.
- (29) Dalsza analiza materiału dowodowego zgromadzonego w prowadzonym postępowaniu wymagała dalszych weryfikacji statusów kontrahentów, w związku z tym w dniu 26 kwietnia 2023 r. Prezes Urzędu zweryfikował status kolejnych kontrahentów Strony postępowania w oparciu o informacje publikowane w bazie Systemu Udostępniania Danych o Pomocy Publicznej (dalej także SUDOP) oraz w oparciu o dane opublikowane w Repozytorium Dokumentów Finansowych Krajowego Rejestru Sądowego (KRS). Zgodnie z danymi pozyskanymi z bazy SUDOP do sektora MŚP należą przedsiębiorcy:
1. [Informacja prawnie chroniona],
 2. [Informacja prawnie chroniona],
 3. [Informacja prawnie chroniona],
 4. [Informacja prawnie chroniona],
 5. [Informacja prawnie chroniona],
 6. [Informacja prawnie chroniona].

Natomiast:

1. [Informacja prawnie chroniona],
 2. [Informacja prawnie chroniona],
 3. [Informacja prawnie chroniona],
 4. [Informacja prawnie chroniona],
 5. [Informacja prawnie chroniona],
- posiadają status dużego przedsiębiorcy.
- (30) Postanowieniem z dnia 16 czerwca 2023 r., w związku z wnioskiem Strony z dnia 2 oraz 22 grudnia 2020 r., Prezes UOKiK odmówił Stronie:
- przeprowadzenia rozprawy administracyjnej,
 - przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków - reprezentantów kontrahentów Strony wymienionych w powyższych wnioskach - na okoliczność ustaleń istniejących

po stronie kontrahenta i Strony, które warunkowały spełnienie świadczenia pieniężnego, rzeczywistego świadczenia pieniężnego, próśb kierowanych przez kontrahentów do Strony o dokonywanie późniejszych płatności;

- przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu księgowości oraz opinii biegłego z zakresu bankowości mającej za przedmiot sprawdzenie ksiąg rachunkowych Strony; zbadania, czy faktury, na podstawie których następowała płatność spełniały wymogi wynikające z prawa powszechnie obowiązującego, w szczególności ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług; zbadania, czy termin płatności oznaczony na fakturze jest zgodny z terminem wskazanym w dokumencie w postaci zamówienia, oferty lub umowy, stanowiącym podstawę zobowiązania do świadczenia pieniężnego Spółki; zbadania daty faktycznego spełnienia zobowiązań w formie gotówkowej wskazanych przez Stronę w Tabeli nr 1; dokonania wyliczeń w oparciu o sprawdzone księgi rachunkowe, czy w okresie objętym postępowaniem wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę świadczeń pieniężnych jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę, badanie w dokumentach bankowych, kiedy nastąpiło rzeczywiste polecenie przelewu, a kiedy nastąpiło zaksięgowanie przelewu, jeżeli data ta nie jest tożsama, jakimi okolicznościami rozbieżność ta była podyktowana, czy okoliczności wynikały z przyczyn niezależnych od Spółki lub okolicznościami wywołanymi przez siłę wyższą; zbadania, czy datą dokonania operacji jest data dokonania polecenia zapłaty; zbadania, czy terminem końcowym płatności w poszczególnych fakturach był termin, w którym niemożliwym było zaksięgowanie, czy nie istniały okoliczności powodujące, że księgowanie musiało nastąpić w innym dniu;
- przeprowadzenia dowodu z przesłuchania [Informacja prawnie chroniona] na okoliczność wystąpienia u Strony siły wyższej w postaci epidemii wirusa SARS-CoV-2 oraz jej następstw;

szczegółowo wyjaśniając Stronie powody odmowy przeprowadzenia rozprawy administracyjnej oraz odmowy dopuszczenia i przeprowadzenia dowodów z zeznań świadków, Strony oraz opinii biegłego z zakresu księgowości i bankowości.

- (31) Pismem z 16 czerwca 2023 r. Prezes Urzędu działając w oparciu o treść art. 74 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 9 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 13h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym

opóźnieniom w transakcjach handlowych poinformował Stronę o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w sprawie i na tej podstawie dokonał ustaleń faktycznych i prawnych. W przedmiotowym piśmie Prezes Urzędu opisał przedstawiony Stronie postępowania zarzut nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, poprzez wskazanie świadczeń pieniężnych, które Prezes Urzędu uznał za niespełnione w okresie objętym postępowaniem oraz spełnione po terminie, a także powodów takiego uznania. W przedmiotowym piśmie Prezes Urzędu poinformował również Stronę postępowania o jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym - zgodnie z przepisem art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego - w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisma. Doręczenie Stronie zawiadomienia miało miejsce w dniu 5 lipca 2023 r.

- (32) Pismem z dnia 12 lipca 2023 r. (doręczonym do tutejszego Urzędu w dniu 17 lipca 2023 r.) Strona wniosła o przedłużenie terminu na udzielenie odpowiedzi na zawiadomienie z dnia 16 czerwca 2023 r. wraz z uzasadnieniem postawionego zarzutu przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, do dnia 11 sierpnia 2023 r. Pismem z dnia 18 lipca 2023 r. Prezes Urzędu przedłużył Stronie termin udzielenia odpowiedzi o dodatkowe 7 dni, liczone od dnia otrzymania niniejszego pisma. Stronie doręczono pismo w dniu 7 sierpnia 2023 r.
- (33) Postanowieniem z dnia 18 lipca 2023 r. Prezes UOKiK przedłużył termin zakończenia postępowania administracyjnego w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania do dnia 22 sierpnia 2023 r.
- (34) Pismem z dnia 14 sierpnia 2023 r., (doręczonym do tutejszego Urzędu w dniu 21 sierpnia 2023 r.), Strona postępowania złożyła odpowiedź na Zawiadomienie wraz z uzasadnieniem postawionego zarzutu Prezesa Urzędu z dnia 16 czerwca 2023 r.⁸. Strona podniosła, że w jej ocenie twierdzenie Prezesa Urzędu, że nie ma podstaw do przyjęcia, że przyczyną niespełnienia przez Stronę w terminie świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem w stosunku do kontrahentów, mogło być działanie siły wyższej w postaci stanu epidemii, bowiem nie zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 13v ust. 7 Ustawy, dotknięte jest błędem logicznym. Samą bowiem przesłanką zastosowania odstąpienia od zastosowania kary pieniężnej zawartą w tym przepisie jest zajście działania siły wyższej. Strona uznała, że jest faktem powszechnie znanym, stąd nie wymagającym dowodzenia przez Stronę, że okres objęty niniejszym postępowaniem, tj. czerwiec-lipiec

⁸ Dalej: „Zawiadomienie”

sierpień 2020 r. zalicza się do szczytowego, w pierwszym okresie wystąpienia pandemii Covid. Strona podkreśliła, że „w związku z brakiem w ówczesnym okresie skutecznych farmakologicznych środków zaradczych (szczepienia), przebieg pandemii cechował w tym okresie zasadniczo całkowity brak rozeznania odnośnie celowości podejmowanych decyzji gospodarczych, a także absolutna niepewność tak co do dalszego rozwoju pandemii, jak i jej skutków mikro- i makroekonomicznych. Strona wskazała, że „właśnie pandemia jest wymieniana w doktrynie prawniczej jako jeden z klasycznych przypadków siły wyższej, uzasadniający zmianę treści umów (przypadek *rebus sic stantibus*)”. Dlatego też, zdaniem Strony, przedstawione stanowisko Prezesa Urzędu odnośnie siły wyższej należy uznać za „przejaw naruszenia *ratio legis*, towarzyszącego uchwaleniu Ustawy”. W takiej sytuacji, zdaniem Strony, wymierzenie kary pieniężnej „służy nie tyle realizacji celów Ustawy, ile zaspokojeniu aktualnych zapotrzebowań budżetu państwa i tym samym takie działanie Prezesa Urzędu sprzeciwiałoby się nie tylko interesowi publicznemu, lecz wielu normom Konstytucji RP”.

Następną kwestią sporną według Strony to sytuacja, w której Prezes Urzędu nie wyłączył od rozstrzygania świadczeń spełnionych po terminie lub niespełnionych w terminie objętym postępowaniem przez Stronę wobec podmiotów gospodarczych, należących do jej własnej grupy kapitałowej („Paccor”). Strona uważa, że zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 13b pkt.4 podpunkt 2 Ustawy „*Przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem Urzędu, pomija transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami są podmioty, należące do tej samej grupy kapitałowej*”.

Analogicznie w ocenie Strony z podstawy naliczenia kary pieniężnej Prezes Urzędu powinien wyłączyć także świadczenia pieniężne należne podmiotom mającym swoje siedziby poza granicą Rzeczypospolitej Polskiej. Zdaniem Strony Prezes Urzędu niestuszenie uznał swoją właściwość względem transakcji, których wyłączną właściwość na mocy umów i konwencji międzynarodowych posiadają sądy i organy kraju wierzyciela i zastosował do oceny transakcji z podmiotami zagranicznymi, wbrew zasadom określenia prawa właściwego dla zobowiązań umownych na podstawie odgórnych przepisów, których Rzeczpospolita Polska jest sygnatariuszem, polskie przepisy prawa powszechnie obowiązującego.

W dalszej części pisma Strona podnosi, że bilans rachunkowy długów Strony według założeń, że świadczenia pieniężne należne podmiotom z jej własnej grupy kapitałowej, jak i wobec podmiotów zagranicznych powinny zostać wyłączone z oceny, czy zostały

spełnione w terminie, czy też po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, w stosunku do jej wierzytelności z okresu objętego postępowaniem, przy uwzględnieniu całości danych o dłużnikach podanych przez Stronę, stanowi podstawę do odstąpienia od wymierzenia kary. Tym samym, jak twierdzi Strona, w sposób oczywisty zachodzi przesłanka do odstąpienia od wymierzenia kary określona w art. 13v ust. 6 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w związku z art. 3 ust. 6 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych.

Strona twierdzi także, że od oceny terminowości spełnienia świadczeń pieniężnych powinny zostać wyłączone świadczenia pieniężne wobec podmiotów będących spółkami skarbu państwa lub jednostkami samorządu terytorialnego. Nieterminowość w spełnianiu świadczeń pieniężnych wobec takich podmiotów nie sposób utożsamiać z interesem publicznym działań Prezesa Urzędu. Jak podkreśliła Strona, w zakresie podmiotów takich jak np.: [Informacja prawnie chroniona] „*nie jest zagrożona instytucja konkurencji i z pewnością nie istnieje konieczności zapewnienia im ochrony indywidualnej*”.

Zastrzeżenia Strony budzą prezentowane w Tabelach przedstawionych przez Prezesa Urzędu jako załączniki do Zawiadomienia wartości świadczeń pieniężnych w przypadku faktur płaconych w kilku przelewach np.: 100-101, 307-308, 309-310, 479-480, 481-481, 910-911, 1199-1200-1201. Strona stwierdziła, że wartości te, pomimo zapłaty w częściach są dublowane kilkakrotnie w całej kwocie.

Kolejne wątpliwości, które Strona postępowania wyraziła w piśmie z dnia 14 sierpnia 2023 r. dotyczyły przyjętego przez Prezesa Urzędu kursu walut do przeliczenia wartości świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych na polską walutę. Strona uważa, że przyjęty przez Prezesa Urzędu sposób przewalutowania świadczeń pieniężnych wskazanych w walutach obcych, nie wynika z przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych i na pewno reguła, którą posługuje się Prezes nie może być wywiedziona z wykładni systemowej i funkcjonalnej przepisów. Tym samym zasady przewalutowania winny być przyjęte w sposób korzystniejszy dla Strony postępowania.

Strona wskazała, że w przypadku transakcji handlowych z podmiotami z sektora MŚP⁹, w wielu przypadkach Strona była pozbawiona możliwości weryfikacji tej informacji, czy dany podmiot należy do sektora MŚP. Dopiero taką wiedzę posiadała po ustaleniach Prezesa

⁹ MŚP - mikro, mały, średni przedsiębiorca.

Urzędu w niniejszym postępowaniu. Wobec powyższego, Strona nie była świadoma konieczności zastosowania skróconych terminów zapłaty za faktury na rzecz tych podmiotów, a zapłata należności po upływie 60 dni nie wynikała z jej celowego i intencjonalnego działania.

Strona w swojej odpowiedzi z dnia 14 sierpnia 2023 r. podkreśliła, iż, z art. 13r Ustawy *„Postępowanie powinno być zakończone nie później niż w terminie 5 miesięcy od dnia jego wszczęcia”*, a Prezes Urzędu, jako organ prowadzący postępowanie nie dotrzymał tego terminu. Co prawda Strona zwróciła uwagę, że termin ustawowy ma charakter instrukcyjny, jednakże stwierdziła, że w kontekście prowadzonego postępowania, które odnosi się do kategorii spraw, w których bada się opóźnienia w spełnianiu świadczeń pieniężnych i wywodzi się z tego kary finansowe dla podmiotów, niewłaściwym jest ze strony organu prowadzącego postępowanie, że następuje opóźnienie w załatwieniu sprawy.

Kolejne zakwestionowane przez Stronę zagadnienie dotyczy odmowy uznania Stronie wniosków dowodowych, o których mowa w postanowieniu Prezesa Urzędu z dnia 16 czerwca 2023 r. Zdaniem Strony Prezes Urzędu pominął jej wnioski dowodowe, które w szczególności zmierzały do wykazania wystąpienia siły wyższej, która w oczywisty sposób miała wpływ na opóźnienia w płatnościach. Strona wskazała, że *„decyzję w tym zakresie należy uznać jako arbitralną, która pozbawiła Stronę możliwości dowodzenia jednej z najważniejszych przesłanek w tym postępowaniu, której zastosowanie uniemożliwia nałożenie kary administracyjnej”*.

Strona w udzielonej odpowiedzi podniosła także występującą w jej ocenie konieczność szerszego spojrzenia na płynność finansową i wypłacalność podmiotów gospodarczych. Jej zdaniem *„przy rozpatrzeniu płynności finansowej i wypłacalności nie jest miarodajna wartość wierzytelności wyłącznie z okresu badanego postępowaniem. Wartością, która może stanowić o tym, czy dany podmiot ma możliwości płatnicze, jest podanie narastającej wartości wierzytelności Strony wobec swoich dłużników, z uwagi na fakt, iż proces zaległości płatniczych jest procesem długotrwałym, który jest ujmowany jako tzw. „efekt kuli śnieżnej”*.

W ostatniej części pisma z 14 sierpnia 2023 r. Strona negatywnie oceniła pominięcie przez Prezesa Urzędu postanowieniem z 16 czerwca 2023 r. wniosków dowodowych Strony, które jej zdaniem zmierzały do wykazania wystąpienia siły wyższej, która determinowała opóźnienia w płatnościach, co tym samym w ocenie Strony przekreśliło możliwość dowiedzenia jej wystąpienia.

- (35) Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2023 r. Prezes UOKiK przedłużył termin zakończenia postępowania administracyjnego w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania do dnia 22 października 2023 r.

II. Interes publiczny

- (36) Zgodnie z treścią art. 29 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów. Stosownie do przepisu art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów ochrona interesów przedsiębiorców i konsumentów podejmowana w ramach działań Prezesa Urzędu prowadzona jest w interesie publicznym. Zatem w związku z faktem, iż na podstawie treści art. 13c ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych prowadzi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, kompetencje te należy powiązać z delegacją wskazaną w treści art. 31 pkt 17 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, który stanowi, że Prezes Urzędu wykonuje inne zadania określone w ustawie lub ustawach odrębnych. W ten sposób działania podejmowane w ramach ochrony rynku na podstawie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, podejmowane są w interesie publicznym.
- (37) Interes publiczny dotyczy ogółu, nieokreślonej z góry liczby osób. Jego naruszenie zachodzi głównie wtedy, gdy działaniem danego przedsiębiorcy zagrożony jest interes ogólnospołeczny lub jakiegoś szerszego kręgu uczestników. Nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, tj. nierzetelne regulowanie własnych zobowiązań jest niewątpliwie takim zagrożeniem, ponieważ negatywnie wpływa na rozwój gospodarki przyczyniając się do powstawania zatorów płatniczych.
- (38) Interes publiczny nie jest pojęciem stałym, a jest konkretyzowany w każdej sprawie. Przedmiotem niniejszego postępowania jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Paccor Polska sp. z o.o. z siedzibą w Siemianowicach Śląskich. W ocenie Prezesa Urzędu, rozpatrywana sprawa ma charakter publiczny, gdyż wiąże się z ochroną praw nieograniczonego kręgu podmiotów - nie tylko tych podejmujących współpracę ze Stroną postępowania, która - w ocenie Prezesa Urzędu - nadmiernie opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec 2020 r., lipiec 2020 r., sierpień 2020 r., ale również innych, które ze względu na efekt domina doświadczają negatywnych skutków tych opóźnień w płatnościach. Takie działanie

zazwyczaj wywołuje niekorzystne skutki na rynku, zniekształcając, ograniczając albo eliminując na nim konkurencję, negatywnie wpływając na całe otoczenie biznesowe, w jakim funkcjonują strony transakcji handlowych - powodując m.in. ograniczenia inwestycji czy redukcje zatrudnienia - przez co opisane działanie, przyczynia się do powstawania tzw. zatorów płatniczych i narusza interes ogólnospołeczny uczestników rynku.

- (39) Z powyższych względów, w niniejszej sprawie została spełniona przesłanka naruszenia interesu publicznego, a zatem istniały podstawy dla przeprowadzenia analizy zachowań Strony postępowania w świetle zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (40) Takie stanowisko konsekwentnie prezentuje Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Sąd ten stoi na stanowisku, dotyczącym wykładni pojęcia interesu publicznego, że publiczny znaczy dotyczący ogółu, dotyczący ogółu a nie jednostki czy też określonej grupy. W treści orzeczenia z dnia 27 czerwca 2001 r., sygn. akt XVII Ama 92/00, Sąd Antymonopolowy stwierdził, że: „(...) *Interes publiczny w postępowaniu administracyjnym nie jest pojęciem jednolitym i stałym. W każdej sprawie winien on być ustalony i konkretyzowany, co do swych wymagań. Organ administracji publicznej (a więc także Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów) powinien, w toku postępowania i przy wydawaniu decyzji, być rzecznikiem tego interesu, albowiem wynika to z jego zadań w strukturze administracji publicznej. Zatem podstawą do zastosowania przez Prezesa Urzędu przepisów ustawy antymonopolowej winno być uprzednie stwierdzenie, że został naruszony interes publicznoprawny, a nie interes prawny jednostki czy też grupy*”.
- (41) Podobnie Sąd Najwyższy w treści orzeczenia z dnia 29 maja 2001 r., sygn. akt I CKN 1217/98 stwierdził, iż ustawa antymonopolowa ma charakter publicznoprawny, zatem jej celem jest służenie interesom publicznym; ingeruje, gdy w wyniku pewnych ogólnych zjawisk zagrożona jest sama instytucja konkurencji. Nie odnosi się do ochrony roszczeń indywidualnych.

III. Przesłanki stosowania przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

- (42) Zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, zakazane jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem

świadczeń pieniężnych przez podmioty, o których mowa w art. 2, niebędące podmiotami publicznymi.

- (43) Stosownie do art. 13b ust. 2 ustawy, określającego znamiona deliktu administracyjnego, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmiot, o którym mowa w art. 2, niebędący podmiotem publicznym, ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000 zł. W odniesieniu do postępowań wszczynanych w latach 2020 i 2021, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce gdy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie przez ten podmiot wyniesie co najmniej 5 000 000 zł - stosownie do treści art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych¹⁰.
- (44) W treści art. 4 pkt 1 ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych wskazuje, że transakcja handlowa oznacza umowę, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością. Umowy te (transakcje handlowe), posiadają zatem następujące cechy:
- są umowami odpłatnymi,
 - przedmiotem umów jest dostawa towarów lub świadczenie usług,
 - stronami tych umów są podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy,
 - zostały zawarte w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością.
- (45) Świadczenia pieniężne, w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, stanowią wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług w transakcjach handlowych.
- (46) Przedmiotem postępowania w niniejszej sprawie jest ustalenie, czy Paccor Polska sp. z o.o. z siedzibą w Siemianowicach Śląskich nadmiernie opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, w rozumieniu art. 13b ust. 2 Ustawy, w okresie czerwiec 2020 r., lipiec 2020 r., sierpień 2020 r., a zatem ustalenie, czy w wyżej wymienionym okresie objętym postępowaniem doszło do naruszenia przez Stronę zakazu określonego w art. 13b ust. 1 Ustawy.

¹⁰ Dz.U. z 2019 r. poz. 1649; dalej: „ustawa o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych”.

(47) Dla stwierdzenia czy doszło do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania, w toku niniejszego postępowania niezbędne jest wykazanie kumulatywnego spełnienia poniższych przesłanek:

- posiadanie przez Stronę postępowania statusu przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych;
- zawieranie transakcji handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w związku z prowadzoną przez strony tych umów działalnością;
- nadmierne opóźnianie się przez Stronę postępowania ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem - stosownie do art. 13b Ustawy;
- posiadanie przez Stronę postępowania statusu podmiotu niebędącego podmiotem publicznym.

IV. Paccor Polska sp. z o.o. z siedzibą w Siemianowicach Śląskich jako Strona postępowania w rozumieniu Ustawy

(48) Adresatem zakazu, o którym mowa w art. 13b Ustawy, są podmioty wymienione w art. 2 Ustawy, niebędące podmiotami publicznymi.

(49) Zgodnie z art. 2 pkt 1 Ustawy, przepisy ustawy stosuje się do transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców¹¹.

(50) Zgodnie z brzmieniem art. 4 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców, przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca działalność gospodarczą.

(51) Stroną postępowania jest Paccor Polska sp. z o.o. z siedzibą w Siemianowicach Śląskich, zarejestrowana pod adresem ul. Budowlana 6, 41-100 Siemianowice Śląskie, wpisana do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000016602 (REGON: 070442918, NIP: 5490022619). Strona postępowania prowadzi działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przedmiotem przeważającej działalności Strony postępowania, zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności jest produkcja opakowań z tworzyw sztucznych. Kapitał zakładowy Strony należy w całości do podmiotu prywatnego.

¹¹ Tekst jednolity Dz.U. z 2023 r. poz. 221 dalej: „ustawa Prawo przedsiębiorców”.

W powyższym zakresie przywołane dane z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego od dnia wszczęcia postępowania do dnia sporządzenia niniejszego pisma nie uległy zmianie.

Dowód:

1. Informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców KRS z 22 października 2020 r., [Informacja prawnie chroniona].
 2. Informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu/pełnemu z rejestru przedsiębiorców KRS z 15 maja 2023 r., [Informacja prawnie chroniona].
- (52) Mając na uwadze powyższe, nie ulega wątpliwości, że Strona niniejszego postępowania, jako spółka z ograniczoną odpowiedzialnością prowadząca działalność gospodarczą związaną z produkcją opakowań z tworzyw sztucznych, mieści się w zakresie podmiotowym przepisów Ustawy, określonym w jej art. 2 pkt 1 i tym samym może być adresatem decyzji Prezesa Urzędu stwierdzającej nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, a zatem naruszenie zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy.
- (53) Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania nie jest mikro, małym ani średnim przedsiębiorcą w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu¹², o którym mowa w art. 4 pkt 5 Ustawy. Powyższe daje podstawę do stwierdzenia, że jest ona dużym przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 6 Ustawy. Dokonując tych ustaleń Prezes Urzędu oparł się na informacjach uzyskanych od Strony postępowania i złożonym przez nią oświadczeniu, uznając je za wiarygodne.

Dowód:

1. Oświadczenie Strony postępowania z dnia 27 grudnia 2019 r. zawarte w piśmie z 2 grudnia 2020 r., [Informacja prawnie chroniona].
- (54) Jednocześnie, w związku z tym, że kapitał zakładowy Strony postępowania należy w całości do podmiotu prywatnego, Paccor Polska sp. z o.o. z siedzibą w Siemianowicach Śląskich, nie posiada statusu podmiotu publicznego.
- (55) Mając na uwadze powyższe Strona postępowania może być adresatem decyzji, o której mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy.

¹² Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 187/70 z 26.6.2014

V. Ustalenia faktyczne i prawne - naruszenie zakazu przez Stronę

- (56) Prezes Urzędu poddał analizie informacje i dowody dotyczące świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych, wskazanych przez Stronę postępowania w uzupełnionej Tabeli nr 1 przekazanej przez Stronę postępowania w pliku o nazwie [Informacja prawnie chroniona]- przesłanym przez Stronę jako załącznik do pisma z dnia 12 kwietnia 2021 r. i wyłączył od rozstrzygania świadczenia pieniężne nieobjęte zakresem przedmiotowym Ustawy lub okresem objętym postępowaniem, a w odniesieniu do pozostałych świadczeń pieniężnych ustalił terminowość ich spełnienia.

Dowód: Zapisana na płycie CD Tabela nr 1 w pliku o nazwie [Informacja prawnie chroniona], k. [Informacja prawnie chroniona].

1. Wyłączenia podmiotowe i przedmiotowe

- (57) W pierwszej kolejności z prowadzonego postępowania Prezes Urzędu wyłączył od rozstrzygania świadczenia pieniężne niebędące wynagrodzeniem za dostarczone towary lub wykonane usługi w transakcjach handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, czyli świadczenia pieniężne nieobjęte zakresem przedmiotowym Ustawy. Do tej kategorii świadczeń Prezes UOKiK zaliczył: [Informacja prawnie chroniona]

Świadczenia te zawiera Tabela W1., stanowiąca załącznik nr 1 do decyzji.

- (58) Odrębną kategorią świadczeń pieniężnych, które Prezes UOKiK wyłączył od rozstrzygania są świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych, co do których - w ujęciu generalnym - Ustawa ma zastosowanie, lecz które pomimo tego, że zostały przekazane do postępowania przez Stronę, nie kwalifikowały się do objęcia ich ramami wyznaczonymi przez okres objęty niniejszym postępowaniem, tj. czerwiec 2020 r., lipiec 2020 r., sierpień 2020 r.
- (59) W tym zakresie Prezes UOKiK wyłączył od rozstrzygania świadczenia pieniężne, które nie były wymagalne w okresie objętym postępowaniem, a w tym:
- świadczenia pieniężne spełnione w części lub w całości przed okresem objętym postępowaniem, tj. przed 1 czerwca 2020 r. - [Informacja prawnie chroniona];

- świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. po 31 sierpnia 2020 r. - [Informacja prawnie chroniona];
- świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj., po 31 sierpnia 2020 r., których maksymalny termin zapłaty został ustalony w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy - [Informacja prawnie chroniona].

(60) Ponadto, na podstawie wyjaśnień Strony postępowania i przedstawionych przez nią dowodów, Prezes Urzędu wyłączył od rozstrzygania w toku postępowania świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych, dla których kontrahenci Strony wystawili faktury korygujące na pełną wartość świadczenia pieniężnego wynikającej z faktury pierwotnej. Zgodnie z art. 25 ustawy o rachunkowości błędy w zapisach ksiąg rachunkowych poprawia się albo przez skreślenie dotychczasowej treści i wpisanie nowej (ust.1), albo przez wprowadzenie do ksiąg rachunkowych dowodu zawierającego korekty błędnych zapisów (ust.2)¹³. W konsekwencji, Prezes Urzędu uznał, że w sytuacji sprostowania błędu księgowego do całości kwoty występującej w pierwotnym dowodzie księgowym, należy uznać, że wskazana dokumentacja nie odzwierciedla faktycznych zdarzeń gospodarczych (tj. nie doszła do skutku transakcja handlowa - nie dostarczono towarów lub nie wykonano usług stanowiących podstawę do żądania spełnienia świadczenia pieniężnego przez Stronę postępowania i podstawę do wystawienia faktury VAT). Prezes Urzędu po ponownej analizie materiału dowodowego w stosunku do przesłanego Stronie Zawiadomienia z dnia 16 czerwca 2023 r. wyłączył od rozstrzygania świadczenie pieniężne wynikające z transakcji handlowej, dla której wystawiono fakturę o numerze [Informacja prawnie chroniona], co wynika z materiału dowodowego, w szczególności z przedstawionej przez Stronę Tabeli nr 1. Okoliczności tego wyłączenia Prezes Urzędu szczegółowo opisał w dalszej części niniejszej decyzji w rozdziale V w pkt 5.

Świadczenia te zawiera [Informacja prawnie chroniona].

(61) Prezes Urzędu wyłączył również od rozstrzygania świadczenia pieniężne udokumentowane wystawionymi fakturami korygującymi, co do których Strona nie wyjaśniła w treści przekazanej na poczet postępowania Tabeli nr 1 którego zobowiązania dotyczy pomniejszenie wartości wynagrodzenia wynikającego z faktury pierwotnej o wartość korekty i w jakiej dacie doszło do pomniejszenia wartości świadczenia pieniężnego.

¹³ Art. 25 ust.1 i 2 ustawy o rachunkowości

Świadczenia te zawiera [Informacja prawnie chroniona].

- (62) Na poczet ustalenia czy Strona postępowania nadmiernie opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, Prezes Urzędu nie uwzględnił również świadczeń pieniężnych, co do których nie budziła wątpliwości ich zapłata przed upływem terminu zapłaty i uznał je za spełnione w terminie. W tym zakresie, na podstawie wyjaśnień Strony i przedstawionych przez nią dowodów, Prezes Urzędu uznał za spełnione w terminie również świadczenia pieniężne bez odroczonego terminu zapłaty, których zapłata nastąpiła gotówką w dniu wystawienia faktury. Transakcje handlowe, w których strony uzgodniły, że zapłata za towary lub usługi następuje gotówką w momencie ich nabycia, tj. nie następuje odroczenie płatności, nie podlegają ocenie z punktu widzenia potencjalnych opóźnień w płatnościach. Zawarcie tego rodzaju umowy następuje jednocześnie z zapłatą ceny przez kupującego, w związku z czym co do zasady nie jest możliwe powstanie opóźnienia. Prezes Urzędu ustalił, iż w zakresie transakcji gotówkowych przedstawionych w Tabeli nr 1 spełnienie świadczenia pieniężnego stanowiącego wynagrodzenie dostawcy nastąpiło w momencie zawarcia umowy.

Świadczenia te zawiera [Informacja prawnie chroniona].

Tabela	Kategoria świadczeń pieniężnych	Nr załącznika
Tabela W1.	[Informacja prawnie chroniona]	1
Tabela W2.	[Informacja prawnie chroniona]	2
Tabela W3.	[Informacja prawnie chroniona]	3
Tabela W4.	[Informacja prawnie chroniona]	4

Tabela W5.	[Informacja prawnie chroniona]	5
Tabela W6.	[Informacja prawnie chroniona]	6
Tabela W7.	[Informacja prawnie chroniona]	7

2. Założenia w oparciu, o które ustalono nadmierne opóźnianie się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych

- (63) Dokonując powyższych wyłączeń Prezes Urzędu poddał analizie wszystkie informacje i dane dotyczące transakcji handlowych ujęte przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 zapisanej na płycie CD w postaci pliku o nazwie [Informacja prawnie chroniona] załączonej do pisma z 2 grudnia 2020 r. , uzupełnionej następnie wyjaśnieniami Strony postępowania, złożonymi kolejno w: piśmie z dnia 24 lutego 2021 r. (doręczone do tut. Urzędu w dniu 1 marca 2021 r.) wraz z załącznikami w postaci kopii faktur, dodatkowego pliku JPK_WB, w piśmie z dnia 12 kwietnia 2021 r. (doręczone do tut. Urzędu w dniu 19 kwietnia 2021 r.) wraz z poprawioną Tabelą nr 1, z której wyłączono kontrahentów niebędących przedsiębiorcami z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich EFTA – stron umowy o EOG lub Konfederacji Szwajcarskiej, z dnia 27 kwietnia 2022 r. (doręczonym do tut. Urzędu w dniu 4 maja 2021 r.) wraz z załącznikami w postaci tabel MS Excel, kopii faktur i potwierdzeń zapłaty. Ustalenia w tym zakresie były dokonywane sukcesywnie, w toku całego postępowania, w miarę gromadzenia i analizy materiału dowodowego przedkładanego przez Stronę postępowania. Ostatecznie ustalenia te przedstawiają się, jak w treści niniejszego pisma.
- (64) W celu ustalenia, czy Strona postępowania nadmiernie opóźniała się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. Prezes UOKiK oceniał, których świadczeń pieniężnych, wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, Strona postępowania nie spełniła w tym okresie lub spełniła je po terminie, ich wysokość, oraz długość opóźnienia, tj. okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem (dalej: „liczba dni opóźnienia”).

- (65) W przypadku, w którym umowny termin zapłaty wskazany przez Stronę przypadł na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, Prezes Urzędu przyjął w swoich ustaleniach - stosownie do art. 115 Kodeksu cywilnego¹⁴ - że terminem zapłaty był następny dzień, który nie był dniem wolnym od pracy ani sobotą. Zatem w przypadku świadczeń pieniężnych, których umowny termin zapłaty przypadł na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę a Strona spełniła to świadczenie w następnym dniu, który nie był dniem wolnym od pracy ani sobotą, Prezes Urzędu uznał te świadczenia pieniężne za spełnione w terminie.

3. Terminy zapłaty świadczeń pieniężnych

- (66) Zgodnie z zasadą swobody umów, wyrażoną w przepisie art. 353¹ Kodeksu cywilnego i w jej granicach, strony zawierające umowę mogą uzgodnić termin spełnienia świadczeń - w tym termin zapłaty świadczenia pieniężnego - według swego uznania, jednak nie może to naruszać powszechnie obowiązujących przepisów prawa (w tym bezwzględnie obowiązujących przepisów ustawy, w szczególności art. 7 ust. 2 i 2a oraz art. 8 Ustawy).
- (67) Uzgodnione przez strony transakcji handlowych terminy zapłaty nie mogą zatem przekraczać maksymalnych terminów zapłaty, o których mowa w art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 2a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. Zgodnie z art. 13 ust. 2 Ustawy, zamiast postanowień umowy ustalających terminy zapłaty z naruszeniem wymienionych przepisów Ustawy, stosuje się termin zapłaty wynoszący 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, albo liczony zgodnie z art. 7 ust. 4 lub art. 9 ust. 2 Ustawy (dalej: „maksymalny termin zapłaty”).
- (68) Nadto zgodnie z art. 8a Ustawy - mającym zastosowanie do transakcji handlowych zawartych od 1 stycznia 2016 r. - strony transakcji handlowej nie mogą ustalać daty doręczenia faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi. Konsekwencje naruszenia zakazu ustanowionego w tym przepisie - wobec braku szczególnych postanowień Ustawy - określa art. 58 § 1 kc. Skutkiem naruszenia ustawowego zakazu jest zatem nieważność postanowień pozostających w sprzeczności z tym przepisem.
- (69) Świadczenie pieniężne spełnione po terminie to zarówno świadczenie spełnione po terminie umówionym przez strony transakcji handlowej, jak i świadczenie spełnione w terminie umówionym przez strony, ale z naruszeniem wymienionych przepisów Ustawy

¹⁴ Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (t.j. Dz.U. z 2023, poz. 1610 ze zm.); dalej: „Kodeks cywilny” lub „k.c.”.

(po upływie maksymalnego terminu zapłaty). Powyższa zasada, dotyczy również transakcji handlowych zawieranych między spółkami należącymi do tej samej grupy kapitałowej, o ile wchodzi one w zakres podmiotowy Ustawy określony w jej art. 2, bowiem Ustawa nie zawiera w tym zakresie wyłączeń.

(70) Dokonując ustaleń w zakresie nadmiernego opóźnienia się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych, zgodnie z treścią art. 7 ust. 2 Ustawy w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, w przypadku:

- świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych przed 1 stycznia 2020 r.,
- świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od 1 stycznia 2020 r. w relacjach symetrycznych¹⁵,
- świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od 1 stycznia 2020 r. w relacjach asymetrycznych¹⁶, w których dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty świadczenia pieniężnego jest mikro, mały lub średni przedsiębiorca, a wierzycielem duży przedsiębiorca.

(71) Prezes Urzędu przyjął, że uzgodniony przez strony termin zapłaty świadczeń pieniężnych może być dłuższy niż 60 dni, liczone od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, pod warunkiem, że strony w umowie wyraźnie tak ustalą i pod warunkiem, że ustalenie to nie jest rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela. W stosunku do tych transakcji Prezes Urzędu ustalał, których świadczeń pieniężnych Strona postępowania nie spełniła lub które z nich spełniła po upływie umownego terminu zapłaty, wskazanego przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 w kolumnie „Termin płatności wg umowy” lub wynikającego z przestanej dokumentacji (np. faktury).

(72) Z kolei, zgodnie z przepisem art. 7 ust. 2a Ustawy w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, w stosunku do świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od 1 stycznia 2020 r. w relacjach asymetrycznych, w których dłużnikiem jest duży przedsiębiorca, a wierzycielem jest mikro, mały lub średni przedsiębiorca¹⁵, Prezes Urzędu obowiązany był przyjąć, stosownie do treści art. 7 ust. 2a Ustawy, że uzgodniony przez strony termin zapłaty świadczenia pieniężnego nie może być dłuższy niż 60 dni, liczonych od dnia

¹⁵ Transakcje symetryczne - transakcje handlowe niebędące transakcjami asymetrycznymi.

¹⁶ Transakcje asymetryczne - transakcje handlowe, w których jedna strona ma status dużego przedsiębiorcy, a druga ma status mikro, małego lub średniego przedsiębiorcy.

doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi. W stosunku do tych świadczeń pieniężnych, w których termin zapłaty świadczenia pieniężnego naruszał art. 7 ust. 2a Ustawy - Prezes Urzędu ustalał, których świadczeń pieniężnych Strona postępowania nie spełniła lub spełniła po upływie maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego zgodnie z treścią art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy¹⁷ i obliczał długość opóźnienia liczoną od maksymalnego terminu zapłaty, wynikającego z tego przepisu.

(73) W konsekwencji, ustalając sumę wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie, wymagalnych w okresie czerwiec 2020 r., lipiec 2020 r., sierpień 2020 r., wskazującą na naruszenie ustawowego zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy, Prezes Urzędu uwzględnił zarówno:

- a) świadczenia pieniężne niespełnione w okresie objętym postępowaniem lub spełnione po umownym terminie umówionym przez stronę transakcji handlowej (gdy uzgodniony przez strony umowy termin zapłaty jest zgodny z przepisami Ustawy),
jak i:
- b) świadczenia pieniężne spełnione wprawdzie w terminie zapłaty uzgodnionym przez strony transakcji handlowej, ale z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy (po upływie maksymalnego terminu zapłaty).

(74) Ustalenia dotyczące liczby dni opóźnienia ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, poczynione zostały przez Prezesa UOKiK w oparciu o następujące założenia, wynikające z treści przepisów Ustawy:

- a) w stosunku do świadczeń pieniężnych, w których ustalony przez strony umowy termin zapłaty był zgodny z przepisami Ustawy:
- w przypadku świadczeń pieniężnych niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, liczba dni opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie umownego terminu zapłaty do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 31 sierpnia 2020 r.,

¹⁷ Zgodnie z treścią art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy: „Zamiast postanowień umowy ustalających termin zapłaty z naruszeniem art. 7 ust. 2a - stosuje się termin zapłaty 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, albo liczonych zgodnie z art. 7 ust. 4 albo art. 8 ust. 5 lub art. 9 ust. 2”.

- w przypadku świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie, liczba dni opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie umownego terminu zapłaty do dnia zapłaty, nie dłużej jednak niż do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 31 sierpnia 2020 r.
- b) w stosunku do świadczeń pieniężnych, w których ustalony przez strony umowy termin zapłaty naruszał art. 7 ust. 2a Ustawy:
- w przypadku świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie, liczba dni opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie maksymalnego terminu zapłaty, wyznaczonego zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, do dnia zapłaty, nie dłużej jednak niż do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 31 sierpnia 2020 r.,
 - w przypadku świadczeń pieniężnych niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, liczba dni opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie maksymalnego terminu zapłaty, wyznaczonego zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 31 sierpnia 2020 r.

4. Weryfikacja materiału dowodowego

- (75) Mając na uwadze wyżej opisane założenia wynikające z przepisów Ustawy, Prezes UOKiK zweryfikował materiał dowodowy z punktu widzenia istnienia przesłanek ustawowych nadmiernego opóźnienia się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. przez Stronę postępowania.
- (76) Punkt wyjścia analizy materiału dowodowego stanowiły ujęte w pliku excel tabelaryczne informacje o nazwie [Informacja prawnie chroniona] (dalej: „Tabela nr 1”) uzyskane od Strony postępowania o zawieranych przez nią transakcjach handlowych, w których występuje jako dłużnik zobowiązany do spełnienia świadczenia pieniężnego oraz uzgadnianych przez nią terminach zapłaty świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, a także datach i sposobach zapłaty, które to informacje zostały zbiorczo określone jako „Tabela nr 1”.
- (77) Weryfikacja polegała na analizie i porównaniu informacji zawartych w zebranych materiale dowodowym. Porównywanie obejmowało poszczególne pozycje przedstawione przez Stronę w Tabeli nr 1 dotyczące w szczególności: daty wystawienia faktury/rachunku, daty doręczenia Stronie postępowania faktury/rachunku, wartości świadczeń pieniężnych zastrzeżonych jako wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług, uzgodnionych

terminów zapłaty oraz wysokości spełnionych świadczeń pieniężnych i dat ich spełnienia. Porównane zostały informacje przekazane przez Stronę postępowania i jej kontrahentów, z danymi zawartymi w prowadzonej ewidencji podatkowej (w plikach JPK_VAT), w wyciągach bankowych (w plikach JPK_WB) oraz w dokumentach źródłowych - w kopiach faktur, potwierdzeniach przelewów, umowach, wyciągach bankowych (w innej strukturze niż JPK_WB).

- (78) Należy podkreślić, że zwrócenie się do Strony postępowania o przekazanie powyższych informacji było uzasadnione faktem, że dotyczą one okoliczności, co do których Strona postępowania posiada wyłączną kompletną wiedzę. Prezes Urzędu przeanalizował przekazane informacje i ocenił w oparciu o całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym na podstawie: ewidencji podatkowych, dowodów księgowych, umów, a także faktur VAT, potwierdzeń przelewu oraz innych dokumentów i wyjaśnień pochodzących od Strony postępowania.
- (79) W pierwszej kolejności informacje zawarte w Tabeli nr 1 były weryfikowane w oparciu o przedstawione przez Stronę postępowania:
- dane wynikające z prowadzonej ewidencji podatkowej - zawarte w plikach JPK_VAT - w zakresie: zawarcia transakcji handlowych, wartości świadczeń pieniężnych, do których zapłaty zobowiązana była Strona postępowania lub do otrzymania których Strona była uprawniona, daty wystawienia i doręczenia faktur potwierdzających dostawę towarów czy wykonanie usługi,
 - dane wynikające z wyciągów bankowych - zawarte w plikach JPK_WB - w zakresie ustalenia daty dokonania zapłaty przelewem bankowym poszczególnych świadczeń pieniężnych oraz kwoty tej zapłaty.
- (80) Prezes UOKiK dokonał ustaleń co do istnienia i wysokości świadczeń pieniężnych, wykazanych przez Stronę w Tabeli nr 1, w oparciu o dane zawarte w ewidencji podatkowej zawierającej dane niezbędne do prawidłowego sporządzenia deklaracji podatkowej oraz informacji podsumowującej. Obowiązek prowadzenia ewidencji przez Stronę wynika z art. 109 ust. 3 ustawy o VAT¹⁸. Ewidencja powinna zawierać w szczególności dane niezbędne do określenia przedmiotu i podstawy opodatkowania, wysokości kwoty podatku należnego, korekt podatku należnego, kwoty podatku naliczonego obniżającej kwotę

¹⁸ Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. - Ustawa o podatku od towarów i usług (t. j. Dz.U.2023 r. poz. 1570 ze zm.), dalej: „ustawa o VAT”.

podatku należnego, korekt podatku naliczonego, kwoty podatku podlegającej wpłacie do urzędu skarbowego lub zwrotowi z tego urzędu, a także inne dane służące identyfikacji poszczególnych transakcji, w tym numer, za pomocą którego kontrahent jest zidentyfikowany na potrzeby podatku lub podatku od wartości dodanej.

Dowody:

1. Zapisana na płycie CD Tabela nr 1 w pliku o nazwie [Informacja prawnie chroniona];
2. Pliki JPK_VAT zapisane na płycie CD, [Informacja prawnie chroniona].

- (81) Na mocy art. 82 § 1b Ordynacji podatkowej¹⁹ Strona była zobowiązana do przekazywania (bez wezwania organu podatkowego) za pomocą środków komunikacji elektronicznej, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, informacji o prowadzonej ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3 ustawy o VAT, w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej, o której mowa w art. 193a §2 Ordynacji podatkowej, na zasadach dotyczących przesyłania ksiąg podatkowych lub ich części określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 193a §3 Ordynacji podatkowej, za okresy miesięczne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu, wskazując miesiąc, którego ta informacja dotyczy²⁰. Struktura logiczna postaci elektronicznej ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych jest zapisana w postaci Jednolitego Pliku Kontrolnego z rozszerzeniem .xml (w skrócie JPK_VAT).
- (82) Zgodnie z obowiązującym stanem prawnym podstawą do przekazywania przez Stronę (bez wezwania organu podatkowego) za pomocą środków komunikacji elektronicznej, za każdy miesiąc do urzędu skarbowego dokumentu elektronicznego, który obejmuje deklarację i ewidencję, o której mowa w art. 109 ust. 3 ustawy o VAT, jest art. 109 ust. 3b ustawy o VAT. Zgodnie z art. 99 ust. 11c ustawy o VAT plik JPK_V7M zawierający zarówno deklarację VAT, jak i ewidencję VAT jest przesyłany przez podatnika tylko elektronicznie. Zatem wymagane jest, aby plik JPK_V7M spełniał prawne wymogi wzoru dokumentu elektronicznego. Konieczne jest, aby dokument ten był zamieszczony w centralnym repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych na platformie ePUAP. Zgodnie z art. 16a ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne wzór dokumentu elektronicznego należy przekazać ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji w celu umieszczenia go w centralnym repozytorium wzorów dokumentów

¹⁹ Według stanu prawnego obowiązującego do 1 października 2020 r. Art. 82 § 1b został uchylony ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 1520, z późn. zm. z Dz. U. z 2020 r. poz. 568, z późn. zm. z Dz. U. z 2020 r. poz. 1086).

²⁰ P. Pietrasz [w:] *Ordynacja podatkowa. Komentarz aktualizowany*, red. L. Etel, LEX/el. 2021, art. 193(a).

elektronicznych (CRWDE ePUAP). Wzór dokumentu elektronicznego został określony przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych i w zaktualizowanej wersji został umieszczony w Centralnym Repozytorium Wzorów Dokumentów Elektronicznych na platformie ePUAP (najnowsze wersje plików to - JPK_V7M(2), JPK_V7K(2)).

- (83) Stosownie do treści art. 3 Ordynacji podatkowej poprzez księgi podatkowe rozumie się księgi rachunkowe, podatkową księgę przychodów i rozchodów, ewidencje oraz rejestry, do których prowadzenia, do celów podatkowych, na podstawie odrębnych przepisów, obowiązani są podatnicy, płatnicy lub inkasenci. Zgodnie z powyższą definicją, ewidencja zakupu VAT stanowi księgę podatkową i tym samym - w ocenie Prezesa UOKiK - stanowi wiarygodny dowód istnienia i wysokości świadczeń pieniężnych, do których spełnienia zobowiązana była Strona postępowania.
- (84) Przepisy prawa podatkowego (m.in. art. 193a Ordynacji podatkowej) narzucają wymóg udostępniania ksiąg podatkowych i dowodów księgowych w określonym układzie i formacie bez wezwania - dotyczy JPK_VAT lub na żądanie organów podatkowych (struktury na żądanie min. JPK_WB, JPK_FA). Po wygenerowaniu pliku powstaje zestawienie o ściśle określonym schemacie. Poszczególne struktury logiczne postaci elektronicznej ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych zostały opisane w broszurach informacyjnych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych²¹. Przy weryfikacji poszczególnych struktur logicznych Prezes Urzędu posiłkował się informacjami zamieszczonymi w BIP w broszurze informacyjnej dot. struktury JPK_VAT(3)_wersja_2018_02_14²² oraz broszurze informacyjnej dotyczącej struktury JPK_WB(3)²³.
- (85) Struktura jednolitego pliku dla ewidencji zakupu i sprzedaży (JPK_VAT) składa się z ewidencji sprzedaży oraz ewidencji zakupu. Na potrzeby prowadzonego postępowania Prezes Urzędu ustalał stan faktyczny dotyczący zobowiązań Strony (opóźniania się przez nią ze spełnianiem świadczeń pieniężnych) w oparciu o dane zawarte w ewidencji zakupu VAT.
- (86) Ewidencja zakupu VAT w strukturze logicznej JPK (JPK_VAT_Zakup) obejmuje część szczegółową zawierającą dla każdej pozycji m.in. następujące dane: nazwę wystawcy, adres wystawcy, numer NIP lub inny numer służący identyfikacji podatkowej wystawcy, numer faktury, kwotę netto i kwotę podatku naliczonego. W oparciu o dane zawarte

²¹ <https://www.gov.pl/web/kas/struktury-jpk/>

²² Broszura informacyjna dotycząca struktury JPK_VAT(3)_wersja_2018_02_14.

²³ Broszura informacyjna dotycząca struktury JPK_WB(3) wydana przez Ministerstwo Finansów, Warszawa, styczeń 2019 r.

w JPK_VAT_Zakup oraz informacje przedstawione przez Stronę w Tabeli nr 1 oraz przedłożonych przez nią dowodach, w tym: umowach, zamówieniach, fakturach VAT, Prezes Urzędu stwierdził, że Strona postępowania zawierała z kontrahentami umowy, których przedmiotem była odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usług, z których wynikał obowiązek spełnienia przez nią świadczeń pieniężnych stwierdzonych w wystawionych fakturach VAT. Powyższe Prezes UOKiK ustalił w oparciu o zapisy dotyczące dowodów zakupu - faktur VAT wskazanych w Tabeli nr 1, które występowały również w księgach podatkowych w JPK_VAT_Zakup. Prezes Urzędu dokonał również ustaleń co do wysokości świadczeń pieniężnych, do których zapłaty zobowiązana była Strona w ten sposób, że zweryfikował wartość zobowiązania przedstawioną w Tabeli nr 1 z obliczoną kwotą wartości brutto wynikającą z dowodu zakupu w JPK_VAT_Zakup. Pozostałe kryteria, na podstawie których Prezes Urzędu ustalił istnienie wierzytelności dostawcy względem Spółki to nr NIP dostawcy a także data wystawienia dowodu zakupu podana w Tabeli nr 1, tożsame z nr NIP i z datą wystawienia dowodu zakupu w plikach JPK_VAT_Zakup.

Dowody:

1. Zapisana na płycie CD Tabela nr 1 w pliku o nazwie [Informacja prawnie chroniona];
2. Pliki JPK_VAT zapisane na płycie CD, [Informacja prawnie chroniona].

- (87) Na mocy art. 13g Ustawy Prezes UOKiK jest uprawniony do żądania od Strony w toku postępowania określonych struktur JPK, w tym JPK_VAT i JPK_WB. W ocenie Prezesa Urzędu dowody w postaci ksiąg podatkowych, wygenerowanych w strukturach ściśle określonych w przepisach prawa, stanowią wiarygodny materiał dowodowy. Wskazać należy, iż wytworzenie pliku JPK_VAT lub JPK_WB przez Stronę dotyczy obowiązków wynikających z posiadania statusu podatnika czynnego VAT, jednakże z uwagi na cechy integralności danych i ich autentyczności uzasadnione jest posługiwaniem się danymi do potwierdzenia zawartych transakcji handlowych Strony z kontrahentami, co do istnienia i wysokości świadczeń pieniężnych oraz dat i wysokości ich spełnienia. W ocenie Prezesa Urzędu sumy kontrolne zawarte w pliku pozwalają na sprawdzenie prawidłowości wygenerowanego pliku. Dodatkowo, stosownie do art. 193 Ordynacji podatkowej dowody z ksiąg podatkowych stanowią dowód urzędowy, tego co zostało w nich zawarte, w przypadku ksiąg podatkowych prowadzonych rzetelnie i niewadliwie²⁴.
- (88) Należy mieć także na uwadze, iż ustawa o rachunkowości przewiduje dla operacji zakupu i sprzedaży prowadzenie ksiąg pomocniczych, m.in. w celu prawidłowego rozliczenia

²⁴ P. Pietrasz [w:] *Ordynacja podatkowa. Komentarz aktualizowany*, red. L. Etel, LEX/el. 2021, art. 193.

zobowiązania podatkowego (art. 17 ust. 1 ustawy o rachunkowości²⁵). Rejestry VAT stanowią księgi pomocnicze, będące uszczegółowieniem i uzupełnieniem zapisów związanych z podatkiem od towarów i usług na kontach księgi głównej. Z tego względu, rejestr VAT stanowiący część księgi rachunkowej korzysta z domniemania rzetelności i autentyczności ksiąg rachunkowych oraz wiarygodności i niezaprzeczalności danych w nich zawartych.

- (89) W zakresie w jakim poszczególne świadczenia pieniężne nie znalazły dokładnego odzwierciedlenia w JPK_VAT_Zakup, Prezes Urzędu wzywał w toku postępowania o wyjaśnienie braków lub nieścisłości oraz przesłanie dokumentów źródłowych odnoszących się do tych świadczeń - otrzymanych przez Stronę faktur VAT, rachunków, umów oraz innych dokumentów źródłowych - i w oparciu o te dowody ustalał okoliczności odnoszące się do tychże świadczeń pieniężnych. Wyjaśnienia Strony w tym zakresie Prezes Urzędu uznał za wiarygodne i znajdujące potwierdzenie w przedstawionych przez Stronę dowodach źródłowych.

Dowód:

1. Wyjaśnienia Strony w formie tabelarycznej dotyczące braku dokumentu przekazanych plikach JPK_VAT Zakup wraz z kopiami faktur VAT zapisane na płycie CD, stanowiące załącznik do pisma Strony z dnia 27 kwietnia 2021 r., [Informacja prawnie chroniona];

- (90) W odniesieniu do pozostałych świadczeń pieniężnych, wykazanych przez Stronę w Tabeli nr 1, które znajdowały pełne odzwierciedlenie w JPK_VAT Zakup, Prezes Urzędu dodatkowo konfrontował wskazane przez Stronę i wynikające z ewidencji VAT dane dotyczące zawarcia transakcji handlowych i wysokości świadczeń pieniężnych z innymi dowodami, które przedkładała Strona w toku całego postępowania: fakturami VAT i dodatkowymi wyjaśnieniami Strony. Na tej podstawie Prezes Urzędu stwierdził, że wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1 informacje, co do zawarcia transakcji handlowych i wysokości wynikających z nich świadczeń pieniężnych są wiarygodne.

Dowód:

1. Wyjaśnienia Strony z dnia 27 kwietnia 2021 r. wraz z zapisanymi na płycie CD kopiami faktur VAT stanowiącymi załącznik do przedstawionych wyjaśnień, [Informacja prawnie chroniona].

²⁵ Tekst jednolity: Dz. U. z 2023 r. poz. 120 z późn. zm.

- (91) W odniesieniu do świadczeń pieniężnych spełnianych przelewem bankowym, Prezes Urzędu ustalał stan faktyczny w zakresie dat ich spełnienia - w pierwszej kolejności na podstawie plików na żądanie w strukturze logicznej JPK_WB.

Dowód:

1. Pliki JPK_WB zapisane na płycie CD, [Informacja prawnie chroniona].

- (92) Wymaga wskazania, że JPK_WB również jest jedną ze struktur Jednolitego Pliku Kontrolnego. Struktura JPK_WB dotyczy wyciągu z rachunku bankowego, prowadzonego na podstawie umowy. Plik JPK_WB zawiera zestawienie informacji o przelewach dokonywanych za pomocą rachunku bankowego. Wyciąg bankowy jest jednym z dowodów księgowych, które mogą stanowić podstawę zapisów w księgach rachunkowych. Dowód ten jako dowód księgowy spełnia wymagania określone w art. 21 ustawy o rachunkowości. W szczególności zawiera kwoty i opisy operacji gospodarczych oraz salda (początkowe i końcowe) środków pieniężnych udokumentowane tym wyciągiem. Niedopuszczalne jest dokonywanie w wyciągu bankowym wymazywania i przeróbek. Bez względu na formę tego dowodu (tradycyjną czy elektroniczną) jest to dowód, który wystawia bank (forma tradycyjna), ewentualnie pochodzi on z systemu finansowo-księgowego banku, dostępnego przez system bankowości elektronicznej (wydruk lub postać elektroniczna JPK_WB²⁶).
- (93) Informacje o przeprowadzonych transakcjach na rachunku bankowym w pliku JPK_WB obejmują m.in.:
- dane identyfikacyjne nadawcy i odbiorcy zlecenia płatniczego - czyli nazwę, adres (o ile taki posiada), a także numer NIP lub REGON posiadacza rachunku,
 - numer IBAN rachunku, którego dotyczy wyciąg,
 - datę i czas obciążenia rachunku nadawcy oraz datę i czas wpłaty gotówkowej,
 - kwotę i walutę,
 - tytuł i opis zlecenia płatniczego,
 - saldo rachunku przedsiębiorcy po dokonaniu zlecenia płatniczego,
 - informację o numerze rachunku wirtualnego utworzonego w celu identyfikacji masowych płatności, jeżeli zlecenie płatnicze dotyczy uznania takiego rachunku.
- (94) Ustalenie okoliczności odnoszących się do spełnienia świadczeń pieniężnych przelewem bankowym opierało się przede wszystkim na danych z wyciągów bankowych zapisanych

²⁶ Broszura informacyjną dotyczącą struktur JPK_WB.

w strukturze logicznej JPK_WB odnoszących się do elementu Wyciąg Wiersza: DataOperacji, KwotaOperacji, przy równoczesnym porównaniu ich z informacjami przekazanymi przez Stronę w Tabeli nr 1 wskazującymi na wysokość przelewu oraz datę zapłaty. Jednocześnie wskazać należy, że w przypadku dokonania zapłaty przelewem bankowym, za datę zapłaty Prezes Urzędu przyjął datę ustaloną na podstawie danych zawartych w plikach JPK_WB (DataOperacji).

Dowód:

1. Pliki JPK_WB zapisane na płycie CD, [Informacja prawnie chroniona].

- (95) Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKIK uznał, że rodzaj informacji zawartych w plikach JPK_WB, źródło ich pochodzenia oraz obiektywny charakter stanowią wiarygodne źródło informacji w powyższym zakresie umożliwiające zweryfikowanie wartości i dat spełnienia przelewem świadczeń pieniężnych opisanych przez Stronę w Tabeli nr 1.
- (96) Dodatkowo, w przypadku rozbieżności między kwotami lub datami przelewu wskazanymi przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1, a tymi wynikającymi z JPK_WB, lub w przypadku, gdy Strona w Tabeli nr 1 wskazała, że świadczenie pieniężne zostało spełnione przelewem bankowym, a Prezes Urzędu nie znalazł potwierdzenia spełnienia świadczenia w plikach JPK_WB, Prezes Urzędu wezwał w toku postępowania do wyjaśnienia braków lub nieścisłości oraz przesłanie dowodów potwierdzających spełnienie świadczeń pieniężnych (np. potwierdzeń przelewu), i w oparciu o te dowody oraz wyjaśnienia ustalał okoliczności odnoszące się do ich spełnienia (m.in. sposób spełnienia, wysokość i datę spełnienia świadczenia pieniężnego). Niektóre wyciągi bankowe i potwierdzenia przelewów uzyskane od Strony wskazywały inne, często wcześniejsze daty zapłaty, niż wynikało to z uzupełnionej przez Stronę Tabeli nr 1 w kolumnie o nazwie „termin_zapłaty_wg_umowy_data”. W oparciu o przedstawione przez Stronę postępowania wyciągi bankowe i potwierdzenia przelewów Prezes Urzędu ustalił, że takie sytuacje miały miejsce przede wszystkim, gdy spełnienie świadczenia wynikało z zapłaty faktury „*pro forma*”. Wówczas Prezes Urzędu przyjął jako datę spełnienia świadczenia pieniężnego datę zapłaty faktury „*pro forma*”.

Dowód:

1. Potwierdzenia przelewów i wyciągów bankowych zapisane na płycie CD będącej załącznikiem do pisma Strony z dnia 27 kwietnia 2022 r., [Informacja prawnie chroniona].

- (97) Pliki JPK_WB stanowią potwierdzenie spełnienia świadczeń pieniężnych przelewem bankowym za pośrednictwem banków krajowych. Z przedstawionych przez Stronę

informacji wynika natomiast, że w odniesieniu do części świadczeń pieniężnych rozliczenia stron [Informacja prawnie chroniona]. W związku z tym, w tych przypadkach weryfikacja terminów spełnienia świadczeń pieniężnych została dokonana w oparciu o inne dowody, aniżeli pliki JPK_WB przedstawione przez Stronę, tj.: Tabelę nr 1.

Dowód:

1. Tabela nr 1 w pliku o nazwie [Informacja prawnie chroniona];

- (98) W przypadku świadczeń pieniężnych spełnionych [Informacja prawnie chroniona] za datę zapłaty przyjęta została data wskazana przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 w kolumnie o nazwie „data zapłaty za fakturę/dowód zakupu”.

Dowód:

1. Tabela nr 1 w pliku o nazwie [Informacja prawnie chroniona].

- (99) W odniesieniu do świadczeń pieniężnych spełnionych [Informacja prawnie chroniona].
- (100) Prezes Urzędu wziął pod uwagę, że zgodnie z treścią art. 498 kc potrącenie polega na umorzeniu dwóch przeciwstawnych sobie wierzytelności. Aby potrącenie mogło zostać skutecznie dokonane, wierzytelności muszą być wzajemne i jednorodnjowe, a wierzytelność przedstawiana do potrącenia musi być wymagalna. Przesłanka wymagalności, zgodnie z przeważającymi poglądami doktryny i orzecznictwa, odnosi się jedynie do wierzytelności przysługującej wierzycielowi składającemu oświadczenie woli o potrąceniu, tzw. wierzycielowi aktywnemu. Wierzytelność przysługująca drugiemu z wierzycieli tzw. pasywnemu, nie musi być tym samym wymagalna. Nadto, zgodnie z treścią art. 499 kc, potrącen dokonyje się przez oświadczenie złożone drugiej stronie. Oświadczenie ma moc wsteczną od chwili, kiedy potrącenie stało się możliwe.

- (101) W związku z powyższym, w odniesieniu do świadczeń pieniężnych spełnionych - zgodnie z oświadczeniem Strony postępowania - [Informacja prawnie chroniona], Prezes Urzędu zweryfikował dane wskazane w pliku Tabela nr 1 z punktu widzenia spełnienia przesłanek [Informacja prawnie chroniona] i prawidłowości wskazanych przez Stronę postępowania dat zapłaty. Na tej podstawie Prezes Urzędu uznał, iż świadczenia pieniężne, co do których [Informacja prawnie chroniona], zostały spełnione zarówno w terminie jak i po terminie oraz niespełnione w okresie objętym postępowaniem.

Dowód: 1. Tabela nr 1 w pliku o nazwie [Informacja prawnie chroniona] .

- (102) W odniesieniu do świadczeń pieniężnych będących fakturami korygującymi, korektami „in minus” wskazanych przez Stronę w Tabeli nr 1, Prezes Urzędu ocenił materiał dowodowy

w oparciu o przedstawioną Tabelę nr 1 i nie znalazł podstaw do pomniejszenia wartości konkretnych faktur zobowiązaniowych wskazanych w Tabeli nr 1, które miałyby wpływ na wartość świadczenia pieniężnego spełnionego w terminie, bądź też po terminie. Prezes Urzędu w oparciu o zapisy Tabeli nr 1 dotyczące faktur korygujących doszedł do wniosku, że Strona nie wskazała, że dokonała i w jakiej dacie pomniejszeń konkretnych wartości świadczeń pieniężnych z Tabeli nr 1 wartościami faktur korygujących. W ocenie Prezesa Urzędu świadczenia takie (w wartości ujemnej) nie stanowią zobowiązań Strony wobec jej kontrahentów. W związku z tym Prezes Urzędu wyłączył od rozstrzygania świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych udokumentowane fakturami korygującymi. Jak wspomniano wyżej, świadczenia te znalazły się wśród świadczeń wyłączonych spod analizy i zostały zaprezentowane [Informacja prawnie chroniona] do przedmiotowej decyzji.

Dowód:

1. Tabela nr 1 w pliku o nazwie [Informacja prawnie chroniona].

(103) Dokonując analizy materiału dowodowego, Prezes Urzędu uwzględnił w szczególności przepisy art. 7 ust. 2 i 2a Ustawy określające zakres swobody kontraktowej w przedmiocie uzgadniania terminów zapłaty oraz art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy określające skutki prawne jej przekroczenia i ustalił w przedmiotowym postępowaniu, że Strona postępowania stosowała w zawartych przez nią transakcjach handlowych z mikro, małymi lub średnimi przedsiębiorcami terminy zapłaty dłuższe od maksymalnych określonych art. 7 ust. 2a Ustawy.

(104) Z powyższych względów, w stosunku do transakcji handlowych Strony postępowania z dostawcami wymienionymi w Tabeli nr 1 będącymi wierzycielami Strony postępowania Prezes Urzędu po ustaleniu, że należą do sektora mikro, mały, średni przedsiębiorca (dalej także: „MŚP”) zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, zamiast postanowień umowy ustalających termin zapłaty z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, zastosował maksymalny termin zapłaty wynoszący 60 dni, liczonych od dnia doręczenia Stronie postępowania faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towarów lub wykonanie usługi. W stosunku do tych świadczeń pieniężnych i względem tak wyznaczonych maksymalnych terminów zapłaty przedmiotem ustaleń Prezesa Urzędu było ustalenie, czy zostały one spełnione w terminie.

Dowody:

1. Zapisana na płycie CD Tabela nr 1 w pliku o nazwie [Informacja prawnie chroniona], [Informacja prawnie chroniona].

2. Notatka służbowa [Informacja prawnie chroniona].
3. Notatka służbowa z załącznikami, [Informacja prawnie chroniona].
4. Pismo kontrahenta Strony postępowania z dnia 26 stycznia 2023 r., [Informacja prawnie chroniona]
5. Pismo kontrahenta Strony postępowania z dnia 26 stycznia 2023 r., [Informacja prawnie chroniona].
6. Pismo kontrahenta Strony postępowania z dnia 27 stycznia 2023 r., [Informacja prawnie chroniona].
7. Pismo kontrahenta Strony postępowania z dnia 26 stycznia 2023 r., [Informacja prawnie chroniona].
8. Pismo kontrahenta Strony postępowania z dnia 25 stycznia 2023 r., [Informacja prawnie chroniona].
9. Pismo kontrahenta Strony postępowania z dnia 26 stycznia 2023 r., [Informacja prawnie chroniona].
10. Pismo kontrahenta Strony postępowania z dnia 26 stycznia 2023 r., [Informacja prawnie chroniona].
11. Pismo kontrahenta Strony postępowania z dnia 26 stycznia 2023 r., [Informacja prawnie chroniona].
12. Pismo kontrahenta Strony postępowania z dnia 30 stycznia 2023 r., [Informacja prawnie chroniona].

(105) W stosunku do podmiotów zagranicznych, którzy jako kontrahenci Strony postępowania dokonywali na jej rzecz odpłatnej dostawy towaru lub odpłatnego świadczenia usług, jeśli określony w umowie termin zapłaty przekraczał 60 dni liczonych od daty doręczenia faktury, wobec których Strona pomimo, jak wskazała, dołożenia należytej staranności w ustaleniach we własnym zakresie nie była w stanie oznaczyć ich statusu w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i art. 108 Traktatu, Prezes Urzędu przyjął terminy wynikające z umowy wskazane w Tabeli nr 1 w kolumnie o nazwie „termin_zapłaty_wg_umowy_data”.

(106) W zakresie świadczeń pieniężnych zawartych w Tabeli nr 1, wobec których Strona zaznaczyła poprzez adnotację w kolumnie „uwagi” [Informacja prawnie chroniona] Prezes Urzędu uznał jako termin zapłaty wg umowy termin wskazany przez Stronę w Tabeli nr 1 w kolumnie pod nazwą „termin_zapłaty_wg_umowy_data”.

(107) Prezes Urzędu ustalał termin zapłaty świadczeń pieniężnych przyjmując w tym zakresie termin zapłaty wskazany przez Stronę postępowania w przekazanej przez nią Tabeli nr 1, w zakresie w jakim wskazany przez nią termin nie był sprzeczny z całokształtem materiału dowodowego zebranego w niniejszym postępowaniu, w tym z wyjaśnieniami i informacjami przekazanymi przez jej kontrahentów znajdującymi się w aktach postępowania.

Dowody:

1. Tabela nr 1 w pliku o nazwie [Informacja prawnie chroniona], [Informacja prawnie chroniona];
2. Wyjaśnienia Strony z dnia 27 kwietnia 2021 r. wraz z zapisanymi na płycie CD kopiami faktur VAT stanowiącymi załącznik do przedstawionych wyjaśnień, [Informacja prawnie chroniona].
3. Pismo kontrahenta Strony postępowania z dnia 26 stycznia 2023 r., [Informacja prawnie chroniona].
4. Pismo kontrahenta Strony postępowania z dnia 26 stycznia 2023 r., [Informacja prawnie chroniona].
5. Pismo kontrahenta Strony postępowania z dnia 27 stycznia 2023 r., [Informacja prawnie chroniona].
6. Pismo kontrahenta Strony postępowania z dnia 26 stycznia 2023 r., [Informacja prawnie chroniona].
7. Pismo kontrahenta Strony postępowania z dnia 25 stycznia 2023 r., [Informacja prawnie chroniona].
8. Pismo kontrahenta Strony postępowania z dnia 26 stycznia 2023 r., [Informacja prawnie chroniona].
9. Pismo kontrahenta Strony postępowania z dnia 26 stycznia 2023 r., [Informacja prawnie chroniona].
10. Pismo kontrahenta Strony postępowania z dnia 26 stycznia 2023 r., [Informacja prawnie chroniona].
11. Pismo kontrahenta Strony postępowania z dnia 30 stycznia 2023 r., [Informacja prawnie chroniona].

(108) Mając na uwadze pismo Strony z dnia 14 sierpnia 2023 r., (doręczonym do tutejszego Urzędu w dniu 21 sierpnia 2023 r.), stanowiącego odpowiedź na zawiadomienie Prezesa Urzędu z dnia 16 czerwca 2023 r., Prezes Urzędu ponownie przeanalizował wskazane przez Stronę świadczenia pieniężne w punkcie 8 Zawiadomienia pod kątem spełnienia ich w całości lub w części.

(109) Zastrzeżenia Strony wzbudziły świadczenia pieniężne wskazane w Tabelach stanowiących załączniki do Zawiadomienia Prezesa Urzędu z dnia 16 czerwca 2023 r., w których wysokość faktur została spełniona częściami, np. pozycje lp: 100-101, 307-308, 309-310, 479-480, 481-481, 910-911, 1199-1200-1201. Strona twierdzi, że wartości te, pomimo zapłaty w częściach są dublowane kilkukrotnie w całej kwocie wskazanej na fakturze. Strona dokładnie nie sprecyzowała, których faktur dotyczą kwestionowane świadczenia, bądź też, w której tabeli lub którego załącznika dotyczą. Jednakże Prezes Urzędu po ponownej analizie zaprezentowanych Stronie tabel, będących załącznikami do Zawiadomienia doszedł do wniosku, że zakwestionowane świadczenia dotyczą Tabeli Z2 i uznał, że świadczenia pod nr lp. 100-101 [Informacja prawnie chroniona], lp. 307-308 [Informacja prawnie chroniona], lp. 309-310 ([Informacja prawnie chroniona], lp. 910-911 [Informacja prawnie chroniona] zostały zapłacone w częściach, a w Tabeli Z2 wykazane zostały podwójnie w kwocie opiewającej na całą wartość faktury. Wobec tego Prezes Urzędu skorygował wartości spełnionych w części świadczeń pieniężnych, tak jak istotnie wynika to z Tabeli nr 1 i zaprezentował je w załączniku nr 9 do niniejszej decyzji w Tabeli Z2 kolejno pod lp. 100-101, lp. 307-308, 309-310, lp. 908-909.

Natomiast jeśli chodzi o fakturę o numerze [Informacja prawnie chroniona] na kwotę świadczenia pieniężnego w wysokości [Informacja prawnie chroniona], która w Zawiadomieniu w Tabeli Z2 została wykazana czterokrotnie, tj. pod lp. 479, lp. 480, lp. 481, lp. 482, Prezes stwierdził, że w dniu 26 sierpnia 2020 r. została dwukrotnie dokonana wpłata na kwotę [Informacja prawnie chroniona] każda z nich została wykazana w Tabeli nr 1 pod lp. 3716 i lp. 3717. Jednocześnie w dniu 26 sierpnia 2020 r. Strona wykazała kwotę „na minus” [Informacja prawnie chroniona] w Tabeli nr 1 pod nr lp. 3718. Kolejnej wpłaty Strona dokonała w dniu 27 sierpnia 2020 r. na kwotę [Informacja prawnie chroniona] w Tabeli nr 1 pod nr lp. 3719. Sumując wszystkie wartości, łącznie z wartością kwoty „na minus” Strona spełniła po terminie całą wartość faktury opiewającą na [Informacja prawnie chroniona]. Biorąc pod uwagę, że Strona dwukrotnie dokonała zapłaty świadczenia pieniężnego na kwotę każdej z nich po [Informacja prawnie chroniona] i jedną na kwotę „in minus” [Informacja prawnie chroniona], Prezes Urzędu postanowił wyłączyć jedno świadczenie na kwotę [Informacja prawnie chroniona] oraz jedno świadczenie z wartością kwoty „in minus” [Informacja prawnie chroniona] z uwagi na to, że po zsumowaniu wartości się zerują. Prezes Urzędu zaprezentował to świadczenie w Tabeli W2. Natomiast całość świadczenia na kwotę [Informacja prawnie chroniona] spełnioną w dwóch częściach po terminie wykazano w załączniku nr 9 do niniejszej decyzji w Tabeli Z2 pod lp. 479 i lp. 480.

Ponadto, świadczenie pieniężne o numerze faktury [Informacja prawnie chroniona], które w Tabeli Z2 zostało wykazane trzykrotnie, tj. pod lp. 1199, lp. 1200, lp. 1201, Prezes Urzędu zauważył, iż w dniu 10 lipca 2020 r. Strona dokonała spełnienia świadczenia w części na kwotę [Informacja prawnie chroniona], w dniu 29 czerwca 2020 r. na kwotę [Informacja prawnie chroniona], a w dniu 4 września 2020 r. na kwotę [Informacja prawnie chroniona]. Po ponownym przeliczeniu kwot wpłat Prezes Urzędu doszedł do wniosku, że świadczenie w części na łączną wartość [Informacja prawnie chroniona] (w Zawiadomieniu w Tabeli Z2 suma wpłat z lp. 1199 i lp. 1200) została spełniona po terminie, natomiast część świadczenia w wysokości [Informacja prawnie chroniona] została niespełniona w okresie objętym postępowaniem. W Tabeli Z2 jako załączniku nr 9 do niniejszej decyzji Prezes Urzędu wykazał to świadczenie pod nr lp. 1197, 1198 oraz 1199.

- (110) Ponowna analiza dokonana przez Prezesa Urzędu wskazała również, iż w Tabeli Z1, Tabeli Z2 i Tabeli Z5 doszło do sytuacji, w których świadczenia pieniężne spełnione w częściach zostały wykazane podwójnie w kwocie opiewającej na całą wartość faktury lub świadczenie spełnione w części jako spełnione w całości wartość faktury. W Tabeli Z1 są to świadczenia pod: lp. 400-401 [Informacja prawnie chroniona], lp. 498 [Informacja prawnie chroniona], lp. 966 [Informacja prawnie chroniona], lp. 1175-1176 [Informacja prawnie chroniona], lp. 2374-2375 [Informacja prawnie chroniona], lp. 2948 [Informacja prawnie chroniona], lp. 3826-3827 [Informacja prawnie chroniona] i lp. 4199 [Informacja prawnie chroniona]; w Tabeli Z2 są to świadczenia pod: lp. 64 [Informacja prawnie chroniona] lp. 540-541 [Informacja prawnie chroniona], lp. 591-592 [Informacja prawnie chroniona], lp. 858-859 [Informacja prawnie chroniona], lp. 860 [Informacja prawnie chroniona], lp. 861-862 [Informacja prawnie chroniona], lp. 863-864 [Informacja prawnie chroniona], lp. 1264-1265 [Informacja prawnie chroniona]; w Tabeli Z5 są to świadczenia pod: lp. 60-61 [Informacja prawnie chroniona], lp. 64 [Informacja prawnie chroniona], lp. 353-354 [Informacja prawnie chroniona], lp. 437-438 [Informacja prawnie chroniona], lp. 620-621 [Informacja prawnie chroniona], lp. 753-754 [Informacja prawnie chroniona]), lp. 756-757 [Informacja prawnie chroniona], lp. 766-767 [Informacja prawnie chroniona]. Prezes Urzędu dokonał stosowanych modyfikacji ww. wartości świadczeń pieniężnych.

W Tabeli Z1 Prezes Urzędu w kolumnie o nazwie „Wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie lub niespełnionego w okresie objętym postępowaniem [Informacja prawnie chroniona]” pod: lp. 400-401 [Informacja prawnie chroniona] zamiast uprzednio dwukrotnie wskazanej wartości pieniężnej o wartości [Informacja prawnie chroniona] wskazał spełnione świadczenie w części o wartościach odpowiednio [Informacja prawnie chroniona] i [Informacja prawnie chroniona]; lp. 498 [Informacja prawnie

chroniona] zamiast uprzednio wskazanej wartości pieniężnej [Informacja prawnie chroniona], wskazał [Informacja prawnie chroniona]; lp. 966 [Informacja prawnie chroniona] zamiast uprzednio wskazanej wartości pieniężnej [Informacja prawnie chroniona], wskazał [Informacja prawnie chroniona]; lp. 1175-1176 [Informacja prawnie chroniona] zamiast uprzednio dwukrotnie wskazanej wartości pieniężnej [Informacja prawnie chroniona] wskazał spełnione świadczenie o na kwotę [Informacja prawnie chroniona]; lp. 2374-2375 [Informacja prawnie chroniona] zamiast uprzednio dwukrotnie wskazanej wartości pieniężnej [Informacja prawnie chroniona] wskazał spełnione świadczenie w części o wartościach odpowiednio [Informacja prawnie chroniona]; lp. 2948 [Informacja prawnie chroniona] zamiast uprzednio wskazanej wartości pieniężnej [Informacja prawnie chroniona], wskazał [Informacja prawnie chroniona]; lp. 3826-3827 [Informacja prawnie chroniona] zamiast uprzednio dwukrotnie wskazanej wartości [Informacja prawnie chroniona] wskazał spełnione świadczenie w części o wartościach odpowiednio [Informacja prawnie chroniona]; i lp. 4199 [Informacja prawnie chroniona] zamiast uprzednio wskazanej wartości pieniężnej [Informacja prawnie chroniona], wskazał [Informacja prawnie chroniona].

W Tabeli Z2 Prezes Urzędu uprzednio w Zawiadomieniu nie wskazał wartości świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie lub niespełnionego w okresie objętym postępowaniem [Informacja prawnie chroniona], tylko w kolumnie o nazwie „Wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie lub niespełnionego w okresie objętym postępowaniem [Informacja prawnie chroniona]” bezpośrednio dokonał [Informacja prawnie chroniona] i w ten sposób pod: lp. 64 (numer faktury 90162926) zamiast świadczenia spełnionego w części po terminie o wartości [Informacja prawnie chroniona], wskazał uprzednio pełną wartość faktury [Informacja prawnie chroniona]; lp. 540-541 [Informacja prawnie chroniona] zamiast świadczenia spełnionego w części po terminie o wartości odpowiednio [Informacja prawnie chroniona], wskazał uprzednio dwukrotnie pełną wartość faktury [Informacja prawnie chroniona]; lp. 591-592 ([Informacja prawnie chroniona] zamiast świadczenia spełnionego w części po terminie o wartości odpowiednio [Informacja prawnie chroniona], wskazał uprzednio dwukrotnie pełną wartość faktury [Informacja prawnie chroniona], co [Informacja prawnie chroniona]; lp. 858-859 ([Informacja prawnie chroniona] zamiast świadczenia spełnionego w części po terminie o wartości odpowiednio [Informacja prawnie chroniona], wskazał uprzednio dwukrotnie pełną wartość faktury [Informacja prawnie chroniona], co po [Informacja prawnie chroniona]; lp. 860 [Informacja prawnie chroniona] zamiast świadczenia spełnionego w części po terminie o wartości [Informacja prawnie chroniona] wskazał uprzednio pełną wartość faktury [Informacja prawnie chroniona], co [Informacja prawnie chroniona]; lp. 861-862 [Informacja prawnie chroniona]

zamiast świadczenia spełnionego w części po terminie o wartości odpowiednio [Informacja prawnie chroniona], wskazał uprzednio dwukrotnie pełną wartość faktury [Informacja prawnie chroniona], co [Informacja prawnie chroniona]; lp. 863-864 [Informacja prawnie chroniona] zamiast świadczenia spełnionego w części po terminie o wartości odpowiednio [Informacja prawnie chroniona], wskazał uprzednio dwukrotnie pełną wartość faktury [Informacja prawnie chroniona], co [Informacja prawnie chroniona]; lp. 1264-1265 ([Informacja prawnie chroniona] zamiast świadczenia spełnionego w części po terminie o wartości odpowiednio [Informacja prawnie chroniona], wskazał uprzednio dwukrotnie pełną wartość faktury [Informacja prawnie chroniona], co po przewalutowaniu dwukrotnie wyniosło odpowiednio po [Informacja prawnie chroniona].

W Tabeli Z5 Prezes Urzędu w kolumnie o nazwie „Wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie lub niespełnionego w okresie objętym postępowaniem [Informacja prawnie chroniona]” pod: lp. 60-61 [Informacja prawnie chroniona] zamiast uprzednio dwukrotnie wskazanej wartości pieniężnej [Informacja prawnie chroniona] wskazał spełnione świadczenie w części o wartościach odpowiednio [Informacja prawnie chroniona]; lp. 64 [Informacja prawnie chroniona] zamiast uprzednio (w Zawiadomieniu pod lp. 65) wskazanej wartości pieniężnej [Informacja prawnie chroniona] wskazał spełnione świadczenie w części o wartości [Informacja prawnie chroniona]; lp. 353-354 [Informacja prawnie chroniona] zamiast uprzednio dwukrotnie wskazanej wartości pieniężnej [Informacja prawnie chroniona] wskazał spełnione świadczenie w części o wartościach odpowiednio [Informacja prawnie chroniona] lp. 437-438 [Informacja prawnie chroniona] zamiast uprzednio dwukrotnie wskazanej wartości pieniężnej [Informacja prawnie chroniona] wskazał spełnione świadczenie w części o wartościach odpowiednio [Informacja prawnie chroniona]; lp. 620-621 [Informacja prawnie chroniona] zamiast uprzednio dwukrotnie wskazanej wartości pieniężnej [Informacja prawnie chroniona] wskazał spełnione świadczenie w części o wartościach odpowiednio [Informacja prawnie chroniona] lp. 753-754 [Informacja prawnie chroniona] zamiast uprzednio dwukrotnie wskazanej wartości pieniężnej [Informacja prawnie chroniona] wskazał spełnione świadczenie w części o wartościach odpowiednio [Informacja prawnie chroniona]; lp. 756-757 [Informacja prawnie chroniona] zamiast uprzednio dwukrotnie wskazanej wartości pieniężnej [Informacja prawnie chroniona] wskazał spełnione świadczenie w części o wartościach odpowiednio [Informacja prawnie chroniona]; lp. 766-767 [Informacja prawnie chroniona] zamiast uprzednio dwukrotnie wskazanej wartości pieniężnej [Informacja prawnie chroniona] wskazał spełnione świadczenie w części o wartościach odpowiednio [Informacja prawnie chroniona].

(111) Dodatkowo Prezes Urzędu dla świadczenia pieniężnego o numerze faktury [Informacja prawnie chroniona], wskazane w Zawiadomieniu w Tabeli Z5 pod lp. 64 w części zostało spełnione w terminie, bowiem maksymalny termin zapłaty, ustalony w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy [Informacja prawnie chroniona], natomiast Strona dokonała spełnienia świadczenia w wysokości [Informacja prawnie chroniona]. W związku z powyższym świadczenie to zostało spełnione w części w terminie, w związku z powyższym świadczenie to zostało wyłączone spod rozstrzygnięcia i wskazane w Tabeli W4 pod lp. 784.

(112) Natomiast świadczenie pieniężne o numerze faktury [Informacja prawnie chroniona] w Tabeli nr 1 zostało wskazane przez Stronę postępowania trzykrotnie, tj. pod lp. 7275, lp. 7276, lp. 7277. W kolumnie pt. „kwota transakcji” w Tabeli nr 1 Strona wskazała wartość faktury w całości dwukrotnie z wartością dodatnią, tj. pod lp. 7276 i lp. 7277, natomiast pod nr lp. 7275 wskazano wartość „na minus”. Analogiczna sytuacja wystąpiła w Tabeli nr 1 dla świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury nr [Informacja prawnie chroniona] wskazanego pod nr lp. 7533, lp. 7534 i lp. 7535 o wartości [Informacja prawnie chroniona]. Strona w kolumnie pt. „kwota transakcji” w Tabeli nr 1 pod nr lp. 7533 i lp. 7535 wskazała, że świadczenie to spełniła w terminie w kwocie [Informacja prawnie chroniona], a pod nr lp. 7534 wskazała wartość „na minus” [Informacja prawnie chroniona]. W związku z powyższym, kwoty wskazane w Tabeli nr 1 pod lp. 7275 i lp. 7276 oraz pod lp. 7533 i lp. 7534 po zsumowaniu dawały wartości zerowe, tym samym nie miały wpływu na wartość obliczanej kary pieniężnej za opóźnienie. Świadczenia te zostały wskazane w Tabeli W2 będącej załącznikiem nr 2 do niniejszej decyzji.

Dowody:

1. Tabela nr 1 w pliku o nazwie [Informacja prawnie chroniona], [Informacja prawnie chroniona] (zapisane na płycie CD) [Informacja prawnie chroniona]

6. Świadczenia pieniężne niespełnione lub spełnione po terminie przez Stronę postępowania w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r.

(113) Po dokonaniu opisanych wcześniej wyłączeń i weryfikacji zebranego w sprawie materiału dowodowego, Prezes Urzędu ustalił, że w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. Strona postępowania nie spełniła lub spełniła po terminie świadczeń pieniężnych (dalej: „zakwestionowane świadczenia pieniężne”), które zostały wyszczególnione w opracowanych na potrzeby niniejszego pisma tabelach, przy czym:

Tabela	Kategoria zakwestionowanych świadczeń pieniężnych	Nr załącznika
--------	---	---------------

Z1	Świadczenia pieniężne spełnione w części lub w całości przez Stronę po terminie oraz niespełnione w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły [Informacja prawnie chroniona].	8
Z2	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę w części lub w całości po terminie oraz niespełnione w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły [Informacja prawnie chroniona].	9
Z3	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły [Informacja prawnie chroniona].	10
Z4	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły [Informacja prawnie chroniona].	11
Z5	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę w części lub w całości po upływie maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy oraz niespełnione w maksymalnym terminie zapłaty w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły [Informacja prawnie chroniona]).	12
Z6	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po upływie maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy oraz niespełnione w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły [Informacja prawnie chroniona].	13

7. Ustalenia dotyczące zakwestionowanych świadczeń pieniężnych

(114) Poniżej, Prezes Urzędu wskazuje ustalenia w zakresie zakwestionowanych świadczeń pieniężnych oraz powody, dla których zamierza uznać poszczególne rodzaje

zakwestionowanych świadczeń pieniężnych za niespełnione lub spełnione po terminie przez Stronę w okresie objętym postępowaniem.

(115) Prezes Urzędu ustalił, że obowiązek zapłaty powyższych świadczeń pieniężnych wynikał z zawartych przez Stronę postępowania umów z kontrahentami, których przedmiotem była odpłatna dostawa towarów lub odpłatne świadczenie usług, stwierdzonych wystawionymi przez nich dowodami zakupu (faktury lub rachunki), które Strona wykazała w Tabeli nr 1. Każde z tych świadczeń pieniężnych było wymagalne w okresie objętym postępowaniem tj. czerwiec-lipiec-sierpień 2020 r., co zostało ustalone na podstawie terminów zapłaty wskazanych przez Stronę w kolumnie „Termin płatności wg umowy, format DD.MM.RRRR”.

(116) Prezes Urzędu uznał za wiarygodne terminy zapłaty wskazane przez Stronę w kolumnie „Termin płatności wg umowy, format DD.MM.RRRR”, w przypadku zaistnienia wątpliwości i braku potwierdzenia zakupu w przedstawionych przez Stronę dowodach w postaci plików JPK_VAT, Prezes Urzędu wzywał Stronę do złożenia dodatkowych wyjaśnień i dowodów w postaci kopii umów i faktur. Jeśli z Tabeli nr 1 w kolumnie „Termin płatności wg umowy, format DD.MM.RRRR” wynikała rozbieżność pomiędzy tym co Strona wskazała, a przedstawionymi dokumentami, to Prezes Urzędu przyjął te ustalenia, które wynikały bezpośrednio z przedstawionych dokumentów.

Dowody:

1. Zapisana na płycie CD Tabela nr 1 w pliku o nazwie [Informacja prawnie chroniona].
2. Pliki JPK_VAT zapisane na płycie CD, [Informacja prawnie chroniona]).
3. Wyjaśnienia Strony z dnia 27 kwietnia 2021 r. wraz z zapisanymi na płycie CD kopiami faktur VAT stanowiącymi załącznik do przedstawionych wyjaśnień, [Informacja prawnie chroniona].
4. Potwierdzenia przelewów i wyciągów bankowych zapisane na płycie CD będącej załącznikiem do pisma Strony z dnia 27 kwietnia 2022 r., [Informacja prawnie chroniona].

(117) W przypadku dowodów zakupu nieujętych w ewidencji JPK_VAT, Strona postępowania przedłożyła kopie dowodów zakupu oraz przedstawiła wyjaśnienia dotyczące sposobu spełnienia świadczenia pieniężnego, z których wynika zapłata kwoty zobowiązania z faktury w pełnej wysokości. Zawarcie umów znajdujących potwierdzenie w otrzymanych dowodach zakupu, jak i wynikający z nich obowiązek spełnienia świadczeń pieniężnych oraz uzgodniony przez strony termin zapłaty nie budzą zatem wątpliwości.

Dowód:

1. Wyjaśnienia Strony z dnia 27 kwietnia 2021 r. wraz z zapisanymi na płycie CD kopiami faktur VAT stanowiącymi załącznik do przedstawionych wyjaśnień, [Informacja prawnie chroniona].

(118) Wszystkie transakcje handlowe, których dotyczą zakwestionowane świadczenia pieniężne przedstawione w ww. tabelach zostały zawarte w związku z działalnością prowadzoną przez Stronę postępowania i jej kontrahentów. Świadczenie pieniężne zostało w nich zastrzeżone w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego, którego przedmiotem była dostawa towarów lub świadczenie usług. Umowy te mają zatem charakter odpłatny.

(119) Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu ustalił, że zakwestionowane świadczenia pieniężne wynikają z umów (transakcji handlowych) posiadających następujące cechy:

- są umowami odpłatnymi;
- przedmiotem świadczenia niepieniężnego jest dostawa towarów lub świadczenie usług;
- stronami tych umów są podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy;
- zostały zawarte w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością.

(120) Przedmiotowe świadczenia pieniężne stanowią wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług w transakcjach handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy. w związku z powyższym stanowią one „świadczenia pieniężne” w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy.

(121) Zakwestionowane świadczenia pieniężne nie wynikają z umów na podstawie których są wykonywane czynności bankowe w rozumieniu przepisów art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, a zatem nie podlegają wyłączeniu z zakresu zastosowania Ustawy na podstawie art. 3 pkt 2 Ustawy.

(122) Z posiadanych przez Prezesa Urzędu informacji nie wynika, aby w stosunku do Strony postępowania zostało otwarte postępowanie upadłościowe lub restrukturyzacyjne, co daje podstawę do przyjęcia, że przedmiotowe świadczenia pieniężne nie są długami objętymi postępowaniem upadłościowym lub restrukturyzacyjnym na podstawie ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe oraz ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne, a zatem nie podlegają wyłączeniu z zakresu zastosowania Ustawy na podstawie art. 3 pkt 1 Ustawy. W tym zakresie Prezes Urzędu oparł się na wyjaśnieniach Strony postępowania oraz publicznie dostępnych danych aktualnych na dzień sporządzania tego pisma.

(123) Jako terminy zapłaty uzgodnione przez strony transakcji handlowych (terminy zapłaty określone w umowach), Prezes Urzędu przyjął, co do zasady, terminy wskazane przez Stronę postępowania w przedłożonej przez nią jako załącznik do pisma z dnia 12 kwietnia 2021 r. Tabeli nr 1 w zakresie, w którym uznał je za wiarygodne i niesprzeczne z całokształtem materiału dowodowego. W odniesieniu do terminów zapłaty, co do ustalenia których Prezes Urzędu miał wątpliwości, Strona postępowania złożyła wyjaśnienia oraz przedłożyła dowody w postaci kopii umów, faktur oraz rachunków. Na ich podstawie Prezes Urzędu ustalił terminy zapłaty zgodne ze stanem faktycznym. W przypadku, kiedy terminy zapłaty wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1 okazały się odmienne od terminów zapłaty określonych w umowach, Prezes Urzędu za terminy zapłaty uznał te wynikające z przekazanych kopii umów handlowych. Z kolei, ustalając terminy zapłaty świadczeń pieniężnych, dla których nie przedstawiono umów handlowych lub w przekazanej umowie nie było wskazania terminu zapłaty, za wiarygodne przyjęto terminy zapłaty wskazane na dokumencie księgowym.

Dowód:

1. Tabela nr 1 w pliku o nazwie [Informacja prawnie chroniona], [Informacja prawnie chroniona] (zapisane na płycie CD) [Informacja prawnie chroniona].

(124) W przypadku, w którym umowny termin zapłaty wskazany przez Stronę postępowania przypadał na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, Prezes Urzędu przyjął w swoich ustaleniach, że terminem zapłaty był następny dzień, który nie był dniem wolnym od pracy ani sobotą - stosownie do treści art. 115 Kodeksu cywilnego.

(125) W odniesieniu do świadczeń pieniężnych spełnianych przelewem na rachunek dostawcy uprawnionego do otrzymania zapłaty od Strony postępowania, Prezes Urzędu ustalał wysokość i datę spełnienia świadczenia pieniężnego w oparciu o wyciągi bankowe Strony postępowania w plikach JPK_WB, a w przypadkach, w których w plikach JPK_WB nie ujawniono danych przelewów - w oparciu o inne przedłożone przez Stronę postępowania dokumenty potwierdzające spełnienie świadczeń pieniężnych - np. potwierdzenia przelewu.

Dowody:

1. Tabela nr 1 w pliku o nazwie [Informacja prawnie chroniona], [Informacja prawnie chroniona] (zapisane na płycie CD) [Informacja prawnie chroniona].
2. Potwierdzenia przelewów i wyciągów bankowych zapisane na płycie CD będącej załącznikiem do pisma Strony z dnia 27 kwietnia 2022 r., [Informacja prawnie chroniona].
3. Pliki JPK_WB zapisane na płycie CD, [Informacja prawnie chroniona].

(126) Prezes Urzędu analizując spełnienie świadczeń pieniężnych dokonane przez Stronę postępowania [Informacja prawnie chroniona], opierał się na przedłożonych przez nią informacjach zawartych w przekazanej Tabeli nr 1.

(127) W sytuacji, gdy po dokonaniu [Informacja prawnie chroniona] następowała zapłata przelewem pozostałej do zapłaty kwoty, Prezes UOKiK weryfikował ją w plikach JPK_WB lub przekazanych potwierdzeniach przelewu, czy kwota pozostała [Informacja prawnie chroniona] została spełniona w terminie.

Dowód:

1. Tabela nr 1 w pliku o nazwie „Zestawienie”, k. 92 (zapisane na płycie CD) (Tom I).

(128) W oparciu o świadczenia pieniężne wskazane przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1, po przeprowadzonej analizie rozliczeń dokonanych [Informacja prawnie chroniona] Prezes Urzędu ustalił, że w przypadku 97 świadczeń pieniężnych, wobec których jako [Informacja prawnie chroniona], spełnienie świadczeń dokonano po terminie wskazanym przez Stronę w Tabeli nr 1 w kolumnie pod nazwą „termin_platnosci_wg_umowy_data”. Świadczenia te Prezes Urzędu wskazał w Tabeli Z1., Tabeli Z2. i Tabeli Z5.

(129) Punktem wyjścia dla oceny zgodności umownych terminów zapłaty wskazanych przez Stronę w Tabeli nr 1 z art. 7 ust. 2a Ustawy, było ustalenie przez Prezesa Urzędu statusu przedsiębiorcy tych kontrahentów Strony, dla których Strona nie wskazała w Tabeli nr 1, że złożyli oni oświadczenie o posiadaniu statusu dużego przedsiębiorcy. W tym celu Prezes Urzędu ustalił status kontrahentów na podstawie oświadczeń złożonych przez te podmioty w wykonaniu wezwania Prezesa Urzędu oraz korzystając z ogólnodostępnych baz danych.

(130) Na podstawie informacji pozyskanych od kontrahentów Strony, Prezes Urzędu ustalił, że niżej wymienieni kontrahenci posiadają jeden ze statusów: mikro-, mały lub średni przedsiębiorca:

1. [Informacja prawnie chroniona],
2. [Informacja prawnie chroniona],
3. [Informacja prawnie chroniona],
4. [Informacja prawnie chroniona],
5. [Informacja prawnie chroniona],
6. [Informacja prawnie chroniona].

Dowody:

1. Pismo kontrahenta Strony postępowania z dnia 26 stycznia 2023 r., [Informacja prawnie chroniona].

2. Pismo kontrahenta Strony postępowania z dnia 27 stycznia 2023 r.[Informacja prawnie chroniona].
3. Pismo kontrahenta Strony postępowania z dnia 26 stycznia 2023 r., [Informacja prawnie chroniona].
4. Pismo kontrahenta Strony postępowania z dnia 25 stycznia 2023 r., [Informacja prawnie chroniona].
5. Pismo kontrahenta Strony postępowania z dnia 26 stycznia 2023 r., [Informacja prawnie chroniona].
6. Pismo kontrahenta Strony postępowania z dnia 30 stycznia 2023 r., [Informacja prawnie chroniona].

(131) Prezes UOKiK wykorzystał również ogólnodostępną bazę Systemu Udostępniania Danych o Pomocy Publicznej (SUDOP), który zawiera informacje o wdrażanych w Polsce środkach pomocowych, pomocy udzielonej w ramach wdrażanych w Polsce środków pomocowych, wszelkiej pomocy publicznej i pomocy *de minimis* udzielonej danemu beneficjentowi. Zawiera on w szczególności oświadczenie podmiotu ubiegającego się o pomoc publiczną o wielkości jego przedsiębiorstwa, gdyż zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 1 lit. f rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc inną niż pomoc *de minimis* lub pomoc *de minimis* w rolnictwie lub rybołówstwie, wnioskodawca przedstawia podmiotowi udzielającemu pomocy m.in. oświadczenie dotyczące wielkości swojego przedsiębiorstwa (mikroprzedsiębiorca, mały przedsiębiorca, średni przedsiębiorca, inny przedsiębiorca). Jak wynika natomiast z art. 11a ust. 2 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej dane beneficjentów pomocy obejmujące numer identyfikacji podatkowej, nazwę, informacje o siedzibie, wielkość przedsiębiorcy oraz szczegółowe informacje dotyczące udzielonej pomocy, udostępnia się na stronie internetowej Prezesa Urzędu lub ministra właściwego do spraw rolnictwa.

(132) Na podstawie ww. informacji pozyskanych z ogólnodostępnej bazy danych SUDOP do sektora MŚP (mikroprzedsiębiorca, mały przedsiębiorca lub średni przedsiębiorca) należą przedsiębiorcy:

1. [Informacja prawnie chroniona],
2. [Informacja prawnie chroniona],
3. [Informacja prawnie chroniona],
4. [Informacja prawnie chroniona],
5. [Informacja prawnie chroniona],
6. [Informacja prawnie chroniona],
7. [Informacja prawnie chroniona],

8. [Informacja prawnie chroniona],
9. [Informacja prawnie chroniona],
10. [Informacja prawnie chroniona],
11. [Informacja prawnie chroniona],
12. [Informacja prawnie chroniona],
13. [Informacja prawnie chroniona],
14. [Informacja prawnie chroniona],
15. [Informacja prawnie chroniona],
16. [Informacja prawnie chroniona],
17. [Informacja prawnie chroniona],
18. [Informacja prawnie chroniona],
19. [Informacja prawnie chroniona],
20. [Informacja prawnie chroniona],
21. [Informacja prawnie chroniona],
22. [Informacja prawnie chroniona],
23. [Informacja prawnie chroniona],
24. [Informacja prawnie chroniona],
25. [Informacja prawnie chroniona],
26. [Informacja prawnie chroniona],
27. [Informacja prawnie chroniona],
28. [Informacja prawnie chroniona],
29. [Informacja prawnie chroniona],
30. [Informacja prawnie chroniona],
31. [Informacja prawnie chroniona],
32. [Informacja prawnie chroniona],
33. [Informacja prawnie chroniona],
34. [Informacja prawnie chroniona],
35. [Informacja prawnie chroniona],
36. [Informacja prawnie chroniona].

Dowody: 1. Notatka służbowa [Informacja prawnie chroniona]

2. Notatka służbowa z załącznikami, [Informacja prawnie chroniona].

(133) Prezes UOKiK - w celu oceny zgodności umownych terminów zapłaty z przepisami ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych ustalił, w oparciu o dane zawarte w opublikowanym sprawozdaniu finansowym na stronie internetowej Krajowego Rejestru Sądowego, jako kryterium biorąc pod uwagę liczbę zatrudnionych u danego podmiotu pracowników, że do sektora MŚP należą:

1. [Informacja prawnie chroniona],
2. [Informacja prawnie chroniona].

Dowody: 1. Notatka służbowa [Informacja prawnie chroniona]

2. Notatka służbowa z załącznikami, [Informacja prawnie chroniona].

(134) W stosunku do świadczeń pieniężnych wyszczególnionych w tabelach: Z5 i Z6 będących załącznikiem do niniejszego pisma, Prezes Urzędu uznał, że stosowane umowne terminy zapłaty naruszały art. 7 ust. 2a Ustawy, gdyż:

- wynikały z transakcji handlowych zawartych po 1 stycznia 2020 r.;
- Strona jako duży przedsiębiorca była dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty świadczenia pieniężnego, a jej wierzycielem dostarczającym towary lub wykonującym usługi był przedsiębiorca należący do sektora MŚP;
- umowne terminy zapłaty przekraczały 60 dni liczonych od dnia doręczenia Stronie postępowania faktury, potwierdzającej dostawę towaru lub wykonanie usługi.

(135) Wobec powyższego, w stosunku do tych świadczeń pieniężnych i w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, badając terminowość spełniania przez Stronę postępowania tych świadczeń pieniężnych i obliczając długość opóźnienia w ich spełnieniu, Prezes Urzędu zastosował maksymalny termin zapłaty przypadający 60 dnia liczonego od dnia doręczenia Stronie postępowania faktury potwierdzającej dostawę towaru lub wykonanie usługi - zgodnie z założeniami opisanymi we wcześniejszej treści niniejszego pisma w punkcie V.2.

(136) Na podstawie wskazanej przez Stronę w Tabeli nr 1 daty wpływu faktury (dowodu zakupu), potwierdzonej jednocześnie w plikach JPK_VAT, Prezes Urzędu ustalił maksymalny termin zapłaty, który przypadł w okresie objętym postępowaniem²⁷ i obliczył liczbę dni opóźnienia zgodnie z założeniami opisanymi we wcześniejszej treści niniejszego pisma w punkcie V.2.

(137) Jednocześnie wyjaśnić należy, iż przy ustalaniu terminu zapłaty świadczeń pieniężnych uwzględnione zostały dni ustawowo wolne od pracy oraz soboty zgodnie z art. 115 Kodeksu cywilnego. Ponadto, za datę graniczną dla ustalania maksymalnej liczby dni opóźnienia dla okresu objętego przedmiotowym postępowaniem przyjęto 31 sierpnia 2020 r., tj. ostatni dzień okresu objętego postępowaniem, co odpowiada regulacjom Ustawy. Jednocześnie wskazać należy, iż w przypadku dokonania zapłaty przelewem bankowym, za datę zapłaty Prezes Urzędu przyjął datę operacji bankowej ustaloną na podstawie danych zawartych

²⁷ Z zastrzeżeniem art. 115 k.c.

w plikach JPK_WB, która odpowiada dacie obciążenia rachunku bankowego Strony, z którego dokonano przelewu.

(138) W odniesieniu do świadczeń pieniężnych wyszczególnionych w ww. tabelach, które zostały zapłacone przelewami z rachunków bankowych Strony postępowania, daty spełnienia świadczeń pieniężnych zostały ustalone na podstawie informacji wskazanych przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 w kolumnie pt. „Data zapłaty za fakturę/dowód zakupu (format DD.MM.RRRR)”. Informacje dotyczące dat spełnienia świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych w Tabeli nr 1 znajdują potwierdzenie w przekazanych przez Stronę wyciągach bankowych w plikach JPK_WB.

Dowód: 1. Zapisana na płycie CD Tabela nr 1 w pliku o nazwie [Informacja prawnie chroniona];

2. Pliki JPK_WB zapisane na płycie CD, [Informacja prawnie chroniona].

(139) Jak już wskazano wcześniej, plik JPK_WB jest jedną ze struktur Jednolitego Pliku Kontrolnego, posiada jednolitą strukturę ustaloną przez Ministerstwo Finansów i stanowi plik kontrolny generowany na żądanie. Plik JPK_WB wygenerowany na żądanie Strony postępowania przez bank zawiera zestawienie wszystkich informacji o przelewach dokonywanych za pomocą tego rachunku bankowego, podmiotach, których te transakcje dotyczą, oraz dokładnych kwot sald konta. Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK uznał, że rodzaj informacji zawartych w plikach JPK_WB, źródło ich pochodzenia oraz obiektywny charakter pozwalają na uzyskanie wiarygodnych danych w powyższym zakresie oraz na zweryfikowanie wartości i dat spełnienia świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania.

8. Suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę postępowania w okresie czerwiec 2020 r., lipiec 2020 r., sierpień 2020 r.

(140) Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, stwierdzić należy, iż Strona postępowania zawierała transakcje handlowe w następujących [Informacja prawnie chroniona].

(141) Prezes Urzędu ustalił, że łączna suma wartości świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, które nie zostały spełnione lub zostały spełnione po terminie przez Stronę postępowania („zakwestionowanych świadczeń pieniężnych”) w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. wynosi:

- w Tabeli Z1. - [Informacja prawnie chroniona];
- w Tabeli Z2. - [Informacja prawnie chroniona];

- w Tabeli Z3. - [Informacja prawnie chroniona];
- w Tabeli Z4.- [Informacja prawnie chroniona];
- w Tabeli Z5.- [Informacja prawnie chroniona];
- w Tabeli Z6. - [Informacja prawnie chroniona].

(142) Ustalenia w zakresie nadmiernego opóźniania się przez Stronę postępowania ze spełnianiem świadczeń pieniężnych dotyczące świadczeń pieniężnych wyrażonych [Informacja prawnie chroniona], obrazuje Tabela Z1 oraz Z5.

(143) Ustalenia w zakresie nadmiernego opóźniania się przez Stronę postępowania ze spełnianiem świadczeń pieniężnych dotyczące świadczeń pieniężnych wyrażonych [Informacja prawnie chroniona], obrazuje Tabela Z2 oraz Z6.

(144) Ustalenia w zakresie nadmiernego opóźniania się przez Stronę ze spełnianiem świadczeń pieniężnych dotyczące świadczeń pieniężnych wyrażonych [Informacja prawnie chroniona], obrazuje Tabela Z4.

(145) Ustalenia w zakresie nadmiernego opóźniania się przez Stronę ze spełnianiem świadczeń pieniężnych dotyczące świadczeń pieniężnych wyrażonych [Informacja prawnie chroniona], obrazuje Tabela Z3.

(146) Mając na uwadze dokonywanie rozliczeń przez Stronę również w walucie obcej, Prezes UOKiK ustalił wartość świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie przez Stronę postępowania, po przeliczeniu na PLN wartości świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, na podstawie art. 13v ust. 1 w zw. z art. 10 ust. 1a Ustawy.

(147) Jako podstawę przewalutowania należności pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, Prezes Urzędu przyjął średni kurs danej waluty ogłaszany przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenia pieniężne stały się wymagalne tj. odpowiednio:

- na dzień 31 grudnia 2019 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 stycznia 2020 r. do 31 stycznia 2020 r.,
- na dzień 31 stycznia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 lutego 2020 r. do 28 lutego 2020 r.,
- na dzień 28 lutego 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 marca 2020 r. do 31 marca 2020 r.,

- na dzień 31 marca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 kwietnia 2020 r. do 30 kwietnia 2020 r.,
- na dzień 30 kwietnia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 maja 2020 r. do 31 maja 2020 r.,
- na dzień 31 maja 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 czerwca 2020 r. do 30 czerwca 2020 r.,
- na dzień 30 czerwca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 lipca 2020 r. do 31 lipca 2020 r.;
- na dzień 31 lipca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 sierpnia 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r.;

(148) Dokonanie przewalutowań w oparciu o zasady powyższe uzasadnione jest brzmieniem ustawy, w tym w szczególności jej art. 10 ust. 1a z uwzględnieniem wykładni funkcjonalnej i systemowej przywołanego przepisu. Powołując się na wykładnię funkcjonalną, regulacja zawarta w art. 10 Ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych dotycząca rekompensaty za koszty odzyskiwania należności ma na celu wzmocnienie pozycji wierzycieli i zniechęcenie dłużników do opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych, ten sam cel przyświeca założeniom Ustawy. Stosownie zaś do wykładni systemowej należy przyjąć, iż ustawodawca działa racjonalnie i tworzy spójny system prawny, w tym kontekście należy ustalić znaczenie interpretowanej normy odnosząc się do całego systemu prawa. Konstrukcja przewidziana w art. 10 ust. 1a Ustawy (wyliczenia kursu ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne) odnosi się do dnia wymagalności - okoliczności mającej kluczowe znaczenie z punktu widzenia przedmiotu niniejszego postępowania. W toku postępowania w sprawach nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, dokonano weryfikacji dnia wymagalności, co z kolei stanowi punkt wyjścia do ustalenia czy Strona dopuściła się nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych na podstawie art. 13b Ustawy.

(149) W odniesieniu do kwestii przewalutowania należności wymaga również dodania, że Prezes Urzędu w toku postępowania nie badał prawidłowości przeliczania przez Stronę postępowania wartości pieniężnych wyrażonych w walutach obcych na PLN w celach wynikających z przepisów ustaw podatkowych, ustawy o rachunkowości i innych przepisów

prawa polskiego i obcego z uwagi na fakt, iż ocena prawidłowości dokonywanych przewalutowań w powyższym zakresie znajduje się w kompetencjach innych niż Prezesa Urzędu podmiotów wykonujących zadania publiczne. Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu nie kwestionuje wyniku dokonywanych przez Stronę postępowania przewalutowań w dokumentach przedkładanych przez Stronę postępowania w przedmiotowym postępowaniu mając na uwadze, że jak wyżej wskazano, przewalutowania zostały dokonane przez Stronę postępowania na innej podstawie prawnej niż ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

(150) Jak wynika z powyższych ustaleń Prezesa UOKiK, suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych bądź spełnionych po terminie przez Paccor Polska sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., wyrażonych w poszczególnych walutach wynosi:

- [Informacja prawnie chroniona]- Tabele: Z1., Z5.;
- [Informacja prawnie chroniona]-Tabele: Z2., Z6. ;
- [Informacja prawnie chroniona]-Tabela Z4;
- [Informacja prawnie chroniona]- Tabela Z3.

(151) Na podstawie materiału dowodowego zebranego w toku niniejszego postępowania, po dokonaniu ww. przewalutowania Prezes Urzędu ustalił, że suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. przez Stronę postępowania wynosi [Informacja prawnie chroniona], a zatem przekracza próg ustawowy, o którym mowa w art. 13b ust. 2 Ustawy w zw. z art. art. 14 ust. 2 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych.

(152) Biorąc pod uwagę wyniki postępowania dowodowego, opisane w niniejszym piśmie, w ocenie Prezesa Urzędu w niniejszej sprawie zachodzą kumulatywnie wszystkie pozytywne przesłanki dla stwierdzenia, że Strona postępowania nadmiernie opóźniła się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., ponieważ Strona:

- posiadała status przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 Ustawy,
- zawierała transakcje handlowe w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy, w związku z prowadzoną przez strony tych transakcji działalnością,
- nadmierne opóźniła się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem w rozumieniu art. 13b Ustawy.

(153) Jednocześnie nie zachodzi przesłanka negatywna wynikająca z przepisu art. 13c ust. 1 Ustawy, bowiem Strona postępowania posiada status podmiotu niebędącego podmiotem publicznym. W związku z powyższym w niniejszej sprawie istnieją podstawy do stwierdzenia, że w okresie objętym postępowaniem Strona postępowania naruszyła zakaz ustawowy, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy, a zatem popełniła delikt administracyjny polegający na nadmiernym opóźnianiu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

VI. Kara i przesłanki odstąpienia od jej wymierzenia.

(154) Po przeanalizowaniu całokształtu materiału dowodowego zebranego w niniejszym postępowaniu, w tym twierdzeń Strony postępowania i przedstawionych przez nią dowodów, Prezes Urzędu nie dostrzega podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary lub jej obniżenia.

1. Przesłanka do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy.

(155) Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 13v ust. 6 Ustawy *„Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez stronę postępowania świadczeń pieniężnych, za które zgodnie z ust. 2 obliczono by jednostkowe kary, jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez tę stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem. Przy obliczaniu wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie, o których mowa w zdaniu pierwszym, nie uwzględnia się wartości świadczeń pieniężnych, w przypadku których termin spełnienia świadczenia pieniężnego upłynął wcześniej niż w terminie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania.”*

(156) W piśmie 10 września 2021 r. Strona postępowania wskazała, iż łączna suma nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie w okresie objętym niniejszym postępowaniem, tj. czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. przez Stronę świadczeń pieniężnych wyniosła [Informacja prawnie chroniona]. Natomiast analiza przeprowadzona przez Prezesa Urzędu wykazała sumę nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie w okresie objętym niniejszym postępowaniem w wysokości [Informacja prawnie chroniona].

Dowód:

1. Pismo Strony z dnia 10 września 2021 r., [Informacja prawnie chroniona].
2. Tabela nr 2 zapisana na płycie CD załączonej do pisma z dnia 10 września 2021 r., [Informacja prawnie chroniona].

- (157) Równocześnie, Prezes Urzędu ustalił, że w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. łączna suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Paccor Polska sp. z o.o. z siedzibą w Siemianowicach Śląskich wyniosła [Informacja prawnie chroniona] i tym samym, przewyższa wartość świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem.
- (158) Z powyższych względów należy stwierdzić, że w okresie objętym postępowaniem suma wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę postępowania mniejsza jest od łącznej kwoty zakwestionowanych świadczeń pieniężnych. Tym samym nie została spełniona przesłanka, o której mowa z art. 13v ust. 6 Ustawy, a zatem w niniejszej sprawie nie zachodzi podstawa do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy.

2. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy

- (159) Zgodnie z art. 13v ust. 7 Ustawy, „w przypadku, gdy do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej”.
- (160) Pojęcie siły wyższej nie zostało w prawie polskim unormowane, a ustawodawca pozostawił jego określenie doktrynie i orzecznictwu.²⁸ Przy czym w orzecznictwie polskich sądów dominuje zapatrywanie opowiadające się za koncepcją obiektywną siły wyższej, zgodnie z którą do zdarzeń objętych kategorią siły wyższej zalicza się zdarzenia zewnętrzne w stosunku do przedsiębiorstwa. Ponadto zwykle dodaje się, że działanie siły wyższej musi być nieuchronne - czyli niemożliwe do zapobieżenia oraz nadzwyczajne - czyli niemożliwe do przewidzenia.²⁹ Wymienione cechy musi wykazywać samo to zjawisko, które jest oceniane jako działanie siły wyższej. Samo w sobie musi być więc ono nadzwyczajne i w konsekwencji nieuchronne oraz w danym układzie stosunków niemożliwe do przewidzenia, czyli innymi słowy "przemożne". Należy je zaś uznać za takie, jeżeli ze względu na tkwiącą w nim moc oddziaływania nie było przed nim, a ściślej - przed jego skutkami, żadnej obrony. W orzecznictwie podnosi się, że przy ocenie, czy mamy do czynienia z siłą wyższą należy brać pod uwagę także element subiektywny - tzn. to, czy

²⁸ Uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2007 r., III CZP 30/07, OSNC 2008/5/43; Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2011 r., IV CSK 77/11, LEX nr 1084732.

²⁹ Por. orzeczenia Sądu Najwyższego: z dnia 20 października 1936 r., C II 2086/36, Zb. Urz. OSN 1937/4/158, z dnia 9 kwietnia 1952 r., C 962/51, OSNCK 1954/1/2, z dnia 7 lutego 1953 r., I C 60/53, OSNCK 1954/2/35, z dnia 30 kwietnia 1960 r., 3 CR 783/59, OSP 1961/3/79, z dnia 9 lipca 1962 r., I CR 54/62, OSNC 1963/12/262, z dnia 26 sierpnia 1992 r., I PRN 36/92, OSNC 1993/7-8/138, z dnia 11 lutego 1997 r., II CKN 78/96, z dnia 24 listopada 2000 r., III CZP 37/00, OSNC 2001/4/56, z dnia 16 stycznia 2002 r., IV CKN 629/00, z dnia 4 września 2004 r., IV CKN 420/01. Podobnie NSA np. w wyroku z dnia 30 września 2014 r., II GSK 299/13, Legalis nr 1087299.

zainteresowana osoba mogła przeciwdziałać i zapobiec działaniu obiektywnych zdarzeń, składających się na siłę wyższą. Ta okoliczność podlega ocenie w realiach konkretnego przypadku (ad casum).

- (161) Należy zauważyć, że podstawowe koncepcje teoretyczne siły wyższej zostały rozwinięte na tle prawa zobowiązań przy jej rozważaniu jako przyczyny usprawiedliwiającej niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania³⁰. W tym zakresie uznaje się, że na siłę wyższą (jako na okoliczność egzoneracyjną) może się strona zatem powoływać tylko wtedy, gdy ma ona wpływ na niemożność wykonania przez nią zobowiązania oraz gdy zachodzi bezpośredni związek przyczynowy między siłą wyższą, a niewykonaniem zobowiązania.³¹ W zakresie definicji pojęcia „siły wyższej”, o której mowa w art. 189e kpa oraz innych przepisach prawa administracyjnego, doktryna prawa administracyjnego i orzecznictwo odwołują się do dorobku prawa cywilnego³². W przedmiotowym postępowaniu jest to tym bardziej uzasadnione, że naruszenie zakazu administracyjnego powiązane jest z opóźnianiem się w spełnianiu świadczeń pieniężnych, a zatem niewykonaniem zobowiązań cywilnoprawnych.
- (162) W doktrynie prawa administracyjnego podkreśla się, że w pojęciu „siły wyższej” należy wyróżnić zarówno elementy obiektywne: zewnętrzny, nadzwyczajny charakter zdarzenia, brak możliwości jego przewidzenia oraz zapobiegnięcia mu, jak i subiektywne: zachowanie przez podmiot obowiązany najwyższej staranności w celu zapobieżenia zdarzeniu lub jego skutkom. Wskazuje się, że pojęcie „siły wyższej” ulega subiektywizacji, zarówno gdy chodzi o wskazane elementy obiektywne, jak i wymóg, aby podmiot obowiązany, pomimo dochowania należytej staranności, nie mógł zapobiec zdarzeniu i jego skutkom³³. W orzecnictwie sądów administracyjnych wskazuje się również, że „siła wyższa”, jako przesłanka egzoneracyjna, powinna być przeszkodą o charakterze bezpośrednim³⁴. W konsekwencji zatem to samo zdarzenie, spełniające określone powyżej kryteria obiektywne, może w różny sposób oddziaływać na różne podmioty prawa, stanowiąc

³⁰ Uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2007 r., III CZP 30/07, OSNC 2008/5/43.

³¹ Tak również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28 września 1971 r., II CR 388/71, OSNCP 1972/3/58. Rozważania SN dotyczą wprawdzie odpowiedzialności deliktowej za szkodę, ale pozostają aktualne w analizowanej sytuacji.

³² M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, *Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania administracyjnego*, art. 189e kpa, opubl. Lex. Por. też wyrok NSA z 30 września 2014 r., II GSK 299/13, Lex nr 1572663.

³³ M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, *Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania administracyjnego*, art. 189e kpa, opubl. Lex.

³⁴ Wyrok NSA z 30 września 2014 r., II GSK 299/13, Lex nr 1572663.

w niektórych przypadkach siłę wyższą, uniemożliwiającą spełnianie zobowiązań w terminie, a w innych nie stanowiąc przeszkody o takim charakterze.

(163) Biorąc pod uwagę wskazane cechy „siły wyższej” należy dojść do wniosku, że również na gruncie regulacji administracyjnoprawnej adresat zakazu jest zobowiązany do zachowania należytej staranności w zakresie podjęcia działań, w celu odwrócenia negatywnych skutków zaistniałej przeszkody tak, aby nie dopuścić do naruszenia zakazu administracyjnego.³⁵

(164) Nadto, oczywistym jest, że pomiędzy zdarzeniem kwalifikowanym, jako „siła wyższa”, a naruszeniem prawa musi istnieć bezpośredni związek przyczynowy. Przy czym nie można powoływać się na siłę wyższą, gdy naruszenie prawa stanowi konsekwencję nieusunięcia skutków jej działania lub gdy siła wyższa została poprzedzona czynnikiem przyczyniającym się do powstania stanu niezgodnego z prawem.³⁶

(165) Analizowany przepis art. 13 ust. 7 Ustawy wyraźnie wskazuje, że siła wyższa jako przesłanka odstąpienia przez Prezesa UOKiK od wymierzenia kary administracyjnej, znajduje zastosowanie jedynie wówczas, gdy do naruszenia prawa doszło wskutek zdarzenia o takim charakterze. Konieczne jest zatem, żeby nadmierne opóźnienie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, które stanowi powód wymierzenia tej sankcji, pozostawało w bezpośrednim związku z wystąpieniem siły wyższej. Będzie się on wyrażał w tym, że do naruszenia prawa ponad wszelką wątpliwość nie doszłoby, gdyby nie nastąpienie takiego zdarzenia.

(166) W toku prowadzonego postępowania Strona postępowania w piśmie z dnia 2 grudnia 2020 r. oświadczyła, że w okresie objętym niniejszym postępowaniem wybuch pandemii COVID-19 jest przykładem działania siły wyższej, który wpłynął na terminowość spełniania świadczeń pieniężnych przez Paccor Polska sp. z o.o. Strona podtrzymała swoje wyjaśnienia w zakresie wystąpienia siły wyższej również w piśmie z dnia 30 września 2021 r. Szczegółowe wyjaśnienia Strony postępowania w tym zakresie, przekazane pismami z dnia 2 grudnia 2020 r. oraz 30 września 2021 r. opisane zostały pod numerami bocznymi 6 i 18 powyżej i Prezes Urzędu ponownie przypomina je poniżej.

(167) Strona wskazała, że w następstwie wystąpienia epidemii w porównaniu do analogicznych miesięcy w 2019 r. nastąpił spadek obrotów w wysokości [Informacja prawnie chroniona]. Na potwierdzenie powyższej okoliczności Strona przedstawiła zestawienie obrotu Paccor

³⁵ Por. wyrok WSA w Warszawie z 26 lipca 2020 r., VI SA/Wa 2285/19, Lex 3050524, wyrok WSA w Rzeszowie z 20 września 2018 r., II SA/Rz 189/19, Lex nr 2557935.

³⁶ H. Knysiak-Sudyka (red.), *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, art. 189e, wyd. II, WKP 2019.

Polska sp. z o.o. w okresie od 1 kwietnia do 31 maja w latach 2019-2020 z wyłączeniem aktywów trwałych. Strona wskazała, że od kwietnia 2020 r., tj. od pierwszego pełnego miesiąca wystąpienia w Polsce epidemii wirusa SARS-CoV-2 do ostatniego okresu objętego niniejszym postępowaniem nastąpił również spadek przychodów. Spadek przychodów dotyczył zarówno przychodów ze sprzedaży produktów, jak również przychodów ze sprzedaży towarów materialnych. Natomiast spadek przychodów był naturalną konsekwencją spadku produkcji u Strony, spowodowaną zmniejszoną liczbą zamówień oraz czasowym wstrzymaniem zleceń dostaw na rzecz klientów. Jak zaznaczyła Strona, powyższa sytuacja w sposób bezpośredni odniosła się na możliwość terminowego płacenia zobowiązań przez Stronę.

- (168) Zdaniem Strony kolejnym znacznym utrudnieniem, którego powodem stała się epidemia to występujące ograniczenia w wykonywaniu transportu, a w szczególności transportu międzynarodowego. Jak zaznaczyła Strona, ograniczenia te uniemożliwiły dostawy do odbiorców lub znacznie je opóźniły, przez co spełnienie świadczenia pieniężnego przez odbiorców Strony nie było możliwe w terminie wynikającym z umowy, co opóźniło również płatności, które Strona dokonywała wobec swoich wierzycieli.
- (169) Następną trudnością w prawidłowym funkcjonowaniu Strony w czasie epidemii, na które powołała się Strona, to konieczność reorganizacji procesu produkcji oraz systemu pracy w zakładach Strony. Wprowadzone obostrzenia oraz względy bezpieczeństwa i ochrony pracowników doprowadziły do konieczności reorganizacji procesu produkcji w celu zastosowania rozwiązań chroniących zdrowie pracowników przed zarażeniem się. Z tego względu następowało spowolnienie pracy zarówno podczas produkcji, jak również pracy biurowej, poprzez konieczność wykonywania pracy zdalnej, w tym również pracy osób zajmujących się regulowaniem zobowiązań finansowych Strony. Strona poinformowała, że w okresie od czerwca do sierpnia 2020 r. z uwagi na złą sytuację ekonomiczną Strony został wprowadzony obniżony wymiaru czasu pracy, co również było czynnikiem opóźniającym regulowanie zobowiązań Strony wobec kontrahentów. Okres ten zbiegł się w czasie z sezonem urlopowym oraz zwiększoną zachorowalnością pracowników, a także koniecznością przebywania pracowników na kwarantannie. Sytuacja taka miała bezpośrednie oddziaływanie na możliwości wykonywania akceptacji przelewów bankowych, która jest wymogiem koniecznym przy wykonaniu każdego przelewu wychodzącego. W przypadku Strony procedura akredytacji dokonywania przelewów jest [Informacja prawnie chroniona]. Z uwagi na wagę w zabezpieczeniu interesów finansowych Strony, dostęp osób do akredytacji przelewów jest ograniczony.

(170) Strona podniosła również, że „Wskutek pandemii koronawirusa Strona dotkliwie odczuła istotne opóźnienia w spływie należności handlowych zarówno od kontrahentów zewnętrznych jak i spółek powiązanych. Wskaźnik udziału należności przeterminowanych wzrósł [Informacja prawnie chroniona] w miesiącach następujących po wybuchu pandemii”. Jak zaznaczyła Strona w wielu przypadkach sami klienci inicjowali rozmowy o wyrażenie zgody na rozłożenie spłaty wymagalnych wierzytelności na dłuższy okres. Takie sytuacje miały istotny wpływ na bieżącą płynność finansową Strony w okresie od kwietnia do września 2020 r. Na potwierdzenie występowania takich sytuacji Strona załączyła przykładowe pismo od jednego z jej kontrahentów [Informacja prawnie chroniona]. Strona podała, że łączna sprzedaż Spółki w okresie kwiecień – maj 2020 r. obniżyła się o [Informacja prawnie chroniona] w stosunku do analogicznego okresu w roku ubiegłym. Będąc w takiej sytuacji Strona zmuszona została do podjęcia decyzji o redukcji czasu pracy i ubiegania się o pomoc w ramach tarczy antykryzysowej. Wniosek o pomoc został złożony przez Stronę w dniu 4 czerwca 2020 r., a środki pieniężne Strona otrzymała 1 lipca 2020 r. i 28 sierpnia 2020 r.

(171) Ustosunkowując się do powyższego, w pierwszej kolejności Prezes Urzędu wskazuje, że w jego ocenie sama pandemia, jako taka, nie może w każdym przypadku stanowić przyczyny usprawiedliwiającej niespełnienie świadczenia pieniężnego w terminie, stan ten bowiem dotyczy wszystkich przedsiębiorców. Dopiero wynikające z niej konkretne zdarzenia (np. zamknięcie zakładu pracy/choroba epidemiczna załogi/kwarantanna) - stanowiące bezpośrednią przeszkodę w spełnianiu świadczeń pieniężnych - i ich skutki mogą stanowić siłę wyższą dla konkretnego podmiotu, o ile spełnione są dalsze przesłanki. Przyjęcie poglądu przeciwnego oznaczałoby powszechną zgodę na niedotrzymywanie umów i akceptację każdego opóźnienia w okresie pandemii. Podważałoby to pewność obrotu gospodarczego i przyczyniałoby się do pogłębiania negatywnych zjawisk w gospodarce, w tym zatorów płatniczych. Przede wszystkim zaś ciężar tego zjawiska spoczywałby ostatecznie na najłabszych ekonomicznie podmiotach, zajmujących końcowe miejsca w łańcuchach dostaw, które w okresie pandemii miałyby nie otrzymać zapłaty w terminie.

(172) W ocenie Prezesa Urzędu niemożność terminowego spełniania świadczeń pieniężnych nie jest typowym następstwem samej pandemii COVID-19 jako takiej. W przeciwnym razie podmioty występujące w obrocie mogłyby zawsze powoływać się na tą okoliczność usprawiedliwiając swe opóźnienie i w końcowym efekcie negatywne skutki tych zachowań poniosłyby najłabsze ekonomicznie podmioty, co byłoby sprzeczne z celem Ustawy wyrażającym się w zapewnieniu kultury terminowych płatności. Prezes Urzędu zauważa, że pandemia w różny sposób wpływa na sytuację finansową przedsiębiorców, u niektórych

występują trudności płatnicze, inni rozwijają działalność odnotowując wzrost zysków. Zróżnicowanie to widoczne jest również w ramach poszczególnych branż.

- (173) Jednak decydujące w sprawie jest to, że Strona nie wykazała zaistnienia konkretnego zdarzenia, wynikającego z pandemii, które w jej konkretnym przypadku stanowiłoby trudną do przezwyciężenia, bezpośrednią przeszkodę w spełnianiu świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, stanowiącą przyczynę nadmiernego opóźniania się w spełnianiu tych świadczeń (związek przyczynowy).
- (174) W szczególności, zdaniem Prezesa Urzędu, przeszkód takich nie mogą stanowić okoliczności powołane przez Stronę w piśmie z 2 grudnia 2020 r. oraz 30 września 2021 r., czyli pogorszenie się sytuacji finansowej spowodowane spadkiem przychodów. Zgodnie z przepisem art. 13v ust. 7 Ustawy siła wyższa ma być bowiem przyczyną nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych, a zatem ma dotyczyć samego procesu spełniania świadczeń pieniężnych, a nie sytuacji finansowej podmiotu, czy jego zdolności płatniczych.
- (175) Ubocznie Prezes Urzędu pragnie podnieść, że na spadek sprzedaży w danym okresie mogą mieć wpływ różne zdarzenia gospodarcze, będące konsekwencją określonych decyzji finansowych i inwestycyjnych przedsiębiorcy, a także zdarzeń koniunkturalnych. W konsekwencji, nawet jeżeli Strona poniosła dodatkowe koszty, czy spadły jej przychody - to nie mogło to stanowić trudnej do przezwyciężenia bezpośredniej przyczyny opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem. Prezes Urzędu zauważa, że zarówno zysk, jak i przychody ze sprzedaży, czy koszty prowadzonej działalności nie są wartościami stałymi, ale ulegają ciągłym zmianom w poszczególnych okresach, na skutek różnych zdarzeń, w tym decyzji wewnątrzorganizacyjnych. Spadek przychodów ze sprzedaży w poszczególnych miesiącach jest okolicznością przewidywalną, którą rozsądnie działający przedsiębiorca powinien brać pod uwagę.
- (176) Okresowy spadek przychodów lub wzrost kosztów, pogorszenie sytuacji finansowej, utrata dostawców, odbiorców (bez względu na przyczynę: upadłość kontrahentów, postęp technologiczny, zawinione czy niezawinione niewykonanie zawartych umów, złe zarządzanie i spadek konkurencyjności, zmiany fazy cyklu koniunkturalnego) nie stanowią zdarzeń nieprzewidywalnych, nadzwyczajnych, których skutkom nie można zapobiec w toku prowadzonej działalności. Przeciwnie - są to zdarzenia mieszczące się w pojęciu ryzyka przedsiębiorcy, które - w ramach należytej staranności - powinien uwzględniać.

- (177) Prezes Urzędu pragnie zauważyć, że wpływ sytuacji finansowej Strony postępowania na nadmierne opóźnianie się w spełnianiu świadczeń pieniężnych reguluje już przepis art. 13v ust. 6 Ustawy określając precyzyjnie kryteria odstąpienia od wymierzenia kary w sytuacji, gdy sama strona stała się ofiarą zatorów płatniczych. Zgodnie z treścią powołanego przepisu do jego zastosowania konieczne jest udowodnienie przez Stronę postępowania, że wartość świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych przez nią po terminie w okresie objętym postępowaniem jest większa lub równa wartości niespełnionych lub spełnionych przez nią po terminie świadczeń pieniężnych, za które zgodnie z art. 13v ust. 2 obliczono by jednostkowe kary. Jednak w przedmiotowej sprawie Strona nie wykazała, że zachodzą w stosunku do niej okoliczności, o których mowa w art. 13v ust. 6 Ustawy.
- (178) Mając na względzie treść przepisów art. 13v ust. 7 i 13v ust. 6 Ustawy oraz art. 13v ust. 1 zd. 1 a contrario - należy przyjąć, że pogorszenie (utrata) zdolności płatniczych przez Stronę, czy też osłabienie jej płynności finansowej, nie stanowi samodzielnej i obligatoryjnej podstawy do odstąpienia od wymierzenia kary administracyjnej przez Prezesa Urzędu. Zauważyć przy tym należy, że przyjęcie stanowiska odmiennego nie znajduje oparcia w obowiązujących przepisach prawa.
- (179) Niezależnie od powyższego, Strona nie przedstawiła żadnych dowodów na to, że przyczyną jej trudności finansowych była siła wyższa w postaci pandemii COVID-19 oraz że ewentualny spadek przychodów, (pogorszenie płynności finansowej) uniemożliwił jej spełnianie w terminie świadczeń pieniężnych, ani też, że stanowił trudną do przezwyciężenia przyczynę nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem tych świadczeń.
- (180) Strona powoływała się również na fakt, że nowelizacja Ustawy została wprowadzona w styczniu 2020 r. i nie przewidywała skutków związanych z działaniem epidemii w zakresie działalności finansowej przedsiębiorców, czy też wzajemnych ustaleń stron co do zobowiązań umownych. Analiza zakwestionowanych świadczeń pieniężnych prowadzi jednak do wniosku, że opóźnienia w spełnianiu świadczeń pieniężnych w większości wynikają z transakcji handlowych zawartych już po ogłoszeniu stanu pandemii COVID-19. Skoro Strona zawierała transakcje handlowe w okresie pandemii, wiedząc o spadku przychodów, to miała możliwość dostosowania wielkości zamówień do swoich możliwości płatniczych. Dochowując należytej staranności Strona mogła zatem zapobiec naruszeniu zakazu nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych.

Dowód:

1. Zapisana na płycie CD Tabela nr 1 w pliku o nazwie [Informacja prawnie chroniona];

(181) Nadto, ze sprawozdania z działalności Paccor Polska sp. z o.o. za 2020 r. (Prezes Urzędu powziął taką wiedzę z ogólnodostępnej informacji zawartej w przeglądarce dokumentów finansowych na stronie internetowej pod adresem <https://ekrs.ms.gov.pl>) wynika, że łańcuch dostaw został zachowany, bowiem przyznano, że *„pomimo panującej pandemii koronawirusa Spółce udało się zachować ciągłość dostaw surowca, co pozwoliło utrzymać produkcję na wymaganym poziomie”*, co przeczy jej wyjaśnieniom z dnia 2 grudnia 2020 r., że spadek przychodów był naturalną konsekwencją spadku produkcji u Strony, spowodowaną zmniejszoną liczbą zamówień oraz czasowego wstrzymania zleceń dostaw klientów. Co prawda wskazano, że *„regulacje państwowe wprowadzające obowiązkowe zamknięcie lokali gastronomicznych, jak również ograniczony dostęp do punktów handlowych doprowadziły do spadku przychodów”*, jednakże jak wskazał Prezes Urzędu Strona nie przedstawiła żadnych dowodów na to, że przyczyną jej trudności finansowych była siła wyższa w postaci pandemii COVID-19 i, że ewentualne pogorszenie płynności finansowej uniemożliwiło jej spełnianie w terminie świadczeń pieniężnych, ani też że stanowiło trudną do przewyciężenia przyczynę nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem tych świadczeń. A co najistotniejsze, nie wskazano zaistnienia w stosunku do Strony żadnego zdarzenia, które spełniałoby cechy siły wyższej uniemożliwiającego spełnianie świadczeń pieniężnych.

(182) Jak podniosła Strona, trudnością w prawidłowym funkcjonowaniu Strony w czasie epidemii, była konieczność reorganizacji procesu produkcji oraz systemu pracy w zakładach Strony. Obostrzenia oraz względy bezpieczeństwa i ochrony pracowników doprowadziły do konieczności reorganizacji procesu produkcji w celu zastosowania rozwiązań chroniących zdrowie pracowników przed zarażeniem się, co spowodowało spowolnienie pracy zarówno podczas produkcji, jak również pracy biurowej, w tym wykonywania pracy zdalnej pracowników zajmujących się regulowaniem zobowiązań finansowych Strony. Strona poinformowała, że w okresie od czerwca do sierpnia 2020 r. z uwagi na złą sytuację ekonomiczną Strony został wprowadzony obniżony wymiaru czasu pracy, co również było czynnikiem opóźniającym regulowanie zobowiązań Strony wobec kontrahentów, a okres ten dodatkowo zbiegł się w czasie z sezonem urlopowym oraz zwiększoną zachorowalnością pracowników, a także koniecznością przebywania pracowników na kwarantannie. W ocenie Strony sytuacja taka miała bezpośrednie oddziaływanie na możliwości wykonywania akceptacji przelewów bankowych, która jest wymogiem koniecznym przy wykonaniu każdego przelewu wychodzącego. Zdaniem Prezesa Urzędu siła wyższa w kontekście stanu pandemii COVID-19 związanej z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 mogłaby być rozważana np. w przypadku takich zdarzeń, jak decyzja inspektora sanitarnego o kwarantannie pracowników biura, powodująca brak dostępu przez uprawnionych do

systemu płatniczego pozwalającego na dokonanie przelewów, w celu spełnienia świadczeń pieniężnych w terminie, czy też decyzja o zamknięciu zakładu pracy i brak dostępu do systemów księgowych - które to okoliczności mogłyby stanowić trudną do przezwyciężenia przeszkodę w spełnianiu świadczeń pieniężnych (np. dlatego, że wymagałoby to złamania zakazów administracyjnych). Prezes Urzędu pragnie zauważyć, że w odniesieniu do zaprezentowanych przez Stronę okoliczności, które w kontekście stanu pandemii COVID-19 miałyby wpłynąć na organizację pracy Strony, a tym samym na niedotrzymanie terminów zapłaty wynikających z umów handlowych z jej kontrahentami, w ocenie Prezesa Urzędu nie stanowią siły wyższej.

- (183) Należy zwrócić uwagę na fakt, że niniejsze postępowanie obejmuje świadczenia pieniężne, które były wymagalne w okresie czerwiec, lipiec i sierpień 2020 r. Podkreślenia wymaga, że w okresie objętym postępowaniem od czerwca do sierpnia 2020 r. stan epidemii nie był już okolicznością nagłą i nieprzewidywalną, której skutków nie można było przewidzieć i której skutkom nie można było zapobiec. Stan zagrożenia epidemicznego w związku z zakażeniami wirusem SARS Co-V-2 został bowiem ogłoszony na obszarze RP w dniu 13 marca 2020 r.³⁷, a stan epidemii w dniu 20 marca 2020 r.³⁸ W związku z tym Strona miała możliwość przystosowania się do nowej sytuacji i - jako profesjonalny uczestnik obrotu - powinna była to uczynić. Podobne stanowisko wyrażane jest również w orzecznictwie sądów administracyjnych. W jednym z wyroków sąd administracyjny ocenił, że ograniczenia wywołane stanem epidemii nie są ani nową, ani nagłą okolicznością w październiku 2020³⁹.
- (184) Co więcej, w stosunku do znakomitej większości zakwestionowanych świadczeń pieniężnych objętych niniejszym postępowaniem, Strona dokonała zakupu towarów lub usług będących podstawą wystawienia faktur, po ogłoszeniu stanu pandemii w Polsce. Od ogłoszenia stanu pandemii Strona miała czas na przystosowanie się do ewentualnej, zmienionej sytuacji gospodarczej. Strona postępowania dokonywała zakupów ze świadomością stosunków i relacji gospodarczych w warunkach Covid-19 - co oznacza, że z punktu widzenia świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie, objętych niniejszym postępowaniem - pandemia była Stronie znana w momencie zawarcia tych transakcji handlowych, a sama pandemia nie była już dla niej zdarzeniem nagłym i niespodziewanym.

³⁷ Rozporządzenie Ministra Zdrowia z 13 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego (Dz. U. z 2020 r. poz. 433).

³⁸ Rozporządzenie Ministra Zdrowia z 20 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii - Dz. U. z 2020 r. poz. 490.

³⁹ Wyrok WSA w Łodzi z 19 marca 2021 r., II SA/Łd 70/21, Lex nr 3172023.

- (185) Nadto, należy podkreślić, że Strona działająca w obrocie jako profesjonalny przedsiębiorca winna dołożyć należytej staranności wymaganej w stosunkach gospodarczych i tak kształtować warunki umowne w transakcjach handlowych, wewnętrzne procesy rozliczeń z kontrahentami oraz organizować pracę, aby terminowo wywiązywać się ze swoich zobowiązań.
- (186) Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy daje podstawę do twierdzenia, że w okresie objętym postępowaniem Strona prowadziła działalność, dokonywała transakcji handlowych, dokonywała odbioru świadczeń niepieniężnych i spełniała świadczenia pieniężne.
- (187) Mając na uwadze powyższe, w ocenie Prezesa Urzędu nie ma podstaw do przyjęcia, że przyczyną niespełnienia przez stronę w terminie świadczeń pieniężnych w stosunku do kontrahentów w okresie objętym postępowaniem, mogło być działanie siły wyższej w postaci stanu epidemii, bowiem nie zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 13v ust. 7 Ustawy.

3. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy

- (188) Należy podkreślić, że w żadnym z pism Strony dotyczących wystąpienia przesłanek do odstąpienia wymierzenia kary Strona bezpośrednio nie wskazała na okoliczności, które stanowią uzasadnienie zaistnienia przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy. Jedynie wszystkie okoliczności, które opisała w piśmie z dnia 2 grudnia 2020 r., jak zaznaczyła, stanowią przesłankę z art. 13v ust.6, art. 13v ust. 7, art. 13 v ust. 8.
- (189) Zgodnie z przepisem art. 13v ust. 8 Ustawy, w uzasadnionych przypadkach Prezes Urzędu może odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Zaznaczyć przy tym należy, że przepis ten jest przejawem tzw. „uznania administracyjnego”. Nie zawiera żadnych przykładowych przypadków (okoliczności) wskazujących na jego zastosowanie umożliwiając organowi administracyjnemu elastyczne kształtowanie treści skutku prawnego⁴⁰. Jak trafnie wskazuje P. Przybysz, *„Uznanie administracyjne polega na możliwości wyboru konsekwencji prawnych przy ustalonym stanie faktycznym. Granice swobody organu wynikają z normy prawa, swoboda ta może polegać na tym, że: 1) organ może wydać decyzję pozytywną lub negatywną; 2) organ może ukształtować treść*

⁴⁰ Zob. wyrok NSA w Krakowie z 21 maja 2001 r., II SA/Kr 541/01, CBOSA.

rozstrzygnięcia w granicach wynikających z normy prawa”⁴¹. Przyjąć zatem należy, że to wyłącznie do organu należy ocena, czy konkretne okoliczności będą wystarczające do uznania, że w sprawie wystąpił uzasadniony przypadek do odstąpienia od wymierzenia kary administracyjnej. Określając przesłankę, od której zależy zastosowanie uznania administracyjnego ustawodawca posłużył się zatem pojęciem niedookreślonym „uzasadnionego przypadku”, które podlega wykładni przez organ stosujący prawo.

- (190) W ocenie Prezesa Urzędu takim obiektywnie słusznym przypadkiem może być, np. ustalenie, że nałożenie kary byłoby sprzeczne z jej funkcjami. Z kolei „uzasadniony przypadek” nie będzie zachodził dopóty, dopóki, interes społeczny w nałożeniu kary przeważa nad słusznym interesem strony w odstąpieniu od jej wymierzenia. Wskazać jednak należy, że zawsze decydują o tym indywidualne okoliczności konkretnego przypadku. Wynika to chociażby z faktu, że nawet podobne zachowania przedsiębiorców mogą w różny sposób wpływać na stan konkurencji na rynku⁴².
- (191) Również w literaturze przedmiotu wskazuje się, że art. 13v ust. 8 Ustawy mógłby mieć zastosowanie w sytuacji, w której wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej byłoby sprzeczne z funkcjami kary i celami Ustawy, np. doprowadziłoby do dalszego spowolnienia obrotu gospodarczego i pogłębienia trudności z płynnością finansową kolejnych podmiotów.⁴³
- (192) Prezes Urzędu zważył, że administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13v ust. 1 pełni funkcję prewencyjno-wychowawczą, mającą na celu kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa i jego postaw wobec prawa poprzez wychowywanie (prewencję pozytywną) i odstraszenia od naruszenia prawa (prewencję negatywną)⁴⁴. Związane jest to z realizacją celów Ustawy - kształtowania kultury terminowych płatności i przeciwdziałanie powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce. Nadto jej funkcja wyraża się również w zapobieganiu kredytowania się kosztem innych przedsiębiorców, poprzez uczynienie takiego zachowania nieopłacalnym.
- (193) W nauce prawa i orzecznictwie wskazuje się, że administracyjne kary pieniężne - w odróżnieniu do środków karnych - pełnią przede wszystkim funkcję prewencyjną, a ich

⁴¹ P. Przybysz, *Instytucje prawa administracyjnego*, LEX/el. 2020.

⁴² Por. C. Banasiński, *Dyskrecjonalność w prawie antymonopolowym*, Warszawa 2015 s. 429.

⁴³ Por. A. Jakubowski, *Art. 13v NadmOpTransHandIU*, red. Osajda 2021, Legalis.

⁴⁴ Zob. A. Piszcz, *Sankcje w polskim prawie antymonopolowym*, Białystok 2013 s. 59 - 60.

funkcja represyjna - chociaż nie jest negowana - nie pełni roli pierwszoplanowej⁴⁵. Jak podkreśla się w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego - administracyjne kary pieniężne są środkami mającymi na celu mobilizowanie podmiotów do terminowego i prawidłowego wykonywania obowiązków wobec państwa, zapewniają zatem realizację wykonawczo-zarządzających zadań administracji. Przez zapowiedź negatywnych konsekwencji, jakie nastąpią w wypadku naruszenia obowiązków określonych w ustawie albo w decyzji administracyjnej, motywują adresatów do wykonywania ustawowych obowiązków.⁴⁶

(194) Jak wynika z uzasadnienia projektu ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych - priorytetem w przedłożonym projekcie jest przyjęcie skutecznych instrumentów ochrony wierzycieli. Z tych względów - oprócz instrumentów prywatnoprawnych, zdecydowano się na wprowadzenie kar finansowych dla podmiotów, które nadmiernie opóźniają się w spełnieniu swoich świadczeń pieniężnych wobec kontrahentów. W ten sposób ma powstać realny mechanizm wymuszający (w obawie przed sankcją) dokonywanie płatności w terminie. Niewątpliwie celem Ustawy jest w perspektywie poprawa sytuacji nieokreślonego kręgu wierzycieli poprzez wymuszenie za pomocą systemu represyjnego - przestrzegania przez dłużników umownych terminów zapłaty i nieprzekraczania terminów ustawowych, co ma sprzyjać budowaniu kultury terminowych płatności.

(195) Pojęcie „uzasadnionego przypadku” w rozumieniu art. 13v ust. 8 Ustawy powinno być interpretowane z uwzględnieniem całego kontekstu normatywnego, przez pryzmat celów Ustawy i funkcji kary, a zatem dokonując jego wykładni należy wziąć pod uwagę:

- i. istotę deliktu administracyjnego nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej;
- ii. konstrukcję kary - która jest sumą kar jednostkowych za każdy dzień opóźnienia, w czym wyraża się jej proporcjonalność w stosunku do skali naruszenia zakazu;
- iii. obligatoryjność kary, której wymierzenie - wobec treści art. 13v ust. 1 zd. 1 Ustawy - jest zasadą w prowadzonych postępowaniach;
- iv. przypadki obligujące do odstąpienia od wymierzenia kary uregulowane w: art. 13v ust. 7 Ustawy - jeżeli przyczyną nadmiernego opóźniania się

⁴⁵ Kodeks Postępowania Administracyjnego. Komentarz do art. 189b, red. Hausner 2021 wyd. 7/ Stankiewicz.

⁴⁶ Por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt P 9/08, OTK-A 2010, Nr 3, poz. 26.

w spełnianiu świadczeń pieniężnych było działanie siły wyższej i art. 13v ust. 6 Ustawy - jeżeli sprawca sam stał się „ofiara zatorów”;

- v. zakres uznania administracyjnego w przypadku spełnienia przesłanki „uzasadnionego przypadku”, w tym wybór konsekwencji prawnych pomiędzy odstąpieniem od wymierzenia kary albo nieodstępowaniem od jej wymierzenia, bez możliwości częściowego odstąpienia od wymierzenia kary lub jej miarkowania.

(196) Biorąc pod uwagę wybór konsekwencji prawnych „uzasadniony przypadek”, o którym mowa w art. 13v ust. 8 Ustawy, musi być na tyle istotny, że nie wchodzi w grę miarkowanie kary lub jej obniżenie, lecz odstąpienie od wymierzenia całej kary albo nieodstępowanie od jej wymierzenia. Chodzi więc o sytuację, w której wymierzenie kary jest w ogóle nieuzasadnione. W ocenie Prezesa Urzędu może ona zachodzić wówczas, gdy w okolicznościach danego przypadku kara miałaby nie osiągnąć swych funkcji prewencyjnych (wychowawczych) lub represyjnych z uwzględnieniem celu Ustawy, którym jest zapobieganie powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce, zapobieganie kredytowania się kosztem wierzycieli i wprowadzenie kultury terminowych płatności.

(197) Oceniając, czy w sprawie zachodzi przesłanka „uzasadnionego przypadku” odstąpienia od wymierzenia kary należy mieć na względzie, że odpowiedzialność za popełnienie deliktu administracyjnego ma charakter zobiektywizowany. Zachowaniem nagannym jest samo opóźnienie, bez względu na stopień winy, czy obiektywne trudności w spełnieniu świadczenia, o ile nie mają one charakteru siły wyższej (art. 13v ust. 7 Ustawy). Dodatkowo zdaniem ustawodawcy kara nie jest zasadna również w sytuacji, gdy sam sprawca jest ofiarą zatorów, chociaż zachowanie jego również w tym przypadku jest oceniane nagannie, bowiem odstępując od wymierzenia kary Prezes Urzędu dokonuje pouczenia (art. 13 v ust. 6 Ustawy).

(198) Odpowiedzialność za popełnienie deliktu administracyjnego jest więc ukształtowana podobnie do ogólnych zasad odpowiedzialności za spełnienie w terminie świadczenia pieniężnego i roszczenia odsetkowego. Kara naliczana jest za każde jednostkowe świadczenie, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, a nie zostało spełnione w terminie. O wysokości kary decyduje długość opóźnienia i wysokość odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych. Wysokość kary nawiązuje zatem swym charakterem do wynagrodzenia za korzystanie z kapitału, a zatem do wartości kredytu, którego udzielenie zostało wymuszone na wierzycielu poprzez nieterminową zapłatę świadczenia pieniężnego. Jest to zarazem wyrazem proporcjonalności kary do skali naruszenia zakazu. W takiej konstrukcji kary realizuje się również jej funkcja prewencyjna wynikająca z celów Ustawy - zapobieganie zatorom płatniczym poprzez zniechęcenia

dłużników do nieuprawnionego korzystania z kapitału wierzycieli w wyniku naruszania umownych terminów zapłaty lub stosowania zbyt długich terminów zapłaty, w szczególności w celu regulowania w ten sposób własnej płynności finansowej.

(199) Należy też mieć na uwadze, że w przypadku ustalenia istnienia nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych zasadą jest wymierzenie kary. Koresponduje to z faktem, że istotą tego deliktu jest stan opóźnienia w spełnieniu świadczeń pieniężnych, a zatem stan, w którym - zgodnie z ogólnymi zasadami odpowiedzialności kontraktowej - świadczenie pieniężne nie zostało spełnione w terminie, bez względu na przyczynę opóźnienia - chyba że wchodzi w grę przeszkoda w postaci siły wyższej. Dlatego też odstąpienie od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy powinno być instytucją wyjątkową i stosowaną w sytuacjach nadzwyczajnych. Podobne stanowisko zajął NSA w wyroku z dnia 26 września 2002 r. (III SA 659/01)⁴⁷ w odniesieniu do wykładni pojęć niedookreślonych „ważny interes podatnika” oraz „interes publiczny” jako przesłanek umorzenia zaległości podatkowej na podstawie art. 67 §1 Ordynacji podatkowej, stwierdzając, że skoro umorzenie zaległości podatkowej jest sytuacją nadzwyczajną, a zasadą powinno być płacenie podatków, to tym samym przypadki odpowiadające użytym pojęciom niedookreślonym powinny posiadać tę samą cechę. Nie mogą ich stanowić tylko niepowodzenia w działalności gospodarczej, brak wiedzy i niezajomość przepisów prawa u podatnika, lecz tylko takie czynniki, które są niezależne od jego sposobu postępowania, a więc takie, na które nie miał on wpływu.

(200) Biorąc pod uwagę powyższe, „uzasadniony przypadek” odstąpienia od wymierzenia kary powinien wiązać się z zaistnieniem okoliczności niezależnych od Strony, nadzwyczajnych lub niezależnych od jej postępowania, w obliczu których wymierzenie jej kary będzie nieuzasadnione. Kara nie spełni bowiem swoich funkcji prewencyjnych lub represyjnych. Bez wątpienia nie może tu zatem chodzić o problemy organizacyjne Strony, czy też zależności wewnątrz korporacyjne, które stały się przyczyną opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych i doprowadziły do popełnienia deliktu administracyjnego. Sprzeciwiałoby się to bowiem opisanemu powyżej kontekstowi normatywnemu art. 13v ust. 8 Ustawy, a także celom Ustawy.

(201) Ustalenie zakresu pojęcia „uzasadnionego przypadku” powinno być również dokonywane z poszanowaniem zasady równości wobec prawa. Zgodnie z konstytucyjnymi zasadami równości wobec prawa i zakazu dyskryminacji, wyrażonymi w art. 32 Konstytucji RP, wszystkie podmioty są równe wobec prawa i mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Zakaz dyskryminacji w procesie stosowania prawa oznacza zakaz

⁴⁷ Wyrok wraz z glosą M. Jaśkowskiej, OSP 2003/9/112.

nieuzasadnionego, nieznajdującego oparcia w normach prawnych, różnego kształtowania sytuacji prawnej podobnych podmiotów prawa. Dyskryminacja oznacza nierówne traktowanie podobnych podmiotów prawa w indywidualnych przypadkach, gdy różnicowanie to nie znajduje uzasadnienia w normach prawnych⁴⁸. Chodzi tu zarówno o pogorszenie sytuacji prawnej określonej grupy podmiotów, jak i o polepszenie sytuacji określonej grupy podmiotów (uprzywilejowanie) kosztem innych grup⁴⁹. W orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego zasady te odnosi się nie tylko do osób fizycznych, ale także osób prawnych i wszelkich innych podmiotów konstytucyjnych praw i wolności⁵⁰.

(202) Zgodnie ze swą dotychczasową praktyką, rozważając czy w niniejszej sprawie zachodzi uzasadniony przypadek odstępiania od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, Prezes Urzędu wziął pod uwagę wszystkie powołane przez Stronę okoliczności i całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego i ocenił wszystkie powołane przez Stronę okoliczności z punktu widzenia funkcji i celu kary - jako kryterium decydującego o zastosowaniu przepisu art. 13v ust. 8 Ustawy.

(203) Strona powołała się na wystąpienie do nawracających cyklicznie trudności w zapewnieniu ciągłości pracy poszczególnych organizacyjnie pionów pracowniczych, na skutek pandemii COVID-19.

(204) Na podstawie całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego Prezes Urzędu ustalił, że pandemia COVID-19 nie stanowiła okoliczności usprawiedliwiającej nadmierne opóźnianie się Strony ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, tj. czerwiec-lipiec-sierpień 2020 r. Zdaniem Prezesa Urzędu opisane przez Stronę trudności organizacyjne nie mogą stanowić uzasadnionego przypadku odstępiania od wymierzenia kary, ponieważ Strona miała wpływ na dostosowanie organizacji pracy do pojawiających się trudności, które w okresie objętym postępowaniem nie były już nieprzewidywalne i które Strona - jako profesjonalny uczestnik obrotu - powinna brać pod uwagę zawierając transakcje handlowe i wykonując wynikające z nich zobowiązania.

(205) W świetle danych zawartych w rocznym sprawozdaniu z działalności PACCOR Polska sp. z o.o. za rok 2020 wprost wynika, że Strona skorzystała z pomocy publicznej rekompensującej negatywne konsekwencje ekonomiczne związane z COVID- 19, gdyż otrzymała ok [Informacja prawnie chroniona]dofinansowania do wynagrodzeń, którą to

⁴⁸ Wyrok TK z 15.7.2010 r., sygn. akt K 63/07, OTK-A 2010, Nr 6, poz. 60

⁴⁹ Orzeczenie TK z 9.3.1988 r., sygn. akt U 7/87, OTK 1988, Nr 1, poz. 1.

⁵⁰ Wyrok TK z 18.4.2000 r. sygn. akt K 23/99, OTK 2000, Nr 3, poz. 89.

kwotę ujęła w pozostałych przychodach operacyjnych, a także że suma bilansowa Strony na koniec 2020 roku wzrosła w stosunku do roku 2019 o [Informacja prawnie chroniona]

(206) W ocenie Prezesa Urzędu skorzystanie przez Stronę z przedmiotowej pomocy skutkowało tym, że Strona nie poniosła nadzwyczajnych strat w następstwie wystąpienia epidemii SARS-CoV-2, które mogłyby być uznane za uzasadniony przypadek w rozumieniu art. 13v ust. 8 Ustawy.

(207) Na gruncie prawa cywilnego wskazuje się, że wystąpienie epidemii SARS-CoV-2 zasadniczo może stanowić nadzwyczajną zmianę stosunków, co jest pojęciem szerszym niż siła wyższa, tylko w tych przypadkach, gdzie nie zostały uruchomione mechanizmy państwowe łagodzące skutki zaistnienia stanu epidemii/zagrożenia epidemiologicznego, tak m.in. w M. Załucki (red.), Kodeks cywilny. Komentarz. Wyd. 3, Warszawa 2023, art. 379(1)]:

(208) W ocenie Prezesa UOKiK na gruncie przedmiotowej sprawy interes społeczny przemawiający za nałożeniem administracyjnej kary pieniężnej przeważa nad ewentualnym interesem strony w odstąpieniu od jej wymierzenia. Takie stanowisko wynika z funkcji i celów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, które sprowadzają się do zapobiegania powstawaniu zatorów płatniczych, jako zjawiska niebezpiecznego dla całej gospodarki. Nałożenie administracyjnej kary pieniężnej na Stronę postępowania jest na tle rozpoznawanej sprawy działaniem bezstronnym i nienaruszającym zasady równego traktowania, posiadającym także walor prewencyjny, zmierzający do zredukowania zatorów płatniczych.

(209) W ocenie Prezesa Urzędu kara nałożona na Stronę spełnia również wymóg proporcjonalności. Przedmiotowa kara została bowiem obliczona na podstawie algorytmu wskazanego w art. 13v ust. 2 Ustawy.

(210) Finalnie wskazać należy, że niezależnie od powyższych okoliczności, również całościowa ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego w tym w szczególności inne podniesione przez Stronę okoliczności, nie są wystarczające do uznania, że w sprawie wystąpił uzasadniony przypadek do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej.

VII. Stanowisko Paccor Polska sp. z o.o. z dnia 14 sierpnia 2023 r. złożone w odpowiedzi na zawiadomienie Prezesa Urzędu z dnia 16 czerwca 2023 r.

(211) Pismem z dnia 14 sierpnia 2023 r., stanowiącym odpowiedź na zawiadomienie Prezesa Urzędu z dnia 16 czerwca 2023 r. o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w sprawie

wraz z uzasadnieniem zarzutu postawionego w postanowieniu wszczynającym postępowanie w przedmiocie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, Strona przedstawiła stanowisko, co do zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz ustaleń poczynionych przez Prezesa Urzędu w wyniku przeprowadzonego postępowania.

1. Postulat wyłączenia świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie w ramach grupy kapitałowej.

(212) Strona podniosła, iż „z podstaw obliczania kary Prezes Urzędu nie wyłączył długów strony wobec podmiotów gospodarczych, należących do jej własnej grupy kapitałowej”. Strona powołała się na aktualne brzmienie art. 13b pkt 4 podpunkt 2, zgodnie z którym: „Przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pomija transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami są podmioty, należące do tej samej grupy kapitałowej”. Zdaniem Strony Prezes UOKiK powinien uwzględnić zmianę przepisów na korzyść Strony przez analogię do art. 4 § 1 k.k., albowiem w ocenie Strony „niniejsze postępowanie nosi w swych skutkach charakter zbliżony do postępowań karnych („wymierza karę pieniężną”).

(213) Odnosząc się do powyższego stanowiska Strony, należy stwierdzić, że nie znajduje ono uzasadnienia w treści przepisów obowiązujących w okresie objętym przedmiotowym postępowaniem. Przytoczony przez Stronę przepis art. 13b ust. 4 pkt 2 Ustawy koreluje z przepisem przejściowym tj. art. 3 ust. 6 Ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych z dnia 4 listopada 2022 r. Dlatego należy Stronie wyjaśnić, że wbrew opinii Strony nowelizacja przepisów Ustawy na korzyść Strony, w niniejszym postępowaniu nie ma zastosowania. Strona wywodząc swoje racje nie wzięła pod uwagę, że w art. 3 ust. 6 ustawy zmieniającej wprost wskazano, że *„Do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.”*, tj. nie obejmującym zmian dokonanych ww. nowelizacją, w tym również w zakresie wyłączenia grup kapitałowych. Niniejsze postępowanie zostało wszczęte w dniu 22 października 2020 r., a więc na długo przed zmianą przepisów Ustawy, która pozwala na wyłączenie transakcji handlowych, których stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej. Wymaga podkreślenia, że ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (w brzmieniu obowiązującym w toczącym się wobec Strony postępowaniu), zawiera zamknięty katalog wyłączeń podmiotowych i przedmiotowych z zakresu jej zastosowania, a zatem i oceny

terminowego spełniania takich świadczeń pieniężnych w ramach prowadzonego postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Wobec braku w katalogu wyłączeń ustawowych transakcji handlowych zawieranych w ramach grup kapitałowych, świadczenia pieniężne z nich wynikające podlegają badaniu na jednakowej zasadzie jak świadczenia pieniężne wynikające z umów zawieranych poza grupą kapitałową, a w konsekwencji, wspomniane świadczenia pieniężne nie podlegały wyłączeniu w toku analizy przedmiotowego postępowania.

- (214) Wymaga również podkreślenia, że Prezes Urzędu stosuje przepisy Ustawy z uwzględnieniem zasady równości podmiotów wobec prawa, zgodnie ze swą dotychczasową praktyką jednolicie we wszystkich sprawach, w których występują świadczenia wewnątrzgrupowe (art. 8 §1 kpa). Prezes Urzędu nie znajduje podstaw, aby w niniejszej sprawie odstąpić od swej utrwalonej praktyki. Zdaniem Prezesa Urzędu, w interesie publicznym jest sprawiedliwe traktowanie podmiotów, w stosunku do których prowadzone są postępowania. Uprzywilejowanie Strony postępowania w sytuacji, gdy w postępowaniach prowadzonych w stosunku do innych podmiotów w tym samym stanie prawnym takie transakcje nie były wyłączane spod rozstrzygania, stanowiłoby naruszenie konstytucyjnej zasady równości wobec prawa i zakazu dyskryminacji (art. 32 Konstytucji RP).

2. Postulat braku wyłączenia świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie, stanowiących zobowiązania Strony wobec podmiotów gospodarczych, mających siedzibę za granicą Rzeczypospolitej Polskiej.

- (215) Strona w piśmie z 14 sierpnia 2023 r. negatywnie oceniła brak wyłączenia przez Prezesa Urzędu świadczeń pieniężnych stanowiących zobowiązania Strony wobec podmiotów mających siedzibę za granicą RP. Jak wskazała Strona, Prezes Urzędu „zatem uznał swoją właściwość względem transakcji, których wyłączną właściwość na mocy umów i konwencji międzynarodowej posiadają sądy i organy kraju wierzyciela. Organ zastosował do oceny transakcji z podmiotami zagranicznymi polskie przepisy prawa powszechnie obowiązującego, w szczególności przepisy kodeksu cywilnego, wbrew zasadom określenia prawa właściwego dla zobowiązań umownych na podstawie odgórnych przepisów międzynarodowych, których RP jest sygnatariuszem (Rzym I)”.

(216) Odnosnie powyższego stanowiska Strony należy wskazać, że zgodnie z art. 2 pkt 7 Ustawy, przepisy ustawy stosuje się do transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są przedsiębiorcy z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej. W przepisie art. 2 Ustawy,

ustawodawca wprost wskazał katalog podmiotów, w tym wymienione w pkt 7 kategorii państw, do których zastosowanie mają przepisy Ustawy, w tym przepisy o terminach zapłaty (art. 7 Ustawy). Ani w Ustawie, ani w przepisach ustawy ją nowelizującej z dnia 19 lipca 2019 o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1649) ustawodawca nie wyłączył spod kognicji tutejszego organu transakcji handlowych, w których stroną transakcji handlowej jest generalnie podmiot zagraniczny. Wyłączeniu podlegają jedynie takie transakcje handlowe, w których stroną są przedsiębiorcy zagraniczni z państw nie mieszczących się w katalogu wskazanym w art. 2 pkt 7 Ustawy, ale wymaga pokreślenia, że takich transakcji Prezes Urzędu nie stwierdził podczas analizy materiału dowodowego, zebranego w przedmiotowej sprawie.

(217) Objęcie przedsiębiorców z państw wymienionych w art. 2 pkt 7 zakresem zastosowania Ustawy wynika z wiążących RP zobowiązań międzynarodowych dotyczących zapewnienia swobody przepływu przedsiębiorczości w ramach jednolitego rynku wewnętrznego UE, w którym uczestniczą również, na mocy odrębnych umów międzynarodowych i w ograniczonym zakresie - Szwajcaria oraz państwa EFTA. Znaczenie praktyczne art. 2 pkt 7 Ustawy jest takie, że reżim Ustawy znajdzie zastosowanie wobec umów będących transakcjami handlowymi, które zostaną zawarte przez inne podmioty objęte ustawą także bezpośrednio z przedsiębiorcami zagranicznymi z tych państw, a więc nie za pośrednictwem przedstawicielstw lub oddziałów w Polsce. Kryterium decydującym o zakresie zastosowania przepisów komentowanej ustawy do transakcji handlowej zawieranej "w ramach prowadzonej działalności powinno być zatem miejsce prowadzenia przedsiębiorstwa, z którym związana jest dana transakcja handlowa."⁵¹

3. Postulat wyłączenia świadczeń pieniężnych stanowiących zobowiązania Strony postępowania wobec podmiotów, będących spółkami skarbu państwa lub jednostkami samorządu terytorialnego, lub stanowiących ich własność.

(218) Strona w piśmie z 14 sierpnia 2023 r. podniosła, iż jej zdaniem „z podstaw obliczenia kary wyłączeniu powinny podlegać również podmioty, będące spółkami skarbu państwa lub jednostkami samorządu terytorialnego lub stanowią ich własność, gdyż opóźnień w płatnościach faktur należących do tych podmiotów nie sposób utożsamiać z interesem publicznym działań Prezesa Urzędu. W zakresie podmiotów takich jak przykładowo: [Informacja prawnie chroniona], nie jest zagrożona instytucja konkurencji i z pewnością nie istnieje konieczność zapewnienia im ochrony indywidualnej”.

⁵¹Komentarz do art. 2 Ustawy pod red. Dr Katarzyna Menszig-Wiese 2023, wyd. 2/Toruń, Legalis

(219) Odnośnie powyższego postulatu Strony należy podnieść, że katalog podmiotów, do których mają zastosowanie przepisy Ustawy określony został w art. 2, zaś wyłączeń zastosowania przepisów Ustawy określa art. 3 Ustawy. Z przepisów tych nie wynika, aby kwestionowane przez Stronę świadczenia pieniężne wobec wymienionych przez Stronę podmiotów podlegały wyłączeniu. Mając zaś na uwadze punkt 3 art. 2 Ustawy, wyliczone przez Stronę podmioty będą się mieścić w katalogu podmiotów „o których mowa w art. 4, art. 5 ust. 1 i art. 6 ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1710, 1812, 1933 i 2185 oraz z 2023 r. poz. 412)”; Wymaga zastrzeżenia, że powyższe dotyczy świadczeń pieniężnych, które stanowią wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej, zgodnie z art. 4 pkt 1a Ustawy, definiującym pojęcie świadczenia pieniężnego. W tej sytuacji wyłączeniu spod zakresu Ustawy, a tym samym spod dokonywanej przez Prezesa Urzędu w toku postępowania oceny, podlegać będą te świadczenia pieniężne, które nie stanowią wynagrodzenia, lecz mają charakter szeroko pojętych danin publicznych. Do zakresu tego, obok podatków, zalicza się również opłaty, składki oraz inne niepodatkowe świadczenia pieniężne, których obowiązek ponoszenia na rzecz państwa, jednostek samorządu terytorialnego lub innych podmiotów zaliczanych do sektora finansów publicznych wynika z ustaw. Świadczenia pieniężne o charakterze danin publicznych podlegały przedmiotowemu wyłączeniu z zakresu niniejszego postępowania i zostały zaprezentowane w części niniejszej decyzji oznaczonej punktem bocznym 57 oraz w Tabeli W1.

(220) Wymaga dodania, że po ponownej analizie mieszczących się w powyższym zakresie świadczeń pieniężnych Prezes Urzędu uznał jednak, że trzy świadczenia pieniężne na rzecz [Informacja prawnie chroniona] należy wyłączyć spod rozstrzygnięcia w niniejszym postępowaniu i przedstawił je w Tabeli W1. pod lp. 68, 69 oraz 70.

(221) W dalszej kolejności należy podnieść, że przedmiotem postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych nie jest ocena stosowanych przez Stronę praktyk naruszających konkurencję lub zbiorowe interesy konsumentów, nie jest zatem konieczne każdorazowe wykazywanie, że przez stosowanie określonej praktyki doszło do naruszenia interesu publicznego. Przedmiotem postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych jest natomiast ustalenie, czy doszło do naruszenia zakazu ustawowego, o którym mowa w art. 13b Ustawy. Naruszenie tego zakazu i popełnienie deliktu administracyjnego co do zasady narusza interes publiczny. Konkretyzacja interesu publicznego została bowiem dokonana przez samego ustawodawcę poprzez opis znamion czynu zabronionego.

(222) Dobrem chronionym przez ustawodawcę w postępowaniu w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych jest terminowe wywiązywanie się przez dłużników z zobowiązań zapłaty świadczeń pieniężnych w transakcjach handlowych, co ma w konsekwencji zapobiegać powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce. Popętnienie deliktu administracyjnego nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych oznacza naruszenie tego dobra chronionego i przyczynienie się do powstawania negatywnych zjawisk w gospodarce. Nawet jeżeli opóźnienia są akceptowane w relacjach kontraktowych stron, przenoszone są nieuchronnie na kolejne ogniwa łańcucha dostaw, a ich główny ciężar pośrednio ponoszą podmioty zajmujące w nich najniższe miejsca. Ustawodawca uznał, że opóźnienia w spełnianiu świadczeń pieniężnych powodują negatywne skutki dla ogółu i dla całej gospodarki, a nie tylko dla bezpośrednio nim dotkniętych podmiotów. Dlatego zdecydował się na wprowadzenie deliktu administracyjnego, o którym mowa w art. 13b Ustawy. Opóźnianie się w spełnianiu świadczeń pieniężnych jest zjawiskiem wywołującym negatywne skutki społeczne i interes ogólnospołeczny uzasadnia nałożenie kary na podmiot, który popełnia delikt administracyjny.

(223) W orzecznictwie Sądu Najwyższego zwraca się uwagę, że interes publiczny nie powinien być pojmowany przez pryzmat realnego naruszenia interesów konkretnych podmiotów i nie wymaga dowodzenia, że interes ten faktycznie został naruszony⁵². Już samo stworzenie zagrożenia zakłócenia konkurencji oznacza, że interes publiczny został naruszony. Biorąc pod uwagę dobro chronione w niniejszym postępowaniu należy odpowiednio przyjąć, że już samo zagrożenie powstaniem zatorów płatniczych, narusza interes publiczny. Jednocześnie, jeżeli Strona dopuściła się nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych - to niewątpliwie ten stan zagrożenia powstał.

(224) Sąd Najwyższy wskazał również, że pojęcie interesu publicznego należy interpretować przez pryzmat aksjologii ustawodawstwa antymonopolowego; sformułowanie „w interesie publicznym” oznacza, że ochrona konkurencji podejmowana jest w interesie państwa, niezależnie od działań jednostek i niezależnie od ich interesów⁵³. Ocena ta jest aktualna w niniejszym postępowaniu. Prezes Urzędu podejmuje bowiem interwencję niezależnie od ochrony podejmowanej indywidualnie przez wierzycieli, niezależnie od tego, czy sami wierzyciele dochodzą swych roszczeń, odsetek, czy godzą się na opóźnienia lub je

⁵² Wyrok SN z dnia 24 lipca 2003 r., I CKN 496/01.

⁵³ Wyrok SN z dnia 27 sierpnia 2003 r., I CKN 527/01, LEX nr 137525.

akceptują nie korzystając ze środków ochrony prawnej. Interwencja ta nie ma związku z dochodzeniem roszczeń na drodze cywilnoprawnej.

(225) W ocenie Sądu Najwyższego ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów chroni konkurencję jako mechanizm regulujący sposób funkcjonowania gospodarki; czyni to w interesie publicznym, co oznacza, że naruszenie interesu jednostki nie jest w ogóle konieczne do zastosowania instrumentów interwencyjnych w niej unormowanych. Celem interwencji Prezesa Urzędu w postępowaniach antymonopolowych jest przede wszystkim dbałość o konkurencję w oparciu o jednolite zasady, m.in. poprzez zapobieganie wykorzystywania pozycji dominującej stosownie do ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a ochrona interesów indywidualnych konsumentów lub ich grup jest następstwem zakazania przedsiębiorcom niektórych zachowań typowych dla podmiotów dominujących, uznanych przez ustawodawcę jako zagrażające interesowi publicznemu⁵⁴. Biorąc pod uwagę przedmiot ochrony Ustawy, jej cele i funkcje, należy przyjąć, że celem interwencji Prezesa Urzędu w postępowaniach w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych jest ochrona gospodarki przed powstawaniem zatorów płatniczych. Ochrona indywidualnych interesów wierzycieli jest realizowana pośrednio, poprzez wymuszanie za pomocą sankcji przestrzegania przepisów Ustawy i dokonywania terminowych płatności. W niniejszym postępowaniu ochrona ta jest uzasadniona, bowiem łamiąc zakaz ustawowy w sposób opisany powyżej, Strona stworzyła stan zagrożenia powstania zatorów płatniczych w gospodarce, a zatem naruszony został interes publiczny - interes szerszego kręgu uczestników rynku, wykraczającego poza krąg wierzycieli, w stosunku do których Strona opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

4. Zarzut stosowania krótszych terminów płatności do świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych z podmiotami należącymi do sektora MŚP.

(226) Strona wskazała, że w przypadku świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych z podmiotami z sektora MŚP, w wielu przypadkach była pozbawiona możliwości weryfikacji tej informacji, czy dany podmiot należy do sektora MŚP. Strona podniosła, że informacja o statusie posiadanym przez kontrahentów Strony została ustalona i weryfikowana przez Prezesa Urzędu w tym postępowaniu, a Strona nie była świadoma konieczności zastosowania skróconych terminów płatności faktur na rzecz tych podmiotów a zapłata należności po upływie 60 dni nie wynikała z jej celowego i intencjonalnego działania.

⁵⁴ Wyrok SN z dnia 7 kwietnia 2004 r., III SK 27/04, OSNP 2005, nr 7, poz. 102.

(227) Odnosząc się do stanowiska Strony wskazać należy, że zgodnie z art. 4c Ustawy w brzmieniu obowiązującym w przedmiotowym postępowaniu: „dłużnik będący dużym przedsiębiorcą składa drugiej stronie transakcji handlowej oświadczenie o posiadaniu statusu dużego przedsiębiorcy. Oświadczenie składa się w formie, w jakiej jest zawierana transakcja handlowa, najpóźniej w momencie jej zawarcia”. Z kolei zgodnie z art. 7 ust. 2a Ustawy: „termin zapłaty określony w umowie nie może przekraczać 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, jeżeli dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty za towary lub usługi jest duży przedsiębiorca, a wierzycielem jest mikroprzedsiębiorca, mały przedsiębiorca albo średni przedsiębiorca. W przypadku gdy strony ustalą harmonogram spełnienia świadczenia pieniężnego w częściach, termin ten stosuje się do zapłaty każdej części świadczenia pieniężnego”.

(228) Przywołany Artykuł 4c Ustawy został dodany przepisami Ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych i wszedł w życie 1 stycznia 2020 r. Nie służy on bezpośrednio implementacji dyrektywy 2011/7/UE, ponieważ żaden z jej przepisów nie przewiduje podobnego obowiązku składania oświadczeń przez jedną lub obie strony transakcji handlowej. Jednakże nie ulega wątpliwości, iż art. 4c Ustawy jest z nią zgodny, ponieważ służy realizacji jednego z podstawowych celów dyrektywy, jakim jest ochrona wierzycieli, a zwłaszcza mikro-, małych i średnich przedsiębiorców, będących słabszymi stronami w stosunkach handlowych i najczęstszymi ofiarami opóźnień w płatnościach i występowania zatorów płatniczych (por. motyw 7 dyrektywy 2011/7/UE). Celem realizacji tego obowiązku jest poinformowanie drugiej strony transakcji handlowej o statusie (wielkości) podmiotu składającego oświadczenie, a przez to dostarczenie informacji pozwalających na lepsze poznanie kontrahenta i umożliwiających określenie zakresu przepisów Ustawy znajdujących zastosowanie, a w konsekwencji - określenie zakresu swobody stron w ukształtowaniu istotnych elementów treści stosunku prawnego⁵⁵. Mając na uwadze treść art. 7 ust. 2a Ustawy, modyfikacji podlega zakres swobody stron w kształtowaniu postanowień umownych dotyczących terminów zapłaty, które w odniesieniu do transakcji handlowych zawieranych przez wierzycieli z sektora MŚP (zawierających umowy z dużymi przedsiębiorcami jako dłużnikami) zostały przez Ustawodawcę określone jako maksymalne ze wszystkimi konsekwencjami wynikającymi z Ustawy, wskazanymi w treści przedmiotowej decyzji. W tej sytuacji Strona niniejszego postępowania, jako strona transakcji handlowych zobowiązana do spełniania świadczeń pieniężnych na rzecz swych

⁵⁵ Komentarz do art. 4c Ustawy pod red. Dr Katarzyny Menszig-Wiese 2023, wyd. 2/Toruń, Legalis.

dostawców oraz jako podmiot posiadający status dużego przedsiębiorcy, była zobowiązana zastosować się do wymogów ustawowych, a tym samym przedsięwziąć wszelkie niezbędne działania, by ustalić status swoich kontrahentów. Strona na dostosowanie prowadzonej działalności w powyższym zakresie miała wystarczająco dużo czasu biorąc pod uwagę datę wejścia w życie przepisów Ustawy tj. 1 stycznia 2020 r. oraz okres objęty postępowaniem.

(229) Wymaga dodania, że warunkiem przestrzegania prawa jest jego znajomość. Nieznajomość prawa nie może jednak uzasadniać jego nieprzestrzegania, co wyraża łacińska paremia: „ignorantia iuris nocet” (nieznajomość prawa szkodzi). Prezes Urzędu stoi na stanowisku, iż Strona jako profesjonalny podmiot gospodarczy aktywnie uczestniczący w procesach gospodarczych, przy dochowaniu należytej staranności powinna znać i stosować przepisy prawne, które dotyczą prowadzonej przez siebie działalności i była w stanie ustalić statusy swoich kontrahentów, chociażby przez zapytanie ich (drogą tradycyjną czy elektroniczną), bądź w oparciu o dane opublikowane na ogólnodostępnej stronie internetowej <https://ekrs.ms.gov.pl/> w Repozytorium Dokumentów Finansowych Krajowego Rejestru Sądowego (KRS), a tym samym nie dopuścić do naruszenia terminów zapłaty określonych w art. 7 ust. 2a Ustawy, a więc nie stosować dłuższych niż maksymalne (w treści zawieranych umów) lub nie przekraczać maksymalnych terminów zapłaty (w zakresie spełniania świadczeń pieniężnych).

(230) Na marginesie należy dodać w odniesieniu do stanowiska Strony, iż przekroczenie terminów maksymalnych nie wynikało „z jej celowego i intencjonalnego działania”, że istotą niniejszego postępowania jest ustalenie obiektywnego faktu spełnienia lub nie i długości opóźnień poszczególnych świadczeń pieniężnych stanowiących zobowiązania Strony, zaś kwestia intencji Strony (bądź jej zawinienia, umyślności czy innych aspektów stosunku psychicznego Strony do faktu wywołanych jej zaniechaniem opóźnień) nie ma w świetle przepisów Ustawy znaczenia.

(231) W odniesieniu do świadczeń pieniężnych wymienionych w Tabelach Z5 i Z6, dla których Prezes Urzędu stwierdził, iż termin zapłaty narusza art. 7 ust. 2a Ustawy, tzn. zamiast postanowień umowy ustalających terminy zapłaty z naruszeniem art. 7 ust. 2 i ust. 2a Ustawy, stosuje się terminy zapłaty wynoszące 60 dni - należy wyjaśnić, iż ocena wielkości przedsiębiorstwa jest dokonywana na podstawie wielkości obrotu oraz liczby zatrudnionych osób na okres objęty postępowaniem. Zgodnie z art. 2 załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu, do kategorii MŚP należą przedsiębiorstwa, które zatrudniają mniej niż 250 pracowników i których roczny

obróć nie przekracza 50 milionów euro, lub roczna suma bilansowa nie przekracza 43 milionów euro. W tej kategorii:

- mikroprzedsiębiorstwo to przedsiębiorstwo, które zatrudnia mniej niż 10 pracowników i którego roczny obrót lub roczna suma bilansowa nie przekracza 2 milionów euro,
- małe przedsiębiorstwo to przedsiębiorstwo, które zatrudnia mniej niż 50 pracowników i którego roczny obrót lub roczna suma bilansowa nie przekracza 10 milionów euro,
- średnie przedsiębiorstwo to przedsiębiorstwo, które zatrudnia mniej niż 250 pracowników i którego roczny obrót nie przekracza 50 milionów euro lub roczna suma bilansowa nie przekracza 43 milionów euro.

(232) Zgodnie z art. 4 pkt 6 Ustawy, dużym przedsiębiorcą jest przedsiębiorca niebędący mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą ani średnim przedsiębiorcą.

(233) W przypadku zmian danych dotyczących przedsiębiorcy w zakresie pułapów określonych powyżej, uzyskanie lub utrata statusu „dużego przedsiębiorcy”, nastąpi tylko wówczas, gdy zjawisko to powtórzy się w ciągu dwóch kolejnych okresów obrotowych.

(234) W przypadku przedsiębiorstwa samodzielnego ocena jego wielkości opiera się wyłącznie na danych tego przedsiębiorstwa. Przedsiębiorstwo samodzielne oznacza każde przedsiębiorstwo, które nie jest zakwalifikowane jako przedsiębiorstwo partnerskie, ani jako przedsiębiorstwo powiązane w rozumieniu art. 3 załącznika I do rozporządzenia Komisji. W przypadku, gdy badany podmiot jest powiązany z innymi przedsiębiorstwami kapitałowo niezbędne jest uwzględnienie danych także tych przedsiębiorstw.

(235) W celu weryfikacji statusu poszczególnych kontrahentów, Prezes Urzędu wystosował do kontrahentów wezwanie odnośnie złożenia oświadczenia o posiadanym statusie w okresie objętym niniejszym postępowaniem, tj. czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. oraz zweryfikował statusy kontrahentów w oparciu o informacje publikowane w bazie Systemu Udostępniania Danych o Pomocy Publicznej oraz w oparciu o dane opublikowane na stronie internetowej <https://ekrs.ms.gov.pl/> w Repozytorium Dokumentów Finansowych Krajowego Rejestru Sądowego (KRS). Na ich podstawie ustalił statusy kontrahentów na okres objętym niniejszym postępowaniem.

5. Zarzut Strony dotyczący dokonanego przez Prezesa Urzędu przewalutowania świadczeń pieniężnych wyrażonych w walucie obcej.

(236) Strona w piśmie z 14 sierpnia 2023 r. stwierdziła, iż jej zastrzeżenia „budzi przyjęty przez Prezesa Urzędu sposób przewalutowania należności wskazanych w walutach obcych, gdyż nie wynika on z przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych”. Zdaniem Strony „reguła, którą posługuje się Prezes nie może być wywiedziona z wykładni systemowej i funkcjonalnej przepisów. Wobec braku jednoznacznego wskazania ustawowego, zasady przewalutowania winny być przyjęte w sposób korzystniejszy dla Strony postępowania”. W tym miejscu zauważyć należy, że Prezes Urzędu swoje stanowisko w tej kwestii obszernie opisał i uzasadnił w akapitach 135-138 pisma z dnia 16 czerwca 2023 roku i nadal je podtrzymuje, czemu dał wyraz w akapitach 147-149 uzasadnienia niniejszej decyzji. Wymaga również dodania, że Strona podnosząc przedmiotowy zarzut nie wyjaśniła dlaczego zastosowany sposób przewalutowania ocenia jako mniej korzystny.

6. Zarzut Strony w odniesieniu do czasu trwania postępowania tj. ponad 5 miesięcy.

(237) Strona w piśmie z 14 sierpnia 2023 r. podniosła, że „jak wynika z art. 13 r ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych: „Postępowanie powinno być zakończone nie później niż w terminie 5 miesięcy od dnia jego wszczęcia”. Zdaniem Strony „Prezes Urzędu, jako organ prowadzący postępowanie nie dotrzymał tego terminu. Pomimo, że termin ten ma charakter instrukcyjny, postępowanie odnosi się do kategorii spraw, w której bada się kwestię opóźnień i wywodzi się z tego kary fiskalne dla podmiotów, a ze strony prowadzącego to postępowanie Urzędu następuje opóźnienie w załatwieniu sprawy. Powyższe porównanie, może stanowić o pewnego rodzaju niedopuszczalnej pozycji Strony, która w swoich kontraktach jest zobowiązana zachować terminy płatności, które nawet wbrew porozumieniu z kontrahentem o ich wydłużeniu, muszą być „administracyjnie” dotrzymywane”.

(238) Odnosząc się do porównania przez Stronę ze sobą kwestii przekroczenia ustawowego 5 miesięcznego terminu przez Prezesa Urzędu dotyczącego załatwienia sprawy we wszczętym postępowaniu w przedmiocie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, a nieterminowego spełniania świadczeń pieniężnych Stronę postępowania, Prezes UOKiK uważa, że jest to całkowicie abstrakcyjne zestawienie dwóch odmiennych ze sobą kwestii. Postępowania w przedmiocie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych mają na celu rzetelną ocenę, czy doszło do wystąpienia zatorów płatniczych w gospodarce, a zatem czy nie został naruszony interes publiczny -

interes szerszego kręgu uczestników rynku, wykraczającego poza krąg wierzycieli, w stosunku do których Strona opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Prezes Urzędu w trakcie trwania postępowania wzywał Stronę do dostarczenia określonych dowodów, jednocześnie sam podejmując czynności mające na celu w sposób rzeczowy i obiektywny wyjaśnienie sprawy (m.in. wątpliwości dotyczące określenia statusów kontrahentów Strony). Pozyskany obszerny materiał dowodowy wymagał dogłębnej analizy, aby zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej wyrażonej w art. 7 KPA Prezes Urzędu mógł wydać rozstrzygnięcie w przedmiotowym postępowaniu. Co więcej, jak sama Strona zauważyła, termin wynikający z art. 13 r Ustawy ma charakter instrukcyjny w tym znaczeniu, że jego przekroczenie nie wpływa na możliwość dalszego procedowania sprawy ani wydania decyzji przez Prezesa UOKiK.

(239) Wymaga podkreślenia, że Strona o każdym nowym terminie załatwienia sprawy została poinformowana postanowieniami Prezesa Urzędu z dnia 23 marca 2021 r., 30 czerwca 2021 r., 16 września 2021 r., 21 grudnia 2021 r., 22 marca 2022 r., 14 czerwca 2022 r., 15 listopada 2022 r., 20 kwietnia 2023 r., 18 lipca 2023 r. oraz 22 sierpnia 2023 r., w których to Prezes Urzędu informował Stronę również o powodach, dla których postępowanie nie mogło zostać zakończone w ustawowym terminie z przyczyn niezależnych od organu. Prezes Urzędu w swoich postanowieniach pouczył również Stronę, że służy jej prawo do wniesienia ponaglenia. Strona w całym okresie przebiegu postępowania nie zakwestionowała czasu, w którym Prezes Urzędu prowadził postępowanie i nie wniosła ponaglenia na postanowienia Prezesa UOKiK.

(240) Należy również dodać, że na gruncie kodeksu postępowania administracyjnego zasadę szybkości i wnikliwości postępowania należy rozumieć jako nakaz możliwie szybkiego działania organów, jednak bez uszczerbku dla wnikliwości postępowania, tj. bez uszczerbku dla realizacji zasady prawdy materialnej, co potwierdza orzecznictwo sądów administracyjnych. Na przykład w wyroku Wojewódzkiego w Warszawie z 16 listopada 2007 r.⁵⁶ przyjęto, że organ jest zobowiązany do wszechstronnego wyjaśnienia sprawy, jednak obowiązek ten nie może służyć jako wytłumaczenie prowadzenia sprawy w sposób przewlekły. Należy przyjąć zatem, że w sytuacji, w której organ administracji publicznej nie może - w myśl regulacji dotyczących terminów załatwienia sprawy - dochować jednocześnie wymogu wnikliwości i szybkości postępowania, zobowiązany jest bezwzględnie do dochowania przede wszystkim zasady prawdy materialnej, tj. wnikliwego

⁵⁶ Sygn, akt VI SAB/Wa 35/07, Legalis

rozpatrzenia sprawy i dojścia do prawdy obiektywnej, choćby nawet kosztem przedłużenia postępowania.

7. Zarzut Strony dot. odmowy przez Prezesa Urzędu przeprowadzenia rozprawy administracyjnej, dopuszczenia i przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków w formie ustnej - reprezentantów kontrahentów Strony, przeprowadzenia dowodu z przesłuchania Strony w osobie członka zarządu Paccor Polska sp. z o.o. Pana [Informacja prawnie chroniona], dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu księgowości oraz opinii biegłego z zakresu bankowości.

(241) Odnośnie zarzutu Strony, że Prezes Urzędu postanowieniem z dnia 16 czerwca 2023 r. odmówił Stronie przeprowadzenia rozprawy administracyjnej, dopuszczenia i przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków w formie ustnej - reprezentantów kontrahentów Strony, przeprowadzenia dowodu z przesłuchania [Informacja prawnie chroniona], dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu księgowości oraz opinii biegłego z zakresu bankowości, które zdaniem Strony zmierzały do wykazania wystąpienia siły wyższej, która determinowała opóźnienia w płatnościach, to wskazać należy, że szczegółowe uzasadnienie odmowy Prezes UOKiK wyraził w ww. postanowieniu i nadal podtrzymuje swoje stanowisko zaprezentowane w tym postanowieniu. Wymaga przypomnienia, że podjęte przez Prezesa Urzędu postanowienie w powyższym przedmiocie jest niezaskarżalne, ale Strona niezadowolona może je zaskarżyć we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Prezes Urzędu stoi również na stanowisku, że zebrany materiał dowodowy pozwolił na rozstrzygnięcie wszelkich kwestii wymagających rozpoznania, w tym zagadnienia siły wyższej, a Strona nie została pozbawiona możliwości dowodzenia zaistnienia przesłanki dotyczącej wystąpienia siły wyższej i w sposób należyty wyjaśnił Stronie w postanowieniu z dnia 16 czerwca 2023 r. motywy odmowy.

8. Zarzuty dotyczące wystąpienia przesłanek z art. 13 v ust. 6 i 7 Ustawy uzasadniających odstąpienie przez Prezesa Urzędu od nałożenia kary.

(242) Strona w treści pisma z 14 sierpnia 2023 r. bilans rachunkowy długów Strony, według założeń wskazanych w punkcie 4 pisma (przy założeniu wyłączenia spod rozstrzygania świadczeń pieniężnych stanowiących zobowiązania Strony wobec przedsiębiorców z tej samej grupy kapitałowej oraz przedsiębiorców zagranicznych) w stosunku do jej wierzytelności z okresu badanego postępowaniem, przy uwzględnieniu całości danych o dłużnikach podanych przez Stronę, stanowi podstawę do odstąpienia od wymierzenia kary z uwagi na spełnienie przesłanki z art. 13 v ust. 6 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym

opóźnieniom w transakcjach handlowych w związku z art. 3 ust. 6 ustawy z dnia 4 listopada 2020 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych.

- (243) Strona podniosła również, że „na uwagę zasługuje fakt, iż przy rozpatrzeniu płynności finansowej i wypłacalności nie jest miarodajna wartość wierzytelności wyłącznie z okresu badanego postępowaniem. Wartością, która może stanowić o tym, czy danym podmiot ma możliwości płatnicze, jest podanie narastającej wartości wierzytelności Strony wobec swoich dłużników, z uwagi na fakt, iż proces zaległości płatniczych jest procesem długotrwałym, który jest ujmowany jako tzw. „efekt kuli śnieżnej””.
- (244) Odnosząc się do argumentacji Strony należy wskazać, że zgodnie z dyspozycją przepisu art. 13v ust. 6 Ustawy Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę postępowania świadczeń pieniężnych, za które obliczono by jednostkowe kary, jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez tę Stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem.
- (245) Kierując się zasadą prawdy obiektywnej, wyrażonej w art. 7 kpa (którego przepisy mają zastosowanie w niniejszym postępowaniu poprzez art. 13q Ustawy), w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności i nie tylko na wniosek, ale także z urzędu podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Zgodnie natomiast z przepisem art. 77 §1 kpa - organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy.
- (246) Mając na uwadze powyższe, jak również wyrażoną w art. 9 kpa zasadę informowania Strony o okolicznościach faktycznych i prawnych prowadzonego postępowania, pismem z dnia 3 sierpnia 2021 r. Prezes Urzędu - w celu ustalenia istnienia ewentualnej przesłanki do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy - wezwał Stronę postępowania do udzielenia informacji dotyczącej sumy nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie świadczeń pieniężnych przez Stronę, tj. łącznej kwoty świadczeń pieniężnych, które były wymagalne w okresie objętym postępowaniem - czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. i których Strona nie otrzymała w terminie od swoich kontrahentów, wyznaczając w tym celu 30-o dniowy termin.

(247) W odpowiedzi Strona w piśmie z dnia 10 września 2021 r. oświadczyła, że zachodzą w stosunku do niej okoliczności, o których mowa w art. 13v ust. 6 Ustawy. Zgodnie z oświadczeniem Strony postępowania suma świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie w okresie objętym postępowaniem wyniosła [Informacja prawnie chroniona]. Natomiast przeprowadzona analiza przez Prezesa Urzędu wykazała, iż suma świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie w okresie objętym postępowaniem wyniosła [Informacja prawnie chroniona]. Na tej podstawie należy stwierdzić, iż suma świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie była niższa od sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę w okresie luty, marzec, kwiecień 2020 r. Podkreślenia wymaga, że wyliczenia te uwzględniały świadczenia pieniężne, co do których Strona wniosowała o wyłączenie tj. stanowiące zobowiązania Strony w ramach grupy kapitałowej oraz wobec podmiotów zagranicznych.

Dowód:

1. pismo Strony z dnia 10 września 2021 r., [Informacja prawnie chroniona]

(248) Odnosząc się do drugiego z przywołanych wyżej zarzutów Strony wskazać należy, że w ocenie Prezesa Urzędu zarzut ten należy uznać za nietrafiony. W postępowaniu w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych oceniając, czy doszło do zatoru płatniczego i czy istnieje przesłanka wyrażona w art. 13v ust. 6 Ustawy, Prezes UOKiK bierze pod uwagę trzy kolejno następujące po sobie miesiące zarówno po stronie zobowiązań Strony, co wynika z art. 13b ust. 2 Ustawy jak i jej należności. Tak stanowią obowiązujące przepisy Ustawy. Osłabienie płynności finansowej Strony, nie stanowi samodzielnej i obligatoryjnej podstawy do odstąpienia od wymierzenia kary administracyjnej przez Prezesa Urzędu. Zauważyć przy tym należy, że przyjęcie stanowiska odmiennego nie znajduje oparcia w obowiązujących przepisach prawa.

(249) Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes Urzędu podtrzymuje swoje stanowisko, że nie ma podstaw w niniejszym postępowaniu do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy.

(250) Strona w piśmie z 14 sierpnia 2023 r. wskazała również, iż dokonana przez Prezesa Urzędu ocena, iż że nie ma podstaw do przyjęcia, że przyczyną niespełnienia przez Stronę świadczeń pieniężnych w stosunku do kontrahentów w okresie objętym postępowaniem, mogło być działanie siły wyższej w postaci stanu epidemii, bowiem nie zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 13 v ust. 7 Ustawy „dotknięte jest błędem logicznym, albowiem we wzmiankowanym przepisie ustawy przesłanką zastosowania odstąpienia od zastosowania kary pieniężnej jest zajście siły wyższej, co Prezes Urzędu wykluczył w tezach

147 - 175 w sposób arbitralny, abstrahując od rzeczywistości gospodarczej, panującej w okresie, objętym postępowaniem kontrolnym (czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r.). Jest faktem notoryjnym, czyli powszechnie znanym, stąd nie wymagającym dowodzenia przez stronę, że w/w okres zalicza się do szczytowego, jeśli chodzi o narastanie liczby zachorowań i zgonów w pierwszym okresie skutecznych farmakologicznych środków zaradczych (szczepienia), przebieg pandemii cechował w tym okresie zasadniczo całkowity brak rozeznania odnośnie celowości podejmowanych decyzji gospodarczych, a także absolutna niepewność tak co do dalszego rozwoju pandemii, jak i jej skutków mikro - i makroekonomicznych. Między innymi dlatego właśnie pandemia jest wymieniana w doktrynie prawniczej zgodnie jako jeden z klasycznych przypadków siły wyższej, uzasadniający zmianę treści umów (przypadek rebus sic stantibus). Stąd konstruowanie definicji siły wyższej w sposób zawężający wyłącznie na potrzeby niniejszego postępowania należy uznać za przejaw naruszenia ratio legis, towarzyszącego uchwaleniu Ustawy. Oczekiwanie Prezesa Urzędu, że właśnie w okresie pandemii dyscyplinę płatniczą winien cechować szczególny rygoryzm stanowi nie tylko dysonans poznawczy, ale nasuwa podejrzenie, że wymierzenie kary w tych warunkach służy nie tyle realizacji celów Ustawy, ile zaspokojeniu aktualnych zapotrzebowani budżetu państwa. Takie działania Prezesa Urzędu sprzeciwiałoby się jednak nie tylko interesowi publicznemu, lecz wielu normom Konstytucji RP”.

- (251) Odnosząc się do argumentacji podniesionej przez Stronę wskazać należy, że Prezes Urzędu poddał wnikliwej ocenie cały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy i odniósł się do każdego argumentu podniesionego przez Stronę postępowania, który jej zdaniem przemawiał za zasadnością uznania, że wobec Strony zrealizowała się przesłanka wskazana w art. 13 v ust. 7 Ustawy, tj. że do nadmiernego opóźniania się przez Stronę ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek siły wyższej. Prezes UOKiK podtrzymuje swe ustalenia zaprezentowane w części niniejszej decyzji oznaczonej jako punkt VI.2.
- (252) Niezależnie od wskazanych powyżej wywodów, w ocenie Prezesa Urzędu sama pandemia jako taka nie będzie w każdym przypadku stanowić siły wyższej usprawiedliwiającej niewykonanie świadczenia pieniężnego, a tym bardziej wielu świadczeń pieniężnych w łącznej kwocie przekraczającej próg ustawowy, o którym mowa w art. 14 ust. 2 ustawy zmieniającej, stanowiącej o nadmiernym opóźnianiu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Przedstawiony w niniejszym postępowaniu wpływ pandemii na działalność Strony postępowania, w ocenie Prezesa Urzędu, nie stanowi konkretnego zdarzenia lub też ciągu zdarzeń, które w tym konkretnym przypadku stanowiłoby trudną do przewyżczenia przeszkodę w spełnianiu świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem,

stanowiącą przyczynę nadmiernego opóźniania się w spełnianiu tych świadczeń. Z argumentacji przedstawionej przez Stronę w piśmie z 14 sierpnia 2023 r. wynika, iż zdaniem Strony samo występowanie na obszarze, na którym działalność gospodarczą prowadzi Strona, pandemii COVID-19 powinno z założenia skutkować uznaniem, że przesłanka z art. 13 v ust. 7 Ustawy została wobec Strony spełniona. Mając zaś na uwadze treść rocznego sprawozdania z działalności PACCOR sp. z o.o. za rok 2020, a zatem dokumentu odzwierciedlającego sytuację podmiotu gospodarczego w roku obrotowym, którego sprawozdanie dotyczy, pandemia nie wywarła na działalność Strony wpływu, który w jakikolwiek sposób uzasadniałby odstępianie od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy. Warto odnotować, że zgodnie z art. 49 ust. 2 ustawy o rachunkowości „sprawozdanie z działalności jednostki powinno obejmować istotne informacje o stanie majątkowym i sytuacji finansowej, w tym ocenę uzyskiwanych efektów oraz wskazanie czynników ryzyka i opis zagrożeń”. W sprawozdaniu tym znalazły się następujące informacje wymagające odnotowania, dotyczące dokonanej przez Zarząd PACCOR Polska sp. z o.o. oceny wpływu pandemii na działalność kierowanej przez siebie spółki;

- zachowano ciągłość dostaw i utrzymano produkcję na wymaganym poziomie,
- w związku z obowiązkowym zamknięciem lokali gastronomicznych, jak również ograniczonym dostępem do punktów handlowych co prawda nastąpił spadek przychodów Strony, ale jednocześnie z treści sprawozdania wynika, że mimo spadku przychodów nastąpił w stosunku do roku 2019 wzrost zysku brutto ze sprzedaży ([Informacja prawnie chroniona]. Wzrost zysku brutto wynikał głównie z niższych kosztów wytworzenia sprzedanych produktów, a w szczególności surowca w relacji do przychodów netto ze sprzedaży, wzrost marży z [Informacja prawnie chroniona]. Wymaga podkreślenia, że to zysk jest ważniejszym wskaźnikiem dobrej kondycji finansowej przedsiębiorstwa, niż przychód, bowiem ten ostatni nie uwzględnia kosztów jego uzyskania,
- wprowadzono rygorystyczny monitoring kondycji finansowej klientów celem ograniczenia ryzyka spływu należności,
- zarząd podjął szereg działań mających na celu zabezpieczenie działalności operacyjnej przed ryzykiem zaistnienia ogniska zakażeń na terenie zakładów w obu oddziałach, w tym zorganizowano w odpowiedni sposób ruch pracowników oraz gości, oddelegowano pracowników do pracy zdalnej, zabezpieczono zapas dodatkowych środków higienicznych i wprowadzono zaostrzony rygor utrzymania czystości.

Informacje przedstawione w powyższym dokumencie pozostają w sprzeczności z argumentacją podnoszoną przez Stronę w toku postępowania.

(253) Wymaga dodania, że ww. sprawozdaniu z działalności Strony postępowania zostały również wskazane główne czynniki zewnętrzne wpływające na wyniki Spółki:

- sytuacja na rynku podstawowych surowców tj. polistyren, polipropylen, papier, APET (poziom cen),
- koniunktura gospodarcza w krajach będących głównymi rynkami zbytu Spółki (Polska, inne kraje Unii Europejskiej, Ukraina),
- kształtowanie się kursu euro do złotego.

(254) Powyżej wskazane okoliczności dotyczą różnych czynników zewnętrznych wpływających standardowo na działalność każdego podmiotu gospodarczego, wpisanych w ryzyko szeroko pojętej działalności gospodarczej, które każdy podmiot gospodarczy powinien uwzględnić, oszacować i przedsięwziąć odpowiednie działania aby zminimalizować ich negatywny wpływ na jego działalność.

(255) Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu stwierdził, iż nie została w przedmiotowej sprawie spełniona przesłanka uzasadniająca odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13 v ust. 7 Ustawy.

VIII. Wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej

(256) Stosownie do treści art. 13v ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania, Prezes Urzędu nakłada na nią, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną.

(257) Wysokość kary, o której mowa w ust. 1, obliczana jest jako suma jednostkowych kar za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, z pominięciem świadczeń pieniężnych, w przypadku których termin ich spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania. Wysokość jednostkowej kary, o której mowa w zdaniu pierwszym, jest obliczana według wzoru:

$$JKP = WŚ \times n / 365 \times OU$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

JKP - jednostkową karę za niespełnione lub spełnione po terminie świadczenie pieniężne,

WŚ - wartość niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego,

n - wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, albo do dnia jego spełnienia jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem,

OU - odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, ustalone na dzień wydania decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej.

(258) Jako podstawę wymierzenia kary Prezes Urzędu przyjął ustaloną w toku postępowania liczbę dni opóźnienia każdego świadczenia pieniężnego niespełnionego lub spełnionego po terminie przez Stronę postępowania oraz jego wartość ustaloną na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów i przy zastosowaniu wskazanego w niniejszym piśmie przelicznika kursu walut w odniesieniu do świadczeń wyrażonych w walutach obcych.

(259) Odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych „OU”, ustalone na dzień wydania niniejszej decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej wynoszą 16,75 %.

(260) W oparciu o powyższe założenia wynikające z przepisów Ustawy oraz zebrany w sprawie materiał dowodowy Prezes Urzędu obliczył jednostkowe kary za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne wyszczególnione w Tabelach: Z1, Z2., Z3., Z4., Z5., Z6. i obliczył sumę jednostkowych kar pieniężnych „JKP”:

- w Tabeli Z1. suma jednostkowych kar wynosi [Informacja prawnie chroniona];
- w Tabeli Z2. suma jednostkowych kar wynosi [Informacja prawnie chroniona];
- w Tabeli Z3. suma jednostkowych kar wynosi [Informacja prawnie chroniona];
- w Tabeli Z4. suma jednostkowych kar wynosi [Informacja prawnie chroniona];
- w Tabeli Z5. suma jednostkowych kar wynosi [Informacja prawnie chroniona];

- w Tabeli Z6. suma jednostkowych kar wynosi [Informacja prawnie chroniona];

(261) Suma jednostkowych kar za każde niespełnione przez Stronę postępowania oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wynosi 923 486,32 złotych.

(262) Mając na uwadze powyższe ustalenia, a także dokonane wyliczenia w zakresie sumy świadczeń niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę postępowania, w konsekwencji stanowiące o nadmiernym opóźnianiu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania, w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, Prezes Urzędu nałożył na Stronę postępowania administracyjną karę pieniężną w wysokości **923 486,32 złotych** i orzekł jak w punkcie I.2 sentencji decyzji.

(263) Stosownie do treści art. 13x ust. 2 Ustawy administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

(264) Stosownie do treści art. 13x ust. 1 Ustawy, środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

(265) Mając na uwadze powyższe, nałożoną przez Prezesa UOKiK niniejszą decyzją administracyjną karę pieniężną należy uiścić w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

IX. Brak przesłanki do obniżenia kary o 20 % zgodnie z art. 13v ust.3 pkt 1 Ustawy

(266) Stosownie do treści art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy, Prezes Urzędu obniża wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, obliczonej zgodnie z ust. 2 o 20% - w przypadku, gdy strona postępowania przed jego wszczęciem spełniła wszystkie świadczenia pieniężne, za które zgodnie z ust. 2 obliczono jednostkowe kary, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych lub spełniła je, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania.

- (267) Strona nie przedstawiła dowodów na to, że w terminie 14 dni od doręczenia postanowienia o wszczęciu postępowania, tj. do dnia [Informacja prawnie chroniona]spełniła wszystkie zakwestionowane świadczenia pieniężne objęte postępowaniem wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych. Co więcej, z dostarczonego przez Stronę postępowania materiału dowodowego w postaci Tabeli nr 1 oraz ustaleń Prezesa Urzędu zawartych w Tabelach niniejszego pisma, jednoznacznie wynika, że niektóre świadczeń pieniężnych objętych niniejszym postępowaniem nie zostały spełnione.
- (268) W związku z powyższym Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do obniżenia kary na podstawie art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy.

X. Koszty postępowania

- (269) Art. 13h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w przedmiocie kosztów postępowania nakazuje odpowiednie stosowanie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Natomiast stosownie do art. 77 ust. 1 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania stwierdzono naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.
- (270) Zgodnie z art. 263 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, do kosztów postępowania zalicza się m.in.: koszty podróży i inne należności świadków i biegłych, koszty spowodowane oględzinami na miejscu, koszty mediacji, a także koszty doręczenia stronom pism urzędowych.
- (271) Zgodnie z art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.
- (272) Postępowanie zakończone niniejszą decyzją zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. W niniejszej sprawie jako koszty postępowania Prezes Urzędu wskazał koszty doręczenia pism w toku postępowania i ustalił je na kwotę 316,60 zł.
- (273) Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu postanowił obciążyć Stronę niniejszego postępowania kosztami postępowania w wysokości **316,60 złotych** i orzekł jak w punkcie II.1 sentencji decyzji.

(274) Ww. kwotę należy uiścić w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne, na rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

Pouczenie

1. Od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może zwrócić się do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji⁵⁷.
2. Strona, bez konieczności skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, może wnieść skargę na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia stronie decyzji⁵⁸.
3. Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu⁵⁹.
4. Wpis stosunkowy od skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
 - 4) ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł⁶⁰.
5. Strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika⁶¹.
6. W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia w przedmiocie kosztów postępowania, na które, stosownie do treści art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. Z art. 13 h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, przysługuje zażalenie, wskazać należy, że:

⁵⁷ Na podstawie art. 129 § 1 i 2 w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 13q Ustawy.

⁵⁸ Na podstawie art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 1634 ze zm.), dalej „p.p.s.a.”

⁵⁹ Na podstawie art. 54 § 1 p.p.s.a.

⁶⁰ Na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535).

⁶¹ Na podstawie art. 243 i nast. p.p.s.a.

- 1) strona niezadowolona z postanowienia może się zwrócić do Prezesa UOKiK z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy⁶²;
- 2) wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy należy wnieść do Prezesa UOKiK w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia niniejszego postanowienia;
- 3) strona może wnieść skargę na niniejsze postanowienie bez konieczności wcześniejszego składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa UOKiK, a skargę należy w takim przypadku wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie⁶³;
- 4) skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a⁶⁴;
- 5) skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu;
- 6) od skargi na niniejsze postanowienie na podstawie § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów⁶⁵ jest pobierany wpis stały w wysokości 100 zł;
- 7) strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika.
- 8) Nieuiszczone w terminie koszty postępowania podlegają ściąganiu w trybie przepisów o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych⁶⁶.

Wykaz załączników do decyzji⁶⁷

Nr załącznika	Tabela	Liczba stron
Załącznik nr 1	Tabela W1.	3
Załącznik nr 2	Tabela W2.	1
Załącznik nr 3	Tabela W3.	1
Załącznik nr 4	Tabela W4.	12
Załącznik nr 5	Tabela W5.	14

⁶² Na podstawie art. 127 § 3 w zw. z art. 144 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 13q ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

⁶³ Na podstawie art. 52 § 3 p.p.s.a.

⁶⁴ Na podstawie art. 53 § 1 p.p.s.a.

⁶⁵ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535).

⁶⁶ Na podstawie art. 265 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 13q ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

⁶⁷ Na podstawie art. 1 pkt 13 w zw. z art. 3 ust. 7 i 8 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 2414)

Załącznik nr 6	Tabela W6.	2
Załącznik nr 7	Tabela W7.	5
Załącznik nr 8	Tabela Z1.	129
Załącznik nr 9	Tabela Z2.	41
Załącznik nr 10	Tabela Z3.	1
Załącznik nr 11	Tabela Z4.	1
Załącznik nr 12	Tabela Z5.	30
Załącznik nr 13	Tabela Z6.	3

Z upoważnienia Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
 Zastępca Dyrektora
 Departamentu Postępowań
 W Sprawach Zatorów Płatniczych
Marlena Boba

Otrzymuje:

1. [Informacja prawnie chroniona].
2. a/a.